

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto-illustrator: Welden C. Andersen. Achterzijde: foto-illustrator: Steve Bunderson en Welden C. Andersen; Gary L. Kapp, Koning Benjamin predikt tot de Nephieten.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Foto-illustrator: John Luke.

ZIE BLZ. 2

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: PILAREN VAN WAARHEID
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 10 LEREN DIENEN OUDERLING L. TOM PERRY
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: ALS DEUGDZAME VROUW LEVEN
- 32 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: 'HET KONINKRIJK VAN GOD IS HIER'
EEN HEERLIJK GESCHENK VOOR MIJ STEFANIA POSTIGLIONE
IK WEIGERDE TE LUISTEREN ISABEL BERRIOS
UIT EEN ZAADJE REX EUGENE COOPER
MIJN VRIEND 'MILKSHAKE' ROBERT LEE 'ROCKY' CROCKRELL
- 40 GUATEMALA: BOUWEN AAN DE TOEKOMST DON L. SEARLE
- 48 DE LIAHONA VAN MEI 2002 GEBRUIKEN

VOOR DE JONGEREN

- 9 ZEGENINGEN VERKRIJGEN OUDERLING ANGEL ABREA
- 20 PAL STAAN IN DENEMARKE LAURY LIVSEY
- 26 OP WEG RAVENAL P. SOLOMON
- 28 ALS HET LEVEN MOEILIK WORDT OUDERLING JOHN B. DICKSON
- 38 UIT HET ARCHIEF: VOOR ALTIJD VRIENDEN OUDERLING MARVIN J. ASHTON
- 47 WIST JE?

DE KINDERVRIEND

- 2 ONZE PROFETEN EN APOSTELN SPREKEN TOT ONS: IN DE BOOT BLIJVEN
OUDERLING RUSSELL M. NELSON
- 4 PARTICIPATIEPERIODE: 'WEET GIJ NIET DAT GIJ GODS TEMPEL ZIJT?'
VICKI F. MATSUMORI
- 6 NOG EEN KEER TERESA WEAVER
- 9 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: DE BARMHARTIGE SAMARITAAN;
DE VERHEERLIJKING OP DE BERG
- 14 VAN VRIEND TOT VRIEND:
OUDERLING ROBERT J. WHETTEN
- 16 VEEL PLEZIER! TEKSTENBLOK
SCOTT SUDBURY

ZIE BLZ. 10

Mei 2002 102e jaargang Nummer 5
LIAHONA 22985-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander

Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighon
Directeur redactie: Richard W. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Jennifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson

Redactiemedewerker: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidingsgemedic: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharrn Cook

Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Dixon
Productiemanager: Jane Ann Peterson
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Kelli L. Pratt, Rolland F. Sparks, Karl A. Todd,
Claudia E. Warner

Digitale voorbereiding: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Heesbeek 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijmans
Groenstraat 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopijs lijfje op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Klanten-service: Marjette ten Bosch
Distributiecentrum Frankfurt
Tel. 0049 6172 492859
Fax 0049 6172 492860

Abonnementprijs:

EUR 15,00. Het jaarcabonement kan elk gewenst
moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij
rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail
naar CUR-Liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
'kompas' of 'aanwijzer' betekend) wordt gepubliceerd
in het Albaans, Armenisch, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ets, Fijisch,
Fins, Frans, Hebreeuws, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano,
Indonesisch, Italiaans, Japans, Koreaans, Koreaans,
Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools,
Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Slowaans,
Spaans, Tagalog, Tahitaans, Tamil, Telugu, Thai,
Tongonaans, Tsjeggiesch, Vietnamees, Uslonds en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2002 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

May 2002 Vol. 102 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480)
Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and
at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5371. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

FAMILIELEDEN OVER HET EVANGELIE

VERTELLEN

Het verhaal met de titel 'Papa over het evangelie vertellen' in de *Liahona* van februari 2001 heeft mij diep geraakt. Toen ik het las, schoten de tranen in mijn ogen. Misschien reageerde ik zo emotioneel omdat de vader van de auteur zich liet dopen en ik eraan dacht wat er zou gebeuren als mijn ouders zouden aanvaarden wat onze hemelse Vader ons aanbiedt, en zich lieten dopen. Mijn vrouw en ik bidden dat onze familieleden het pad van de waarheid zullen vinden.

Juan Carlos Naupari Aguirre

Gemeente Valencia 1

District Valencia (Spanje)

EEN GROEIEND GETUIGENIS

Toen ik me liet dopen, wilde ik net zo'n sterk getuigenis hebben als andere leden van de kerk. Ik vastte en bad tot ik een klein getuigenis kreeg, maar ik was er nog niet tevreden mee. Toen las ik 'Een groeiend getuigenis' van president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, in de *Liahona* van januari 2001. President Faust heeft gezegd dat ons getuigenis zal blijven groeien, en ik weet dat dit waar is. Mijn getuigenis wordt dagelijks sterker. Ik ben dankbaar en blij dat ik een heilige der laatste dagen ben en een groeiend getuigenis heb.

Gilberto Cordero Castro

Gemeente Coronado

Ring San José-Tosoyapán (Costa Rica)

LIAHONA PRETTIG OM TE LEZEN

Ik ben dyslectisch. Maar ik wil u laten weten dat de *Liahona* prettig te lezen is en dat ik er langer aan één stuk door in kan lezen. Toen ik vandaag in de *Liahona* las, kreeg ik antwoorden op veel vragen die mij bezig hebben gehouden.

Erik Mattson

Gemeente Örebro

Ring Stockholm (Zweden)

ADVIES VAN EEN PROFEET

Ik was blij met de apriluitgave van de *Liahona* in 2001. Ik ben dankbaar voor het artikel 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren' van president Gordon B. Hinckley. Sommige vrienden van mij hebben allerlei ringen in hun oren en wenkbrauwen. 'Maar mag ik ze dragen?' vroeg ik mijn gemeentepresident. Hij antwoorde door me 1 Korintiërs 3:16-17 en het artikel van president Hinckley te laten zien.

Onze leiders hebben ons echt lief. Jongeren hebben veel aan hun woorden in de kerkdijtschriften. Ik weet dat onze hemelse Vader ons mensen stuurt om te voorkomen dat wij misleid worden.

Benny Jesús Doria Martínez

Gemeente Lorica

Ring Montería (Colombia)

Die gedachte gaf de
doorslag. Door het
gebed van dat jongere
broertje, van dat gezin,
kreeg de jongen helder
inzicht en moed, en werd
hij eraan herinnerd dat
God leeft en dat de deur
van de hemel openstaat.

PILAREN VAN WAARHEID

President Gordon B. Hinckley

Het is soms interessant om te bedenken wat ik vroeger op school heb geleerd. Aan zoveel wat ik destijds heb geleerd, heb ik in de loop der jaren wat gehad. Gewoonten, disciplines en veel andere zaken die mij tot zegen zijn geweest, komen door mijn ervaringen op school.

Maar er zijn ook tijden geweest dat ik het geleerde uit die tijd heb moeten herzien. Sommige zaken, die enigszins als een dogma werden gepresenteerd, zijn bijna fictie geworden. In de geneeskunde, natuurkunde en scheikunde zijn enkele criteria veranderd. In de politicologie en wetgeleerdheid is de houding ook veranderd. In de literatuur en kunst is er ook een verschuiving in normen gekomen. In het hele onderwijskundige landschap zijn er veranderingen en aanpassingen geweest — overall, behalve in de eeuwige waarheden van God.

Vele eeuwen geleden heeft een van de grote profeten uit wat wij het Oude Testament noemen, het schriftuurdeel dat wij dit jaar bestuderen, raad gegeven die op inspirerende wijze van toepassing is op het beeld dat ik heb geschetst: 'Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord van onze God houdt eeuwig stand' (Jesaja 40:8).

Die situatie heeft mij ertoe gebracht om na te denken over pilaren van eeuwige waarheid die ons gedurende ons hele leven kunnen schragen als we ernaar luisteren en ons aanpassen aan de normen die ermee verbonden zijn. Ik zal ze kort behandelen. Elk verdient een complete verhandeling.

God leeft en de deur van de hemel staat open. Van alle grote, geweldige en inspirerende beloften die ik heb gelezen, vind ik dat deze woorden van de Heiland het meeste geruststellen: 'Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7).

Ik herinner me een verhaal van een jonge heilige der laatste dagen die in militaire dienst was. Hij was de enige heilige der laatste dagen in zijn barak en al gauw was hij de spot van zijn medesoldaten beu. Toen het op een dag heel erg werd, stemde hij er eindelijk in toe om met de anderen mee de stad in te gaan. Maar toen ze daar aankwamen, moest hij ergens aan denken. Hij zag in gedachten de keuken van zijn ouderlijk huis. Het was etenstijd. Daar waren zijn huisgenoten, knielend bij de keukenstoelen — zijn vader, moeder, twee zussen en kleine broertje. Het broertje was aan het bidden. Hij vroeg zijn hemelse Vader om te zorgen voor zijn broer die in militaire dienst was.

Die gedachte gaf de doorslag. De jongeman keerde zich van de rest af. Het gebed van dat broertje, van dat gezin, gaf die jongen helder inzicht en moed.

Broeders en zusters, laten we nooit vergeten om te bidden. God leeft. Hij is dichtbij. Hij bestaat echt. Hij is onze Vader. Wij kunnen met Hem communiceren. Hij is de Bron van eeuwige waarheid, de Heer van het heilal. Er is een deukruk en we kunnen de deur naar zijn overvloed opendoen. 'Indien [...] iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom' (Jakobus 1:5).

**Het gezin is goddelijk.
Het is insteld door onze
hemelse Vader. Het omvat
de heiligste van alle
relaties. Alleen door die
organisatie kunnen de
doeleinden van de Heer
verwezenlijkt worden.**

Het leven is oneindig. Bijna zeventig jaar geleden keek ik op een avond in juli als jonge zending in Engeland uit op het meer Windermere. Dat was het land van Wordsworth. Toen mijn ogen op die stille, prachtige plek van het meer afdwaalden naar de hemel, moest ik denken aan de woorden die daar lang geleden waren opgeschreven:

Geboren worden is slechts vergeten en slapen:

De ziel die met ons verrijst, onze levensster,

Werd elders geschapen,

En komt van ver.

Niet in volslagen vergetelheid,

En niet in volkomen naaktheid,

Maar in wolken van heerlijkheid,

Komen wij van God — ons thuis.

(William Wordsworth, 'Ode on Intimations of
Immortality')

Wij zijn geen toevallige scheppingen in een wanorde-lijk heelal. Wij leefden al vóór onze geboorte. Wij waren Gods zoons en dochters en wij jubelden. (Zie Job 38:7.) Wij kenden onze Vader; Hij had onze toekomst gepland. Wij gingen van dat leven over en werden toegelaten in dit leven. Dat te zeggen, is eenvoudig; maar de consequenties zijn enorm. Het leven is een zending, niet slechts het sputteren van een kaars tussen een toevallige ontsteking en een windvlaag die hem voor altijd uitblaast.

Lees die geweldige verslagen in Genesis, Mozes en het boek Abraham nog eens, en overpeins de grote orde en planning die voorafgingen aan onze komst naar de aarde voor onze aardse proeftijd.

Hier hebben wij veel te leren, werk te doen en dienstbetoon te verlenen. Wij zijn hier met een fijn erfgoed, een goddelijke begiftiging. Hoe anders zou deze wereld niet zijn als iedereen beseftte dat al zijn of haar daden eeuwige consequenties hebben. Hoeveel bevredigender is ons leven niet als wij in het vergaren van kennis, in onze relaties met andere mensen, in onze zakelijke aangelegenheden, in onze verkering en huwelijk, en in de opvoeding die wij geven, inzien dat wij elke dag bouwen aan de eeuwigheid. Broeders en zusters, het leven is eeuwig. Leef elke dag alsof u eeuwig zult leven, want dat zult u absoluut.

Gods koninkrijk is hier. Wij behoren tot het grootste koninkrijk op aarde — een koninkrijk dat niet geleid wordt door de wijsheid van de mens, maar door de Heer Jezus Christus. Dit koninkrijk is er echt. Zijn bestemming staat vast. Dit is het koninkrijk waarvan de profeet Daniël gesproken heeft — een steen, als het ware, die zonder handen uit de berg gehouwen zou worden en voort zou rollen en de aarde vervullen. (Zie Daniël 2:34–35.)

Geen sterfelijk persoon heeft dit koninkrijk gesticht. Dat is gebeurd door openbaring, afkomstig van zijn goddelijke Hoofd. En sinds de aanvang ervan, in de

negentiende eeuw, is het voortgegaan als een sneeuwbal die al rollend in massa toeneemt.

Ik houd van de profetische woorden in het inwijdingsgebed van de Kirtland-tempel, waarin de profeet Joseph Smith (1805–1844) tot de Heer bad 'dat uw kerk uit de wildernis der duisternis tevoorschijn moge komen, en schoon als de maan moge schijnen, en helder als de zon, en schrikkelijk als een leger met banieren; (...) opdat uw heerlijkheid de aarde moge vullen' (LV 109:73–74).

Broeders, u die het priesterschap draagt in dit grote koninkrijk: ik ken geen betere plek om broederschap en goede vrienden te vinden dan in de quorums van de kerk. Waar zou er op aarde betere onderlinge omgang moeten zijn dan in een quorum, waarvan elk lid geordend is om te handelen in naam van de Heer, toegewijd om elkaar te helpen, en waarvan de functionarissen met goddelijk gezag voor dit doel zijn aangesteld?

Broeders, de quorums van de kerk hebben uw talenten nodig, uw trouw, uw toewijding; en elke man heeft de broederschap en de zegeningen nodig die men krijgt door quorumactiviteiten in Gods koninkrijk.

Zusters, waar vindt u betere onderlinge omgang dan in de ZHV, die als motto heeft 'De liefde vergaat nimmermeer', en die de zending heeft om de armen tot zegen te zijn en voor de zieken en de eenzamen te zorgen, vreugde te geven aan de vrouwen van de kerk, en hun vaardigheden als huismoeder te vergroten?

Actief lidmaatschap in de kerk is een anker in de stormen van ons leven. Het koninkrijk is hier. Houd u vast aan die waarheid.

Het gezin is goddelijk. Ik herinner me dat ik eens luisterde naar een man die vertelde hoe hij na jaren van minderactief zijn weer actief werd in de kerk. De voorafgaande week was hij naar de tempel geweest. Nu sprak hij daarvoor zijn dank uit en zei: "Tot de dood u scheidt"

maakt deel uit van veel huwelijksceremonies, maar het is tevens een scheidingsbrief.' Die uitspraak was niet nieuw voor hem, maar het raakte de mensen nogal die zijn achtergrond kenden. Het is waar: volgens de wetten van de wereld verenigt een huwelijksceremonie mensen in het huwelijk, maar tegelijkertijd verordeneert het een scheiding.

Maar het gezin is goddelijk. Het is ingesteld door onze hemelse Vader. Het omvat de heiligste van alle relaties. Alleen door die organisatie kunnen de doeleinden van de Heer verwezenlijkt worden.

Gelukkig heeft de Heer zijn kinderen de kans gegeven om in het eeuwig huwelijk aan elkaar verzegeld te worden, in 'een nieuw en eeuwig verbond; (...) een zegen (...) die (...) vóór de grondlegging der wereld [is] vastgelegd' (LV 132:4–5).

Hebt u die zegen eenmaal ontvangen, leef dan met de verzekering dat de dood die niet kan verbreken — dat in de hele wereld slechts twee krachten die band kunnen verzwakken en vernietigen: zonde en verwaarlozing.

De meeste huwelijken resulteren in kinderen, en de

De Heer heeft ons de sleutel tot geluk en gezondheid gegeven. Het is een pilaar van eeuwige wijsheid. Het is beter te gehoorzamen dan te beredeneren en te offeren.

meeste ouders proberen een rechtschapen nageslacht op te voeden. Ik ben ervan overtuigd dat niets groter succes verzekert in de hachelijke onderneming van het ouderschap dan de gewoonte om binnen het gezin te onderwijzen in het heerlijke evangelie: dat de vader van het gezin bekleed mag zijn met het priesterschap van God; dat het zijn voorrecht en plicht is als rentmeester van kinderen van onze hemelse Vader is om in hun behoeften te voorzien; dat hij zijn gezin moet besturen in de geest van het priesterschap, 'door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde' (LV 121:41); dat de moeder van het gezin een dochter van God is, een ziel met intelligentie, toewijding en liefde, die bekleed kan worden met de Geest van God; dat het haar voorrecht en plicht is als rentmeester van kinderen van onze hemelse Vader om voor hen te zorgen in hun dagelijkse behoeften; dat zij, samen met haar man, bovendien haar kinderen moet onderwijzen 'in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de

levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen (. . .) [en] oprecht voor de Here te wandelen' (LV 68:25, 28).

In zo'n gezin houden de kinderen van hun ouders en zijn ze niet bang voor ze; daar worden de ouders gewaardeerd en niet gevreesd. En kinderen worden er beschouwd als geschenken van de Heer, voor wie we moeten zorgen, die we moeten aanmoedigen en leiden.

Er kunnen af en toe meningsverschillen zijn; er kunnen kleine ruzies zijn. Maar als er gebeden wordt in het gezin, en men liefdevol en attent is, dan is er voldoende genegenheid die de gezinsleden voor altijd verbindt, dan is er loyaliteit die hen tot bakken dient.

Gehoorzaamheid is beter dan slachtoffers. U herkent de bron van die uitspraak misschien. Hij komt uit de raad van de oudtestamentische profet Samuël aan Saul: 'Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen' (1 Samuël 15:22). Ik zal slechts één aspect van die grote waarheid toepassen, en doe dat op de raad en belofte van de Heer in gezondheidsaangelegenheden, het woord van wijsheid. (Zie LV 89.)

Ik herinner mij een verslag van de American Medical Association waarin stond dat kettingsokers zeven jaar eerder overlijden dan het geval zou zijn als ze niet zouden roken. Zeven jaar van een leven. Dat is de tijd die veel mensen aan de middelbare school of een beroepsopleiding besteden. Zeven jaar — genoeg tijd om dokter, architect, ingenieur of advocaat te worden. Zeven jaar waarin we van zonsopgang en zonsondergang kunnen genieten, van de heuvels en de valleien, de meren en de zeeën, de liefde van onze kinderen, de vriendschap van fijne mensen die wij kennen. Wat een statistische belofte die het woord van de Heer bevestigt dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan die gehoorzaam zijn, en dat hij hen niet zal doden. (Zie vs. 21.)

En dan is er nog die andere belofte — dat zij 'grote schatten aan kennis' zullen vinden, 'ja, verborgen schatten' (vs. 19). Ik denk daarbij aan een ervaring waar een van onze zondagsschoolleerkrachten mij over verteld

Two men in dark suits and ties are walking from left to right. They are carrying briefcases. In the background, there is a large, classical-style column. The scene is brightly lit, possibly outdoors or in a well-lit studio.

Verlies u in de beste zaak die er in de wereld is, de zaak van de Heer — het werk van de quorums en de hulporganisaties, tempelwerk, welzijnswerk en zendingswerk.

**Betaal uw tiende, zodat u
de zegeningen van de
Heer waardig bent. Hij
heeft beloofd: 'Ik, de Here,
ben gebonden, wanneer
gij doet, wat Ik zeg.'**

heeft. Op een zondag werd het woord van wijsheid besproken en vroeg iemand wat er bedoeld werd met verborgen schatten aan kennis.

De leerkracht stotterde en stamelde en werd op het nippertje gered doordat de tijd om was. Hij zei de klas dat ze de volgende zondag op die kwestie zouden terugkomen.

Gedurende de week dacht hij na over die vraag, maar vond er geen antwoord op. Tegen het eind van de week lunchte hij met een collega. De man vertelde hem dat hij eens op een van zijn reizen langs een kerk van de heiligen der laatste dagen was gekomen. Hij had besloten naar binnen te gaan om te zien hoe de heiligen der laatste dagen aanbaden.

De man vertelde dat het een vreemd soort dienst was — dat de een na de ander van de aanwezigen opstond, over zijn of haar ervaringen vertelde, dankbaarheid uitte, en bijna zonder uitzondering getuigde dat hij of zij wist dat God leeft, dat Jezus Christus zijn Zoon is, onze levende Verlosser. Toen die man die middag de snelweg weer was opgegaan, had hij tegen zichzelf gezegd: *Die mensen hebben beslist kennis die voor de wereld verborgen is.*

Denk daar eens even over na.

De Heer heeft ons een sleutel gegeven tot gezondheid en geluk — en met een belofte. Het is een pilaar van eeuwige wijsheid. Het is beter te gehoorzamen dan te beredeneren en te offeren.

De Heer is gebonden. Volgens mij wordt het denken van de meeste mensen gestuurd door drie grote verlangens:

1. liefde te geven en te ontvangen; 2. goede vrienden te hebben die je waarderen; 3. succes te hebben — een zekere mate van voorspoed te verkrijgen en genieten.

President Stephen L. Richards (1879–1959) van het Eerste Presidium heeft mij eens verteld over een toespraak die president Joseph F. Smith (1838–1918) gehouden heeft — die in de donkere dagen van Far West geboren was, zijn vader verloren had in de tragische dagen van Nauvoo, en die uit eigen ervaring wist wat het betekende om arm te zijn. President Smith heeft, voor zover ik het begrepen heb, gezegd dat de Heer niet wilde dat zijn volk altijd in armoede, ellende en onveiligheid zou leven, dat de Heer wilde dat ze op gepaste wijze van het goede van de aarde zouden genieten.

Naar mijn mening mag niemand die lid van deze kerk is en die de verbonden op zich heeft genomen die bij het lidmaatschap behoren, redelijkerwijze de zegeningen van de Heer voor zijn of haar inzet verwachten, als hij of zij niet bereid is om zijn of haar deel van de last van het koninkrijk van de Heer te dragen.

Broeders en zusters, de Heer heeft door middel van de oudtestamentische profeet Maleachi gezegd:

'Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.

'Dan zal Ik, u ten goede, de afvretter dreigen, opdat hij

de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij, zegt de Here' (Maleachi 3:10–11).

Betaal uw tiende, zodat u de zegeningen van de Heer waardig bent. Ik beloof u niet dat u dan rijk wordt. Maar ik getuig dat de Heer allen die zijn geboden onderhouden op de een of andere manier rijkelijk beloont. En ik verzeker u dat geen enkele investeringsconsulent u kan beloven wat de Heer u beloofd: 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10). De Heer houdt zich aan zijn verbonden.

Wie zijn leven verliest, zal het vinden. Toen ik in 1933 op zending ging, reisde ik via Chicago. Dat was tijdens de grote economische crisis. Toen we langs een gebouw reden dat, naar ik meen, van de Chicago Board of Trade was, zei een vrouw tegen de buschauffeur: 'Wat voor gebouw is dat?' Hij antwoordde: 'Dat is het gebouw van de Board of Trade. Bijna elke dag springt er wel iemand van wie de aandelen in waarde zijn gedaald uit een van die ramen.'

De buschauffeur overdreef misschien, maar er sprongen destijds inderdaad wel eens mensen uit een raam als ze hun fortuin hadden zien verdwijnen. Hun leven draaide helemaal om henzelf en hun geld, en zij vonden dat er niets over was om voor te leven als hun geld weg was.

Wendell Phillips heeft gezegd: 'Hoe voorzichtig kruipen de meeste mensen niet in een naamloos graf, terwijl nu en dan anderen zichzelf vergeten tot onsterfelijkheid!' (Aangehaald door John Wesley Hill in *Abraham Lincoln—Man of God* [1927], blz. 146.)

De Heiland heeft het zo gezegd: 'Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden' (Matteüs 10:39).

Tijdens een vliegreis las ik eens in een tijdschrift een beschrijving van het morele faillissement wat toe de wereld verval. De auteur gaf als voornaamste reden voor dit verval een houding die gekenmerkt wordt door de vraag: 'Wat schuift het?'

Broeders en zusters, u zult nooit gelukkig worden als u alleen aan uzelf denkt. Verlies u in de beste zaak die er in de wereld is, de zaak van de Heer — het werk van de quorums en de hulporganisaties, tempelwerk, welzijns- werken en zendingswerk. Dan krijgt u zegeningen door anderen tot zegen te zijn.

Dat zijn de pilaren van waarheid. Elk is een eeuwige waarheid, bewezen door de ervaring van generaties, die volgens het woord van de Heer zijn goedkeuring heeft:

1. God leeft en de deur van de hemel staat open.
2. Het leven is oneindig.
3. Gods koninkrijk is hier.
4. Het gezin is goddelijk.
5. Gehoorzaamheid is beter dan slachtoffers.
6. De Heer is gebonden.
7. Wie zijn leven verliest, zal het vinden.

Ik getuig dat in deze waarheden gemoedsrust schuilt die alle begrip te boven gaat en onuitsprekelijke vreugde brengt. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. God bestaat echt. Hij is onze Vader. En Hij is toegankelijk door middel van gebed.

2. Wij zijn geen toevallige scheppingen in een wanordelijk heelal, maar wij zijn Gods kinderen. Wij kennen onze Vader; Hij had onze toekomst gepland.

3. Wij behoren tot het grootste koninkrijk op aarde — Gods koninkrijk. Actief zijn als lid van de kerk, geeft ons steun in de moeilijkheden van het leven.

4. Het gezin is ingesteld door onze hemelse Vader. Alleen door middel van het gezin kunnen de doeleinden van de Heer verwezenlijkt worden.

5. Het is beter te gehoorzamen dan te beredeneren en te offeren.

6. De Heer geeft op de een of andere manier een rijke beloning aan allen die zijn geboden onderhouden.

7. Als wij onze eigen belangen vergeten bij het verrichten van het werk van de Heer, worden wij zelf gezegend.

ZEGENINGEN VERKRIJGEN

Ouderling Angel Abrea

van de Zeventig

Er is een verhaal over een reiziger die een boer vroeg: 'Hoe wordt de katoen-oogst dit jaar?'

De boer antwoordde: 'Die komt er niet. Ik heb maar niet gezaaid, want ik was bang voor de katoenkever.'

Toen hij dat hoorde, vroeg de reiziger: 'Maar krijgt u een grote maïsoogst?'

'Dat is precies hetzelfde', luidde het antwoord. 'Ik was bang dat we niet genoeg regen zouden krijgen, zodat de korrels niet zouden rijpen.'

De reiziger hield vol: 'Maar dan krijgt u vast wel een goede aardappel-oogst.'

'Nee. Die durfde ik niet te planten, want ik was bang voor insecten.'

Enigszins gefrustreerd vroeg de reiziger toen: 'Maar wat hebt u dan wél gepland?'

'Niets, beste man', luidde het antwoord. 'Ik heb het zekere voor het onzekere genomen.'

Er zijn tegenwoordig veel mensen net zo als die boer. Zij horen het evangelie, maar zijn bang dat ze erachter zullen komen dat het echt waar is als ze het in hun hart zaaïen en het toepassen.

We kunnen in dit sterfelijk leven naar de woorden van de profeten en de Schriften luisteren en leven, of we kunnen toeschouwers zijn die bang zijn om die beginselen in het dagelijks leven toe te passen.

Kennis dat het evangelie waar is, komt door 'daders des woords' te zijn, 'en niet alleen hoorders' (Jakobus 1:22); het is het gevolg van een streven om te 'leven bij ieder woord, dat de mond Gods uitgaat' (LV 84:44). Geen enkel kind van God kan verzekerd zijn van de zegeningen van de Allerhoogste zonder eerst goed te leven. De zegeningen van de Heer zijn de vruchten van gehoorzaamheid aan de wetten waarop ze gebaseerd zijn. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1988.

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het is voor de leden van de kerk niet verrassend te horen dat algemene autoriteiten veel tijd doorbrengen aan boord van vliegtuigen. De kerk is nu wereldwijd. Veel landen zijn bezaaid met ringcentra.

Ik ging eens tijdens een van mijn reizen een gesprek aan met een piloot over de vraag wat er zou gebeuren als hij afweek van zijn vluchtplan. Zijn antwoord verbaasde mij zeer.

Hij zei dat elke afwijking van één graad van het vluchtplan ertoe zou leiden dat je de beoogde bestemming

slecht zicht en andere beperkende factoren. De uitgezette koers zou zo ver weg kunnen zijn dat het vrijwel onmogelijk zou kunnen zijn om de beoogde bestemming te bereiken. Na mijn gesprek met de piloot was ik er niet geruster op geworden, maar ik moest er wel aan denken hoezeer een vluchtplan lijkt op de koers die wij voor ons leven uitzetten.

Wij maken hier, in het sterfelijk leven, een groot avontuur mee. We moeten onze eigen koers uitzetten en het plan volgen om te bepalen wat onze uiteindelijke bestemming wordt. Met ons begrip van het evangelie zou ons uiteindelijke doel makkelijk te bepalen moeten zijn, want de Heiland heeft ons de weg gewezen. De Heiland heeft in de berede gezegd:

Leren di

met 1,6 kilometer zou missen voor elke 97 kilometer die je vloog. Dat betekent dat je op een vlucht van Salt Lake City naar Denver terecht zou komen in het centrum van Denver in plaats van op de luchthaven. Op een vlucht van Salt Lake naar Chicago zou je de luchthaven missen en terechtkomen in het meer Michigan. Als je van Salt Lake naar New York vloog, zou je Kennedy Airport missen en terechtkomen in de Hudson. Ging je naar Londen, dan zou je Engeland niet eens halen — je zou erden in Frankrijk terechtkomen.

Een afwijking van je vluchtplan van enkele graden zou je volledig van je koers laten afwijken. De piloot legde uit dat, logisch genoeg, hoe vroeger de fout wordt ontdekt, hoe makkelijker het is om terug te keren naar het vluchtplan. Als de koerswijziging lang wordt uitgesteld, is het erg moeilijk om de weg terug te vinden vanwege het vliegverkeer, slechte weersomstandigheden,

‘Gaet in door de enge poort, want wijd is [de poort] en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden’ (Matteüs 7:13–14).

In de Schriften wordt ons herhaaldelijk gezegd dat er maar één koers is die naar het eeuwige leven leidt. Op de avond van het laatste avondmaal nam de Heiland op roerende wijze afscheid van zijn apostelen, en zei:

‘In het huis mijns Vaders zijn vele woningen — anders zou Ik het u gezegd hebben — want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben’ (Johannes 14:2–3).

Toen zei de apostel Tomas: ‘Here, wij weten niet,

waar Gij heengaat; hoe weten wij dan de weg?' (Vs. 5.)

Het antwoord van de Heiland was eenvoudig en duidelijk: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (vs. 6).

Wat hebben wij geluk dat wij weten wat het plan is dat de Heer voor ons heeft. Hij heeft het pad aangegeven dat ons terug zal leiden naar Hem. Maar als het pad zo duidelijk is aangegeven, hoe komt het dan dat zoveel mensen ervan afwijken en hun koers niet bijstellen, waardoor ze het onmogelijk maken om hun gewenste bestemming te bereiken?

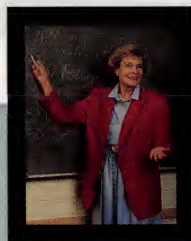
De weg naar de verhoging en het leven bij onze hemelse Vader is bezaaid met allerlei soorten gevaren. Er zijn beproevingen — sommige kort, sommige lang.

In bochten, bij splitsingen en kruisingen wachten ons verleidingen. Of wij wel of niet aan verleiding toegeven en afwijken van onze koers, wordt bepaald door onze mate van toewijding aan het bereiken van ons doel.

In het Boek van Mormon lezen we over het visioen dat Lehi had van de boom des levens. Mensen die zich vasthielden aan een ijzeren roede waren in staat om de boom te bereiken en de vrucht te proeven, die zoet was en begeerlijk boven alle andere vruchten. En dan zegt Lehi:

'Ik keek ook rondom mij en zag aan de andere oever van de rivier een groot en ruim gebouw; en het stond als het ware in de lucht, hoog boven de aarde.

enen

**Evangeliëkennis leidt tot
geluk dat alleen te vinden
is in dienen en delen.**

‘En het was vol mensen, zowel jonge als oude, zowel mannen als vrouwen; en zij waren buitengewoon fraai gekleed, en zij wezen met spottende gebaren naar hen, die de vruchten hadden bereikt en er van hadden genomen.

‘En nadat zij van de vrucht hadden geproefd, schaamden zij zich voor hen, die hen bespotten, en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren’ (1 Nephi 8:26–28).

Als wij hopen de gewenste bestemming van onze reis door het leven te bereiken, dan moeten we leren om de spot van zogenaamde vrienden te negeren. We moeten niet luisteren naar suggesties om makkelijkere en prettigere routes te volgen die ons worden gewezen door hen die beweren meer te weten dan de apostelen en profeten van de Heer.

Zoals Nephi heeft gezegd: ‘Daarom spoorde ik, Nephi, hen aan acht te geven op het woord des Heren; ja, ik spoorde hen aan met al de kracht van mijn ziel en met alle bekwaamheid, die ik bezat, dat zij acht zouden slaan op Gods woord en zouden gedenken, zijn geboden altijd in alles te onderhouden’ (1 Nephi 15:25).

Een van de wegwijzers op de koers naar het eeuwige leven is de uitdaging die te lezen is boven de ingang van de Brigham Young University: ‘Kom binnen om

te leren. Ga uit om te dienen.’ Om op koers te blijven, moeten we eerst alles leren wat we kunnen over het enge en nauwe pad dat we moeten volgen. De Heer heeft door de eeuwen heen het levensplan voor zijn kinderen geopenbaard door zijn profeten. President Spencer W. Kimball (1895–1985), de twaalfde president van de kerk, heeft ons deze raad gegeven:

‘Ik ben dankbaar dat wij allen het evangelie van Jezus Christus als leidraad hebben, zodat wij een begripkader hebben waarin wij de gebeurtenissen en omstandigheden kunnen plaatsens die wij in ons leven zullen zien. Uit de Schriften blijkt duidelijk dat onze politieke leiders ons in dit deel van onze bedeling geen vrede kunnen beloven. Maar wij, als leden van de kerk, krijgen de kans om innerlijke vrede te vinden, om gemoedsrust te vinden, zelfs als daar buiten geen vrede heerst!

‘U bent er inmiddels waarschijnlijk aan gewend dat diegenen onder ons die wat verder zijn op het levenspad aan u beschrijven hoe belangrijk het is om op het “enge en nauwe” pad te blijven. Zo vaak zeggen we dat tegen u, keer op keer, maar als u erover nadenkt waarom dat gebeurt, ontdekt u al gauw dat de afgronden aan beide zijden van het nauwe pad niet veranderen en ook niet minder gevaarlijk worden; en

Er is maar één koers die naar het eeuwige leven leidt. De Heiland heeft tegen zijn apostelen gezegd: ‘Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.’

dat pad wordt ook niet minder steil.' (*President Kimball Speaks Out* [1981], blz. 89.)

Veel jonge mensen wachten niet af wat de ware betekenis van het leven is, trekken voorbarige conclusies en beginnen onvoorbereid aan hun levensreis. Zij volgen de verkeersstroom zonder wegenkaart, en dan is het ook niet verbazend dat zij onderweg alleen teleurstelling tegenkomen. Wat moeten wij leren voordat wij uit gaan om te dienen?

LEER EERST ZIJN WEGEN KENNEN

In de Schriften wordt ons verteld dat het onmogelijk is om zalig te worden in onwetendheid. (Zie LV 131:6.) Dat beginsel wordt helemaal verkeerd begrepen. Ouderling John A. Widtsoe (1872–1952) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geschreven: 'Er zijn uiteraard veel soorten kennis; sommige van minder, andere van meer waarde. Toen Joseph Smith zei dat de mens niet in onwetendheid zalig kan worden, bedoelde hij natuurlijk onwetendheid omtrent de

wetten die samen tot het heil leiden. Die kennis is van de grootste waarde. Naar die kennis dienen wij eerst te streven. Dan kunnen er andere vormen van kennis aan toegevoegd worden om de directere kennis van de geestelijke wet te ondersteunen en te versterken. Het is bijvoorbeeld de taak van de kerk om het evangelie aan de hele wereld te verkondigen. Daar hebben we echter de hulp voor nodig van spoorwegen, stoomschepen, drukpersen en nog heel veel andere zaken die deel uitmaken van onze beschaving. Kennis van het evangelie is de eerste behoefte van de zending, maar de andere behoeften, hoewel minder belangrijk, dragen ertoe bij dat hij beter gehoor kan geven aan de

goddelijke opdracht om het evangelie te verkondigen aan alle mensen.' (*Evidences and Reconciliations*, verzameld door G. Homer Durham [1987], blz. 224.)

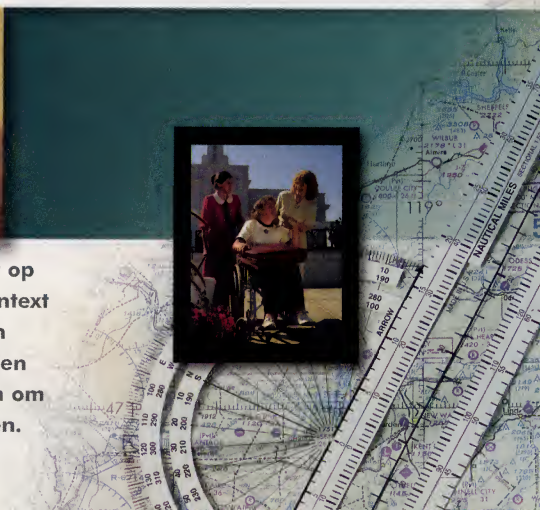
Natuurlijk hebben sommige mensen tegenwoordig kennis nodig van computers, van satellietcommunicatie enzovoort, maar ouderling Widtsoe heeft nog steeds gelijk. Wat hij impliceerde, was dat ons leren in een zekere orde moet plaatsvinden, dezelfde orde die blijkt uit de lering van de Heiland: 'Maar zoekt eerst zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matt. 6:33). Heilige zaken leren behoort op de eerste plaats te komen, wat een context verschaft voor wereldse kennis, en een behoefte daartoe. Als wij willen terugkeren naar onze hemelse Vader, dan zou onze eerste prioriteit moeten zijn om zijn wegen en zijn plan te leren kennen.

De wereld wil ons misleiden en ons laten geloven dat er niet genoeg tijd is voor het vergaren van zowel geestelijke als wereldse kennis. Ik waarschuw dat wij ons niet moeten laten misleiden door die menselijke redenering. Als wij kennis van heilige zaken krijgen, kunnen wij makkelijker en sneller kennis van wereldse zaken krijgen. President John Taylor (1808–1887), de derde president van de kerk, heeft 'De beperkingen van wereldse hypothesen' beschreven, waarin staat: 'De mens kan, door te filosoferen en zijn natuurlijke intelligentie te gebruiken,

een zeker begrip krijgen van de natuurwetten. Maar om God te begrijpen, zijn er hemelse wijsheid en intelligentie nodig. Aardse en hemelse filosofie zijn twee verschillende zaken, en het is dwaas als de mens zijn argumenten op aardse filosofie baseert in een poging de verborgenheden van Gods koninkrijk te ontdekken.' (*The Gospel Kingdom*, verzameld door G. Homer Durham [1987], blz. 73.)

Als wij een geestelijke basis leggen voor onze wereldse kennis begrijpen wij niet alleen de natuurwetten beter, maar kunnen wij ook meer begrip krijgen van kunst, taal, techniek, geneeskunde, wetgeving en gedrag van de mens dan wij ooit voor mogelijk hadden gehouden. Wij kunnen dan de wereld om ons heen zien en die begrijpen zoals God dat doet.

Uit het verhaal van koning Salomo leren wij dat we de Heer om begrip kunnen vragen. Toen Salomo in Gibeon was, verscheen de Heer aan hem in een droom en zei: 'Vraag; wat zal Ik u geven?' (1 Koningen 3:5). Salomo, die overweldigd was door, en onvoorbereid op zijn nieuwe taken als koning, zei tegen de Heer: 'Ik [ben] een jonge man [...]; ik weet niet uit te gaan of in te gaan' (vs. 7). Daarom vroeg hij de Heer om 'een opmerkelijk hart' om het volk te richten (vs. 9). De Heer was blij met het verzoek van Salomo. Hij antwoordde:

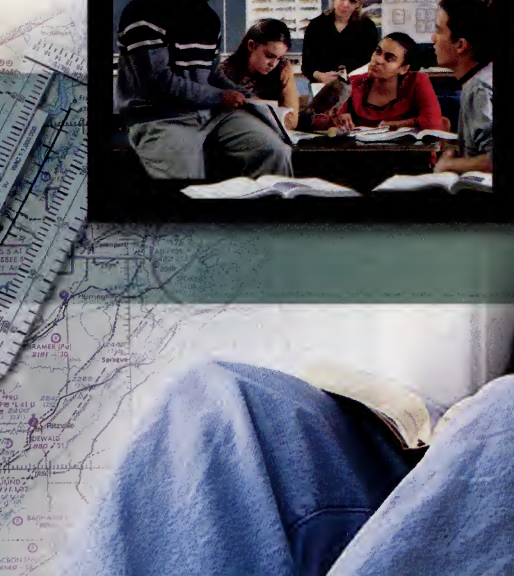
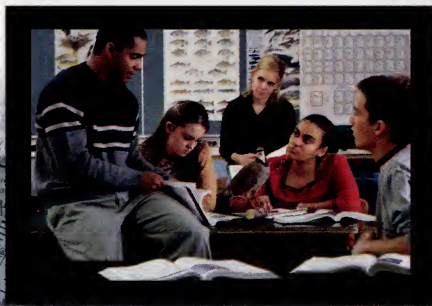
Heilige zaken leren begrijpen behoort op de eerste plaats te komen, wat een context verschaft voor wereldse kennis, en een behoefte daartoe. Als wij op koers willen blijven, moet onze eerste prioriteit zijn om zijn wegen en zijn plan te leren kennen.

‘Omdat gij dit gevraagd hebt, en voor u geen lang leven hebt gevraagd, en geen rijkdom, en ook niet gevraagd hebt het leven uwer vijanden, maar voor u inzicht hebt gevraagd om een rechtszaak te kunnen horen, zie, Ik doe u naar uw woord; zie, Ik geef u een wijs en verstandig hart, zodat uws gelijke vóór u niet geweest is, noch na u zal opstaan’ (vss. 11–12).

Wij moeten de macht en bereidheid van de Heer niet onderschatten om ons te zegenen als we met een oprecht hart en een eerlijke bedoeling vragen. Hij heeft onderwijskundige methodes en leertheorieën waar de onderwijspsychologen van de wereld zelfs nog niet van hebben gedroomd.

Terwijl de gave van het sterfelijk leven een relatief korte tijdperiode biedt om God en zijn wegen te leren kennen, hebben we de eeuwigheid om het heeal en alles erin te leren kennen en wereldse kennis te vergaren. President Kimball heeft ons geleerd dat een oneindige hoeveelheid tijd om wereldse kennis te vergaren een van de *zegeningen van de verhoging* is. Hij

heeft gezegd: ‘Na de dood blijven wij doorleren. Wie de verhoging ontvangt, wordt een god en een schepper. “Zoals de mens nu is, is God eens geweest; zoals God nu is, kan de mens eens worden.” (Eliza R. Snow Smith, *Biography of Lorenzo Snow*, [Salt Lake City: Deseret News Co., 1884], blz. 46.) Dat ligt in de toekomst. Het is duidelijk dat iemand, voordat hij kan nemen van de materialen die bestaan en er een wereld zoals die van ons van kan maken, een meester in geologie, dierkunde, fysiologie, psychologie enzovoort moet zijn. Het is ook duidelijk dat niemand al die kennis in dit korte,

sterfelijke leven kan verkrijgen en al die wetenschappen kan beheersen, maar hij kan er een begin mee maken, en met de basis van een geestelijk leven, discipline en beheersing, en met het gezag en de macht die hij ontvangt door het evangelie van Christus, bevindt hij zich in de positie om aan die bijna eindeloze studie van wereldse kennis te beginnen.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, onder redactie van Edward L. Kimball [1982], blz. 53.)

Dus laten we ons nooit druk maken om de tijd die we nodig hebben om het geestelijke te leren begrijpen. Die tijd is goed besteed. Hij verschaft ons een basis voor het verkrijgen van wereldse kennis. De Heer zal ons echt zegenen als we op Hem vertrouwen en eerst zijn eeuwige plan leren kennen. We hebben het over het vergroten en niet het verkleinen van de kans om te leren als we eerst het belangrijkste doen.

President Kimball heeft daar verder over gezegd:

'Nu is dit sterfelijke leven de tijd om ons voor te bereiden God te ontmoeten, onze voornaamste opdracht. Nu we al een lichaam gekregen hebben, dat de permanente tabernakel voor onze geest in de eeuwigheid wordt, moeten we ons lichaam, ons verstand en onze geest trainen. Dan is het voornaamste dat wij dit leven gebruiken om ons te vervolmaken, het vlees te overwinnen, het lichaam aan de geest te onderwerpen, alle

zwakheden te overwinnen, onszelf zo te besturen dat we anderen kunnen leiden, en alle nodige verordeningen te verrichten. (. . .)

'Als we eenmaal stevig met beide benen op het pad naar het eeuwige leven staan, kunnen we meer kennis vergaren van het wereldse. (. . .)

'Een uitvoerig geschoolde wetenschapper die bovendien vervolmaakt is, kan een wereld scheppen en die bevolken, maar een verdorven, onbekeerlijke, ongeloofige wetenschapper wordt zelfs in de eeuwigheid niet zo'n schepper.

'Wereldse kennis, hoe belangrijk die ook is, kan nooit een ziel redden of toegang verschaffen tot het celestiale koninkrijk of een wereld scheppen of een mens god maken, maar die kennis kan uiterst nuttig zijn voor de mens die de juiste prioriteiten stelt en de weg naar het eeuwige leven heeft gevonden en nu al zijn kennis ten goede kan benutten.' (*President Kimball Speaks Out*, blz. 90-92.)

HEt GEVOEL DAT WIJ GOD IETS SCHULDIG ZIJN

Hebben wij alles geleerd wat wij kunnen over de koers die wij moeten volgen en zijn wij voortgegaan op het pad naar het eeuwige leven, dan hebben wij de plicht om andere kinderen van onze hemelse Vader te helpen die hulp nodig hebben. Kennis krijgen

Koning Benjamin heeft ons geleerd dat 'wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, gij louter in de dienst van uw God zijt'.

In het Boek van Mormon staan verschillende voorbeelden van mensen die de fundamentele vergelijking begrepen die zoveel verklaart omtrent ons doel in het leven, namelijk: anderen dienen is gelijk aan God dienen. Koning Benjamin was uiteraard een van de betere voorbeelden van God en de mens dienen. Zoals hij tegen zijn volk zei: 'Ik heb zelf gewerkt met mijn eigen handen, opdat ik u zou kunnen dienen' (Mos. 2:14). Koning Benjamin besloot het heilsplan te leren kennen. En vervolgens ging hij anderen dienen.

Waarschijnlijk is het verhaal van Alma de jonge een nog treffender voorbeeld van hoe de geest van dienstbaarheid diegenen in beslag neemt die Gods plan leren kennen en het begrijpen. Wij weten dat Alma in zijn jeugd met de zonen van Mosiah probeerde de kerk van God te vernietigen. Zijn koers week 180 graden af van de koers die hij eigenlijk had moeten volgen. En toen gebeurde er iets opmerkelijks. Er verscheen een engel aan Alma die hem en zijn broeders op het rechte pad zette.

Kunt u zich Alma's verbijstering voorstellen? Hij had zijn leven gewijd aan het vernietigen van de kerk van de Heer en het geloof van het volk, en dan verschijnt er een engel aan hem die zegt: 'De Here heeft gezegd: Dit is mijn kerk en Ik zal ze bevestigen; en niets zal ze te

gronde richten dan alleen de overtreding mijns volks' (Mosiah 27:13).

Alma was zo geschokt dat hij letterlijk sprakeloos was en zijn handen niet kon bewegen. Hij werd door zijn metgezellen meegenomen en voor zijn vader, Alma, de opperpriester, gelegd. De priesters kwamen bijeen, vastten en baden twee dagen en nachten voor Alma opdat zijn mond geopend mocht worden en hij zijn kracht terug mocht krijgen. Hun smeekbeden aan de Heer werden uiteindelijk verhoord toen Alma de jonge opstond als een ander mens en tot hen zei:

'Mijn ziel is verlost uit de bittere gal en uit de banden der ongerechtigheid. Ik was in de donkerste afgrond; maar nu aanschouw ik het wonderlijke licht Gods. Mijn ziel werd door eeuwige foltering gekweld, maar ik ben er uit gerukt, en mijn ziel wordt niet langer gepijnigd.

'Ik verwierp mijn Verlosser en verloochende datgene, waarover door onze vaders werd gesproken; maar nu zal Hij zich aan allen bekendmaken, opdat zij van te voren mogen zien, dat Hij zal komen, en dat Hij elk door Hem gevormd schepsel gedenkt' (Mosiah 27:29–30).

Het was een pijnlijke

Een treffend voorbeeld van hoe de geest van dienstbetonen in beslag neemt die Gods plan leren kennen, is Alma de jonge. Een engel zei tegen hem: 'De Here heeft gezegd: Dit is mijn kerk en Ik zal ze bevestigen; en niets zal ze te gronde richten.'

koerswijziging voor Alma. Hij had onnoemelijke smart en eeuwige kwelling geleden, maar hij lag weer op koers. Het is uiterst interessant wat er vervolgens in de Schriften staat.

'En van die tijd af begonnen Alma en zij, die bij hem waren, toen de engel aan hen verscheen, het volk te leren; zij reisden door het ganse land, verkondigden aan al het volk de dingen, die ze hadden gehoord en gezien, en predikten het woord Gods onder grote verdrukking, daar zij door de ongelovigen hevig werden vervolgd, en door velen hunner werden geslagen. (. . .)

'En zij reisden door het ganse land Zarahemla, en onder al het volk, dat door koning Mosiah werd geregeerd, en zij trachtten ijverig de schade te herstellen, die zij de kerk hadden berokkend, beleden al hun zonden en verkondigden alles, wat zij hadden gezien; en zij legden de profetieën en de Schriften uit aan allen, die ze wilden horen.

'En aldus waren zij middelen in Gods handen om velen tot de kennis der waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser' (Mosiah 27:32, 35–36).

Nadat men zich bekeerd heeft, heeft men de verantwoordelijkheid en plicht om de verworven kennis mee te delen aan andere kinderen van onze Vader in de hemel. Alma was veranderd en hij werd een van de grootste zendingen aller tijden. Hij onderwees met kracht en met kennis van het heilsplan die hij uit de eerste hand had. Hij had geleerd van een engel en ging er toen op uit en diende anderen.

Wij beseffen hoe diepgaand Alma's bekering tot de waarheid was, en als gevolg daarvan zijn verlangen om al Gods kinderen te dienen, als we lezen wat hij tegen het einde van zijn bediening schreef:

'O, dat ik een engel ware, en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken als met de bazuin Gods, met een stem, die de aarde zou doen beven, en ieder volk bekering toeroepen!

'Ja, ik zou als met de stem des donders aan iedere ziel bekering en het plan der verlossing verkondigen, opdat zij zich zouden bekeren, en tot onze God komen zodat er geen verdriet meer op de gehele aardbodem zou zijn' (Alma 29:1–2).

Alma had in zijn begrip van het heilsplan en zijn

dienst aan de Heer het punt bereikt waarop hij zich beperkt voelde door zijn stoffelijke lichaam. Hoewel hij besepte dat zijn verzoek onredelijk was, wilde hij meer doen. Hij wilde het evangelie verkondigen met de stem van de engel die het aan hem verkondigd had. Hij had het sterke gevoel dat hij de Heer iets verschuldigd was en wilde zelfs meer opofferen in dienst aan de Heer dan hij had.

Sommigen onder ons verkondigen de leer van het 'mij-isme'. Zij verklaren dat wij eerst en vooral aan onszelf moeten denken. Maar van de geschiedenis hebben wij geleerd dat zelfzucht nog nooit iemand gelukkig heeft gemaakt. Dienen en delen zijn belangrijk in het leven. Het is beslist een vreugde voor de ziel om een erfenis van liefde en dienstbetoon na te laten die anderen kunnen genieten en navolgen. Bryant S. Hinckley, de vader van president Gordon B. Hinckley, heeft het volgende gezegd over dienstbaarheid:

'Dienstbaarheid is de deugd waarmee de groten aller tijden zich onderscheiden hebben en waardoor men zich hen zal herinneren. Het drukt een stempel van edelheid op twee discipelen. Het is de scheidingslijn tussen de twee grote groepen in de wereld — zij die helpen en zij die hinderen, zij die verheffen en zij die leunen, zij die bijdragen en zij die alleen consumeren. Het is zoveel beter om te geven dan te ontvangen. Dienstbaarheid is in elke vorm aantrekkelijk en mooi. Bemoedigen, meevoelen, belangstelling tonen, angst verdrijven, zelfvertrouwen aanmoedigen en hoop opwekken bij anderen — kortom, andere mensen liefhebben en dat tonen — is de waardevolste dienstbaarheid.' (Aangehaald in *First Things First*, Steven R. Covey en anderen [1994], blz. 306.)

Het doel van ons bestaan is dat we op aarde komen om te leren en vervolgens anderen te dienen. Als ons gedrag afwijkt van dat doel, laten we dan snel een koerswijziging aanbrengen en terugkeren op de juiste weg. Laten we ons vast voornemen elke dag, elke week en elk jaar de tijd te nemen om ervoor te zorgen dat wij de koers aanhouden die de Heer zelf heeft uitgezet, het enge en nauwe pad dat naar de enige bestemming leidt die ons blijvende vrede en vreugde zal geven — die van het eeuwige leven. □

Pal staan

Pia Hentzen

Rebecca Pedersen

Annelise Nielsen

in Denemarken

Laury Livsey
FOTOGRAF: DE AUTEUR

Drie jongevrouwen in Kopenhagen (Denemarken) vertellen elk een heel ander verhaal. Pia vertelt over haar bekering, Rebecca vertelt over een anti-pornocampagne waar ze aan meedoet, en Annelise vertelt dat zij met haar wijk vast en bidt in de hoop dat de overheid de kerk zal toestaan een nieuwe kerk te bouwen. Die drie verhalen hebben ten minste één aspect gemeen. Ze gaan alle over kerkleden die pal staan in Denemarken.

PIA HENTZEN

Pia is een lauwermeisje van zestien jaar in de wijk Frederiksberg, ring Kopenhagen. Haar moeder is al haar hele leven lid van de kerk en Pia kan zich herinneren dat ze naar het jeugdwerk ging toen ze jonger was, maar Pia is nog maar een jaar lid van de kerk.

'Mijn ouders zijn lid van de kerk, dus toen ik nog klein was, ging ik naar het jeugdwerk. Maar ik ben nooit gedoopt', zegt Pia.

Na de scheiding van haar ouders gingen Pia, haar twee broers en hun moeder niet meer naar de kerk. Pia werd acht, maar werd niet gedoopt. Ze werd twaalf en ging niet naar de

jongevrouwen. Ongeveer tien jaar lang was er weinig contact met de kerk. Er kwamen nog huisonderwijzers langs, en huisbezoeksters bezochten haar moeder, maar de familie Hentzen bleef 's zondags thuis.

Toen belde een jongevrouwenleidster Pia en nodigde haar uit om activiteiten bij te wonen.

'Mijn leidster schreef me brieven om me uit te nodigen voor de kerk. Ik ging een keer, maar vond het saai en wilde niet meer gaan. Maar door de zendingen ben ik van mening veranderd', zegt ze lachend.

De zendingen wisten dat Pia nog niet gedoopt was, dus maakten ze een afspraak met haar. Bij die eerste afspraak brachten ze een korte geestelijke boodschap. Dat ging enkele weken zo door tot ze op een dag wat anders probeerden. Ze namen iets mee dat elke zending te bieden heeft: de eerste zendingenles.

'Ze vroegen me of ze me de eerste zendingenles mochten geven, en ik zei: "Oké." Het duurde niet lang — een paar weken, denk ik — voor ik alle lessen had gehad en had ingestemd om me te laten dopen.' Rond die tijd werd ook Pia's moeder weer actief, samen met haar twee broers.

En nu voelt Pia zich thuis in het kleine groepje jongemannen en jongevrouwen van de wijk Frederiksberg. Ze moest er wel aan wennen om lid te zijn van de kerk en

HET CENTRAAL STATION IN KOPENHAGEN

Pia en haar moeder glimlachend aan de waterkant in Kopenhagen. Ze zijn dankbaar dat ze weer actief zijn in de kerk.

'Porno heeft zo'n grote uitwerking op onze waarden, maar Denemarken is een erg tolerant land en ik kan zien dat de mensen bijna aan porno gewend zijn. Maar in plaats van eraan te wennen, zouden we ervan

actief te zijn. Maar nu is het een levenswijze. 'Ik ben het enige lauwermeeisje in de wijk. We hebben ook twee rozenmeisjes en twee bijenkorfmeeisjes. Dat zijn al onze jonge vrouwen', zegt ze. En dan denkt ze er eens ernstig over na hoe de kerk haar leven heeft veranderd. 'Ik denk dat mijn leven nu beter is', concludeert ze. 'Ik heb iets waarvan ik weet dat het waar is.'

REBECCA PEDERSEN

Er liggen grote vellen postzegels klaar om op een stapel enveloppen geplakt te worden. En Rebecca doet het helemaal alleen. Rebecca is een lauwermeeisje in de wijk Allerød, ring Kopenhagen. Ze heeft zo haar eigen mening over porno en de schadelijke invloed die het heeft, en ze doet er iets aan. Maar het werk — enveloppen vullen met antipornofolders — is eentonig en tijdrovend.

Terwijl ze enveloppen adresseert, vertelt ze over haar betrokkenheid bij een project dat in Denemarken is opgezet om tegen porno te protesteren.

Rebecca besloot stelling te nemen tegen porno in Denemarken. 'Ik denk dat veel mensen een hekel hebben aan porno en de gevolgen ervan. Maar veel mensen willen er niets aan doen of er iets van zeggen', zegt ze.

moeten schrikken', zegt Rebecca.

Bij Rebecca op het gymnasium begon een medeleerling een protestactie tegen porno en riep Rebecca's hulp in. De leerlingen verzamelden handtekeningen voor een petitie waardoor de regering hopelijk naar hen zal luisteren — vooral de minister van cultuur, die toezicht houdt op de publieke tv-zenders van Denemarken.

'We kunnen niet voorkomen dat mensen naar porno kijken,' legt Rebecca uit, 'maar we willen graag dat er geen porno meer is op openbare plekken waar kinderen

het makkelijk kunnen zien. Je kunt je kinderen niet zó vroeg naar bed doen dat je mag verwachten dat ze die dingen niet op tv zien.'

Rebecca denkt na over de JV-waarden en overweegt waar zij voor staat als lid van de kerk. Ze is blij dat ze meedoet aan iets waarvan zij hoopt dat het een verandering teweegbrengt.

'Je moet ergens voor staan in het leven. Ik vind dat het belangrijk voor ons is, vooral als leden van de kerk, dat we iets doen om de wereld te verbeteren', zegt ze. 'Dat is altijd belangrijk voor me geweest, maar enkele maanden geleden besefte ik nog beter dat ik iets te doen had toen ik mijn patriarchale zegen kreeg.'

Toen Rebecca's groep het project afrondde en de petitie aan de regering stuurde, dacht ze aan de bescheiden rol die ze gespeeld had om meer dan 22 duizend mensen de petitie te laten ondertekenen en hoe ze door dat project gesterkt was in haar voornemen om Denemarken beter te maken. Ze glimlacht. Haar groep heeft met gemak meer dan de gewenste vijftienduizend handtekeningen binnengehaald.

Rebecca weet dat een en ander niet van de ene op de andere dag zal veranderen. Maar je moet toch ergens beginnen? 'Ik denk dat veel mensen een hekel hebben aan porno en de gevolgen ervan', zegt ze. 'Maar veel mensen willen er niets aan doen of er iets van zeggen. Soms denk ik wel eens dat de mensen er gewoon af en toe even aan herinnerd moeten worden.'

Pia, Rebecca en Annelise maken deel uit van een lange evangelietraditie. Het beeld *Kristina*, gemaakt door Dennis Smith, gedenkt de vele negentiende-eeuwse Deense bekeerlingen die zich opofferden om het koninkrijk op te bouwen.

ANNELISE NIELSEN

Annelise is een lid van de derde generatie. Haar oma en opa lieten zich vele jaren geleden dopen. Haar vader is in de kerk opgegroeid en getrouwd met een lid. En Annelise is al haar hele leven lid van de kerk. Ze is bijenkorfmeisje en ze hoort momenteel bij de wijk Frederiksberg, waar ze samen met Pia een van de weinige jongevrouwen is.

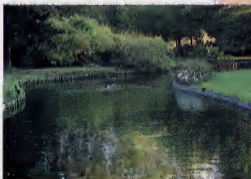
Momenteel komen de leden van de wijk bijeen in een huurgebouw. De lift in het gebouw is vrij langzaam, dus neemt Annelise de trap. Na drie trappen is ze op de bovenverdieping, waar ze de kapel in gaat. Het gebouw is schoon en netjes, maar Annelise zegt dat het toch tijdelijk aanvoelt. Ze kijkt uit het raam en wijst.

'Dat is onze vorige kerk', zegt ze. Ze kijkt naar een prachtig bakstenen gebouw, een huizenblok verderop. Het was een van de eerste gebouwen die de kerk in dit land neer heeft gezet. En het is leeg — met een goede reden.

'Daar komt onze tempel', legt Annelise uit.

De tempel in Kopenhagen is bestemd voor leden in Denemarken en in andere delen van Scandinavië. Een tempel op tien minuten reisafstand van haar huis hebben in

IN HET CENTRUM VAN KOPENHAGEN

HET TERREIN VAN HET KASTEEL FREDERIKSBORG TE HILLERØD (DENEMARKE)

De leden van de wijk Frederiksberg — inclusief Annelise, zuster Christel Petersen en Christel, zus van Annelise — vasten en baden voor een nieuwe kerk.

plaats van de twaalf uur naar de Stockholm-tempel in Zweden, is een ware zegen. Annelise weet dat het de opoffering waard is.

Maar toch is er nog de kwestie van een nieuwe kerk. Het huurcontract van het tijdelijke gebouw loopt spoedig af. Daarom houdt de wijk Frederiksberg een vastenzondag en bidt men dat de gemeente de kerk een vergunning zal geven om te bouwen op de grond die ze heeft gekocht. Annelise gaat samen met andere wijkleden vasten en bidden voor dit bijzondere doel.

Annelise geeft toe dat ze honger heeft. 'Maar als ik vast, voel ik me dichtbij God en voel ik me nederiger', zegt ze. 'Ik vind vasten niet zo'n grote opoffering en ik denk dat als iedereen in de wijk om hetzelfde bidt, onze hemelse Vader ons zal helpen.'

Als haar vasten er na de avondmaalsdienst bijna op zit, haast Annelise zich niet naar huis om te eten. In plaats daarvan loopt ze de deur uit, gearmd met Christel Petersen, een lid van 96. Zuster Petersen is in 1958 lid geworden van de kerk en heeft de vader van Annelise nog les gegeven in de zondagsschool. Elke maand praat Annelise even met haar om haar beter te leren kennen.

'Het is fijn om met zuster Petersen te praten. Ik vind

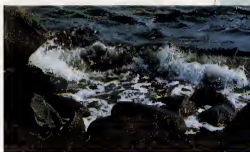
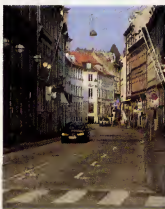
haar een sterke vrouw, want ze is het enige kerklid in haar familie. Haar man is nooit lid geworden en haar kinderen waren al volwassen toen ze zich liet dopen', legt Annelise uit. 'Ze is 96 en komt nog steeds elke zondag naar de kerk.'

'Ik bewonder mensen zoals zuster Petersen omdat ze zo dichtbij onze hemelse Vader staan', voegt Annelise eraan toe. 'En als ik dingen doe zoals vasten, kom ik ook dichtbij Hem.'

In Kopenhagen staat het origineel van het bekende beeld van Jezus Christus, de *Christus*, gemaakt door de Deense beeldhouwer Bertel Thorvaldsen. In diezelfde stad staan de heiligen der laatste dagen ook pal en volgen zij de Heiland na. □

Van de redactie: enkele maanden na de vasten van Annelise en andere leden, kreeg de kerk van de gemeente een vergunning om een nieuwe kerk te bouwen voor de wijk Frederiksberg.

IN HET CENTRUM VAN KOPENHAGEN

AAN DE OOSTKUST VAN DENEMARKE

Beeld van Moroni op Freiberg-tempel

Eugene en Claire Freedman

Hoewel het de hele avond hard gesneeuwd had in Freiberg, zei voormalige tempelpresident, Magnus R. Meiser, tegen zijn vrouw: 'Als Moroni morgen op de tempel wordt gezet, schijnt de zon.' Als onderdeel van de renovatie van de Freiberg-tempel zou het beeld van Moroni op zijn plaats worden gezet.

En inderdaad, toen het beeld op 20 december 2001 op zijn plek op het hoogste punt van de tempeltoren werd getakeld, brak het zonlicht door het zware wolkendek heen. Onder de heiligen, die gekomen waren om hun dromen en gebeden gerealiseerd te zien, was een stille eerbied merkbaar.

De Freiberg-tempel is van 1983–1985 gebouwd in de voormalige DDR. In die tijd was het niet toegestaan om een beeld van de engel Moroni op de tempel te zetten.

'Hoewel het een bijzonder gebouw was, stond de regering geen engel toe', zegt Gerhard Grünwald, de president van de tempel. 'Volgens mij gedoogden ze de kerk, maar stonden ze niet echt te juichen. Het is een zelfs wonder dat ze de bouw van de tempel toestonden.'

De tempel wordt op dit moment gerenoveerd. En hoewel het gebouw aan de oostkant wordt uitgebreid, gebeurt dat in dezelfde, oorspronkelijke stijl. Met de uitbreiding wordt het vloeroppervlak van de tempel verdubbeld.

Daardoor is er ruimte voor een wachtruimte, een mater-/bruidskamer, en een kantoor voor de tempelpresident. Ook zal de doopruiimte opnieuw worden ingericht, met een vont met twaalf runderen, vernieuwde kleedhokjes, verordeningsruimten, en aanpassingen voor gehandicapte bezoekers. De verbouwing duurt tot de zomer van 2002.

'Ik vind de uitbreiding en renovatie van de tempel en de plaatsing van het beeld van Moroni op de tempeltoren mag-

nifieke symbolen', zegt ouderling D. Lee Tobler van de Zeventig, en president van het gebied Europa-Midden, die de plaatsing van het beeld van de engel Moroni presideerde. 'Ze staan symbool voor het geloof van de leden vóór de oorlog, in de oorlog, en de vele jaren na de oorlog toen het niet eenvoudig was om getrouw te blijven.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, legt uit:

'Ten tijde van de inwijding [1985], had de internationale pers vooral aandacht voor de ongebruikelijke plaats van de tempel. Woorden als *Hoe?* en *Waarom?* voerden de boventoon. Dat gold in het bijzonder gedurende de open dagen voor het publiek, toen 89.872 mensen de tempel bezichtigden. Soms was de wachttijd wel drie uur, en dan regende het ook nog af en toe. Niemand vertrok. Ze kregen allen Gods huis te zien.

'Tijdens de inwijdingsdiensten, waarin president Gordon B. Hinckley het inwijdingsgebed uitsprak, waren lofzangen, getuigenissen, tranen van dankbaarheid en dankgebeden, kenmerkend voor deze historische gebeurtenis. Om het *hoe* en het *waarom* te begrijpen, is inzicht

FOTOGRAFIE: HANNO LUSCHIN

Het beeld van de engel Moroni staat nu hoog op de toren van de Freiberg-tempel te stralen.

FOTOGRAFIE: HANNO LUSCHIN

De tempel in Freiberg zal na de renovatie twee keer zo groot zijn.

nodig in het geloof, de toewijding en de liefde van de leden daar. Het zijn er minder dan vijfduizend, maar in verhouding zijn er meer actieve leden dan waar ook ter wereld.' ('Wij Jezus liefhebben', *Liahona*, maart 1999, blz. 6-7.)

Toen de tempel klaar was, kwamen de leden met onuitsprekelijke vreug-

de om het wonder van de tempel te ervaren. Zelfs de inwoners van Freiberg noemden het gebouw 'onze tempel'. De tempel bracht deze stad nieuwe hoop.

Toen de renovatie van de tempel begon, waren de inwoners veront-rust. 'Wat zijn jullie met onze tempel aan het doen?', vroegen ze. "Waar is de toren gebleven?"

Deze inwoners werden uitgenodigd voor een bijeenkomst, waarin president Meiser uitlegde: 'Het zal er mooier op worden. Het terrein wordt uitgebreid. Het zal er uitzien als een park.' Ze gingen tevreden en blij op huis aan.

Onder hen die waren gekomen voor de plaatsing van het beeld van de engel Moroni, bevond zich Erick Dzierzon, die zich 76 jaar geleden had laten dopen. Terwijl hij met zijn vrouw stond te kijken, bracht hij zijn vreugde over de plaatsing van het beeld onder woorden. 'Eindelijk hebben we hier ook het symbool dat in de

rest van de wereld te zien is', zei hij. 'Het was een wonder dat de tempel er kwam. En nu hebben we dit bijzondere symbool. Nu hebben we de runderen in onze doopruimte. U weet niet half hoe bijzonder dat voor ons is.'

President Grünwald sprak over de heiligen die naar Freiberg komen, sommigen helemaal uit Oekraïne en uit Rusland. Sommige leden reizen 52 uur per bus om bij de tempel te komen. 'Het waren mensen die zonder God leefden, zonder een bijbel, maar die nu genoeg geloof hebben om naar de tempel te komen.'

In de Freiberg-tempel kunnen de verordeningen in negen talen worden verricht, en er zijn daar dan ook tempelwerkers werkzaam die verschillende talen machtig zijn. President Grünwald, die zelf acht talen spreekt, zegt: 'Wij zijn tempelwerkers aan het voorbereiden die op zekere dag in hun eigen land in een tempel kunnen dienen.' □

Gebruik e-mail zendelingen toegestaan

In een brief gericht aan de algemene autoriteiten, gebiedszeventigen, en ring-, zendings- en districtspresidenten heeft president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, bekendgemaakt dat het voltijdzendelingen nu wordt toegestaan e-mail te gebruiken om met hun familie te corresponderen.

In de brief staat: 'In verband met de I gewijzigde omstandigheden in de wereld, en zorgen over de veiligheid en betrouwbaarheid van de traditionele post in bepaalde delen van de wereld, hebben het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf besloten dat zendelingen nu per e-mail met hun familie mogen communiceren, mits zij zich aan de goedgekeurde richtlijnen voor zendelingen houden.'

De zendingspresidenten vaardi-

gen, op aanwijzing van het gebieds-presidium, specifieke richtlijnen uit, waaronder de volgende:

- 'Zendelingen mogen alleen op hun dag van voorbereiding e-mailen.'
- 'Zendelingen mogen alleen computers gebruiken in openbare gelegenheden zoals bibliotheken of geschikte commerciële etablissementen.'
- 'De collega's dienen bij elkaar te blijven tijdens het gebruik van een computer.'

- '[Zendelingen] behoren geen kerkleden lastig te vallen voor het gebruik van een computer.'

- '[Zendelingen] betalen zelf de kosten van het e-mailen.'

In de brief staat ook: 'Zendelingen dienen zowel wat betreft de inhoud als het taalgebruik in de e-mail bijzonder voorzichtig te zijn en ervoor te zorgen dat er geen vertrouwelijke of gevoelige gegevens in worden vermeld. Door eventueel misbruik van de e-mail via meervoudige mailingen kunnen dergelijke gegevens zich snel verspreiden.'

Vanwege beperkte faciliteiten zullen de opleidingscentra voor zendelingen geen e-maildiensten aanbieden. □

Schriften op cd-rom uitgebracht

De kerk heeft onlangs haar eerste goedgekeurde versie van de Schriften op cd-rom uitgebracht. *The Scriptures: CD-ROM Standard Edition 1.0* biedt de computergebruiker de gelegenheid teksten, studiewijzers, kaarten en foto's op te zoeken, af te drukken of te kopiëren.

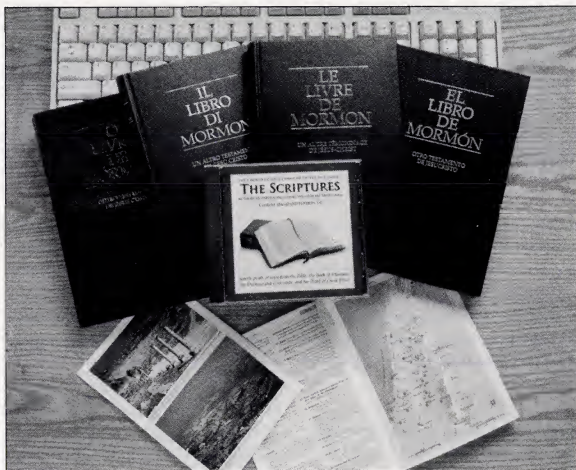
'Met deze nieuwe versie kan iedereen, op individuele basis of in gezinsverband, zijn studie van de Schriften verrijken', zegt ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Gezinnen kunnen dit nieuwe computerprogramma gebruiken om de Schriften te doorzoeken en evangeliebeginselen uit te diepen, en zo hun geloof versterken, hun getuigenis verankeren en de gezinsbanden verstevigen.'

Dit programma is gemaakt voor gebruikers van alle leeftijden. De gemakkelijk hanteerbare zoekfuncties geven razendsnel toegang tot illustraties en een breed opgezet thematisch register of tot specifieke passages. Met het programma kan men heel goed een les of toespraak voorbereiden, of de individuele of gezinsstudie stroomlijnen.

The Scriptures: CD-ROM Standard Edition 1.0 bevat het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde in het Engels, Frans, Italiaans, Portugees en Spaans. In alle vijf talen zijn ook studiewijzers zoals de Gids bij de Schriften, opschriften van hoofdstukken, voetnoten, selecties uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, kaarten en foto's. De cd bevat ook de volledige tekst van de Bijbel, de Topical Guide en Bible Dictionary in het Engels.

In de toekomst zal de cd-rom mogelijk worden uitgebreid met meer talen.

The Scriptures: CD-ROM Standard

De cd-rom met de Schriften bevat de tripelcombinatie in vijf talen plus voetnoten en referenties met hyperlinks.

Edition 1.0 (bestelnummer 50400120) meenteadministratie of bij het districtkant besteld worden via de wijk-/gebutiecentrum. □

LDS Foundation op internet

Leden die willen doneren, kunnen een nieuwe link op de officiële website van de kerk raadplegen. Het is een link van de LDS Foundation, een centrale, coördinerende instantie voor donaties aan de kerk.

Onder leiding van de presidenten helpt de LDS Foundation degenen die willen doneren aan het permanente studiefonds, de kerkelijke welzijnzorg en de humanitaire diensten,

tempelwerk, zendingswerk of de kerkelijke onderwijsinstellingen. Op de website van de Foundation kunnen de gebruikers zien wat de prioriteiten van de kerk zijn en welke invloed de donaties hebben op het leven van degenen die ze ontvangen.

De link, die te vinden is onder 'Other Resources' op www.lds.org, is ook te raadplegen op www.ldsfoundation.org. □

Leden op de voorgrond

Ring schenkt meer dan tweeduizend jurken

Toen de zusters van de ZHV van de ring Pima (Arizona) hoorden dat het centrum voor humanitaire hulp van de kerk dringend behoefte had aan meisjesjurken, stelden zij zich in het jaar 2001 ten doel om 2001 jurken te verzamelen. De zusters van de ZHV gaven tweedehands jurken en stof, en maakten tijd vrij om nieuwe jurken te knippen en te naaien. Tegen het einde van het jaar hadden zij hun doel overtroffen met meer dan honderd jurken. De kleding werd geschonken aan Humanitarian Services and Deseret Industries.

Australisch lid van de kerk ontvangt prijs voor de vrede

Een Australisch lid van de kerk ontving in oktober 2001 de vredesprijs van Pax Christi International voor zijn inspanningen om begrip en verzoening tussen inheemse en niet-inheemse Australiërs tot stand te brengen.

Eddie Kneebone uit de gemeente Albury in het district Albury New

South Wales (Australië) is een afstameling van de aboriginal-stam Pangangarang. Ongeveer twintig jaar lang heeft broeder Kneebone voor jonge Australiërs lezingen gehouden over de cultuur, de geschiedenis en de kunst van de aboriginals, waarbij hij streefde naar sociale bewustwording en acceptatie van mensen met een verschillende achtergrond. Hij schrijft ook uitgebreid over de cultuur van de aboriginals ter ondersteuning van de opleiding van maatschappelijk werkers en degenen die werkzaam zijn bij de gezondheidszorg, de politie en in het leger.

Pax Christi International is een katholieke vredesbeweging zonder winstbejag met een vertegenwoordiging in dertig landen en heeft ongeveer zestigduizend leden van verschillende gezindten.

Leden in Yucatán maken terrein van de kerk schoon

Meer dan honderd jongeren van de vier ringen van Mérida (Mexico) op het schiereiland Yucatán zijn op 22 december 2001 met hun leiders bij

elkaar gekomen om de parkeerplek schoon te maken die gebruikt wordt door bussen die leden naar de tempel brengen. De parkeerplaats, die grenst aan de Mérida-tempel, is meer dan 2700 vierkante meter groot.

De plaatselijke leden die aan het project deelnamen, hebben onder de hete zon onkruid en struikgewas verwijderd, rommel, glasscherven, schroot en ander afval opgeruimd. Ze hebben ook het gebouw op het terrein schoongemaakt, waardoor de leden bij hun bezoek aan de tempel een comfortabeler verblijf hebben.

‘Hun inspanningen zijn een bewijs van hun liefde voor hun medeleden die het huis van de Heer bezoeken’, zegt Fernando Gómez, president van de Mérida-tempel.

‘Het was stimulerend om te zien hoe mijn jongeren zich gezamenlijk inspannen’, zei Alejandro Martínez García, bisschop van de wijk Canek. ‘Toen het klaar was, waren we moe, maar volop gezegend.’

Ontleend aan Church News, 5 januari 2002

Zusters van de ring Pima (Arizona) hebben meer dan tweeduizend jurken gemaakt en geschonken aan het centrum voor humanitaire hulp.

Jongeren en leiders van de vier ringen in Mérida (Mexico) maken een terrein bij de tempel schoon.

Australische leden helpen bij bestrijding van brand

Op 25 december 2001 dreigde het huis van Tracy Maurer, net buiten Sydney (Australië), in brand te raken door een grote vuurzee. Brandweerlieden voorspelden de familie Maurer, lid van de wijk Richmond in de ring Penrith, dat hun huis verloren zou gaan. De kerkleden lieten het er echter niet bij zitten en hebben veertien dagen lang bij het blussen van branden geholpen, struikgewas gekapt, meubels verschoven, water gehaald, en maaltijden bereid voor de familie Maurer en andere leden van de kerk en de gemeenschap.

‘Broeders en zusters hebben schouder aan schouder met de plaatselijke brandweer gezwoegd om de huizen te behouden’, zegt zuster Maurer. ‘Van de vele huizen in de wijk die in brand dreigden te raken, is slechts één schuurtje verloren gegaan.’

Randall Howard, eerste raadgever in het presidium van de ring Penrith, zegt dat 24 kerkleden van de ring zes dagen lang op toerbeurt met de brandweer hebben samengewerkt. ‘De heiligen hebben de handen ineen-geslagen’, zei hij. De plaatselijke beampten en brandweerploegen, voegt hij eraan toe, ‘waren verbaasd dat wij zo’n aaneengesloten periode zo’n sterke hulpploeg hadden.’

Eén telefoontje was genoeg om vrijwilligers van de kerk bij elkaar te krijgen, vertelde president Howard. ‘Er waren mensen die hun vakantie uitstelden, niet omdat we dat vroegen. Maar ze deden het gewoon.’ Het alerbelangrijkste, zei hij, was dat de leden in Sydney op 6 januari baden en vastten dat de branden zouden doven. De volgende dag regende het, waardoor de brandweer het gemakkelijker kreeg.

Uiteindelijk hebben twee gezinnen van de kerk in Australië hun huis verloren door de branden die meer dan honderd huizen verwoestten en

De gastvrouw van het radioprogramma (tweede van rechts) spreekt met ZHV-zusters die goederen voor mishandelde kinderen hebben geschonken.

MET TOESTEMMING VAN PUBLIC RELATIONS ZUID-CALIFORNIË

waardoor duizenden mensen gedwongen waren te evacueren. Twee kerkgebouwen in de buurt van de branden werden beschikbaar gesteld als hulppost, en plaatselijke fondsen van de welzijnszorg werden aangewend om de leden wier huizen verloren waren gegaan, te helpen.

Sarah Jane Weaver

*Ontleend aan Church News,
12 januari 2002.*

Jongeren bouwen een ‘Roof for Life’

De jongemannen, de jongevrouwen en hun leiders en leidsters van het district Réunion (Saint Denis) kregen een uitnodiging om deel te nemen aan een dienstbetoonactiviteit in de herfst van 2001.

Het was de tweede keer in een jaar dat de jeugd werd gevraagd om voor een vereniging, ‘A Roof for Life’, tijd te offeren en hulp te bieden. Het doel van die vereniging is dak- of werklozen onderdak te verschaffen en te herintegreren.

De jongeren die wonen op een eiland in de Indische Oceaan, ten oosten van Madagaskar, hebben een dag lang huizen schoongemaakt en geschilderd.

‘Het is een eer voor mij om Christus’ voorbeeld te volgen en mijn naasten te helpen’, zei een van de deelnemers.

*Ontleend aan Church News,
22 december 2001.*

Ring sponsort conferentie familiegeschiedenis

In de geest van vriendschap en hulp aan de gemeenschap heeft de raad voor public relations van de ring New Jersey (Morristown) in de Verenigde Staten op 10 november 2001 een conferentie over familiegeschiedenis, ‘Op zoek naar onze voorouders’, gesponsord.

Driehonderd mensen uit de kerk, de gemeenschap en de omliggende staten woonden de conferentie bij. John J. Delaney, burgemeester van Morristown; burgemeester Watowicz van Morris Township; en Richard Myers, president van de ring New Jersey spraken daarbij een welkomstwoord. Ruim de helft van de aanwezigen behoorde tot een ander geloof.

De conferentie bood 36 lessen voor beginners, gevorderden en vorgevorderden in familiegeschiedenis.

*Ontleend aan Church News,
12 januari 2002*

Leden in Amerika leveren quilts en dekens

Een nationale stichting in de Verenigde Staten die artikelen levert voor mishandelde en verwaarloosde kinderen heeft ongeveer 15 duizend dekens en quilts ontvangen van het centrum voor humanitaire hulp van de kerk. Dat was voor een deel te danken aan het initiatief van Laurel Abernethy, jongevrouwenleidster van een ring in Californië, en Randolph Emerson, hoofd public relations in North Carolina.

De dekens en de quilts werden op 10 december 2001 afgeleverd bij het magazijn van de Laura Schlessinger Foundation. Mevrouw Schlessinger, wier populaire praatprogramma in de hele Verenigde Staten beluisterd wordt, was aanwezig om 7000 'spulenzakken' in ontvangst te nemen van 75 leden van de ringen Canoga Park en Thousand Oaks in Californië, vertelde Keith Atkinson, hoofd public relations van de kerk in Californië. Behalve dekens en quilts zaten er toelietpullen, speelgoed, kleurboeken, potloden en teddybeertjes in de zakken.

Ouderling Tad R. Callister, een van de gebiedszeventigen, en Roger Brown van de afdeling voor humanitaire hulp van de kerk, overhandigden de dekens officieel aan de stichting. Later op die dag werden zuster Emerson, zuster Abernethy en broeder Brown tijdens het radioprogram-

ma door mevrouw Schlessinger geïnterviewd.

R. Scott Lloyd

*Ontleend aan Church News,
29 december 2001.*

Zusters maken en schenken zwangerschapspakketten

Toen Anna Kaarina Roto in de lente van 2001 werd geroepen als ZHV-presidente van de wijk Tampere in de ring Tampere (Finland), realiseerde ze zich dat dienstbetoon een manier was om de lasten van de zusters in de wijk te verlichten. Ze vroeg de zusters om hulp bij het maken van zwangerschapspakketten voor het Pitkäranta-hospitaal, een kraamkliniek in de Russische republiek Karelië. Dat project verenigde jong en oud, heiligen der laatste dagen en leden van andere gezindten.

Aanvankelijk stelden de zusters zich veertig gebreide dekens ten doel. Er werden meer dan 1200 afzonderlijke blokken gemaakt en vervolgens tot dekens aan elkaar genaaid. Sommige vrouwen breiden zelf hele dekens. Anderen schonken garen. Uiteindelijk maakten ze 58 dekens. De deelnemers zamelden thuis, bij vrienden, burens, bedrijven en tweedehands zaken ook babykleertjes, luiers en andere goederen in.

Kristina Kalliomäki, die zich kort voordat met het project werd begonnen, heeft laten dopen, was een

van de geestdriftigste deelnemers. Zij breidde in totaal honderd blokken. Door het project kreeg zij vrienden en vriendinnen in de kerk en in de ZHV. 'Het was fantastisch om mee te werken aan een project waarbij zoveel mensen betrokken waren', zei ze.

Ten minste vijftig vrouwen, onder wie een aantal leden van andere gezindten, kwamen bij elkaar om de pakketten samen te stellen. Marita Korpela, secretaresse van de ZHV in de wijk Tampere, zei: 'Toen ik de recreatiezaal van het wijkgebouw binnenkwam, viel ik bijna achterover van verbazing. De zaal stond vol materialen. We zagen dat we wonderen tot stand konden brengen.'

Annastiina Ruuskanen was juist van de jongevrouwen overgegaan naar de ZHV. Toen ze aan het project had deelgenomen, zei ze: 'Ik voel dat ik in een kring van zusters ben opgenomen.'

Alle 49 pakketten waren gevuld met kinderklleding, luiers en andere goederen, plus een gebreide deken en een brief in het Russisch. In de brieven werd uitgelegd dat de deelnemers hun vriendinnen in Rusland iets wilden sturen wat ze met hun eigen handen hadden gemaakt.

'Die pakketten waren een symbool van onze vriendschap en liefde', zei zuster Korpela. 'In zeker opzicht vertegenwoordigen de gebreide dekens de ZHV. Zoals die blokken samen werden gevoegd, werden wij tijdens dit project ook een eenheid. Wij waren onderdeel van de lappendekens van onze hemelse Vader. Die pakketten waren een symbool van onze vriendschap en liefde.'

Vrienden helpen Russische weeskinderen

Twee uit Rusland teruggekeerde zendingelingen hebben samen het initiatief genomen tot de oprichting van een non-profitorganisatie met de

Zusters in de wijk Tampere in de ring Tampere (Finland) stellen zwangerschapspakketten samen voor een nabijgelegen kliniek in de Russische republiek Karelië.

FOTO MET TOESTRUKING VAN TUIJA VILONEN

naam 'To Russia with Love'. Hun doel is het leven van Russische weeskinderen meer kwaliteit te geven door schenking van goederen en hulpverlening.

'Kinderen in weeshuizen hebben meer nodig dan de incidentele liefde die ze krijgen', zei Tyson Bauer, stichter en voorzitter van de organisatie. Samen met Brad Kramer heeft broeder Bauer zich ingespannen om steun te krijgen voor de non-profitorganisatie. Als studenten aan de Brigham Young University in Provo (Utah) investeerden zij in een videocamera en een computer om een promotiefilmpje te maken. Ze hebben er tot diep in de nacht aan gewerkt.

Ze liepen tegen veel problemen aan, maar samen vorderden ze gestaag. Met wat financiële steun van een familielid keerden de twee in december 2000 terug naar Rusland. Daar hadden ze gesprekken met diverse weeshuisdirecteuren om de behoeften te peilen. Zij kwamen tot twee conclusies: Veel weeshuizen hebben goederen nodig, zoals voedsel, medicijnen en kleding. Weeskinderen moeten ook technische vaardigheden en normen leren.

'Statistieken tonen aan dat bijna 85 procent van kinderen in weeshuizen nooit een normale baan of een hogere opleiding krijgt', legt broeder Kramer uit. 'Als ze achttien zijn worden ze uit het weeshuis ontslagen, en veel van hen raken dan aan de drugs, worden crimineel of plegen zelfmoord.'

To Russia with Love wordt nu geleid door vier vrienden, onder wie Brady Tanner en Carrie Lewis. Elk jaar sponsort de groep twee reizen naar Rusland om goederen te brengen en hulp te bieden.

De organisatie heeft ook een gebouw gerenoveerd waar leerlingen een beroepsopleiding krijgen. Toen *To Russia with Love* hoorde dat de directrice van een weeshuis het gebouw wilde renoveren, brachten zij

FOTOMET TOEGESTEMING VAN TYSON BAUER

In december bezocht Tyson Bauer kinderen in een Russisch weeshuis. De liefdadigheidsinstelling die hij samen met andere teruggekeerde zendingen heeft opgericht, zamelt geld in om weeskinderen in Rusland te helpen.

geld bij elkaar voor de reparaties, en ze namen een lid van de kerk in die streek in loondienst om toezicht te houden.

Aanvankelijk was de directrice op haar hoede omdat ze dacht dat de groep godsdienstige propaganda wilde maken. Maar op den duur beseftte ze dat de groep oprecht was. Dat leidde ertoe dat ze de kerk ging onderzoeken. Later heeft ze zich laten doppen.

Na alles wat ze hebben gedaan, wil de groep leden nog meer doen. 'Ik had letterlijk drie kinderen in mijn armen. Ik kon ze maar niet genoeg knuffelen', zegt zuster Lewis. Ze vertelt hoe televisieploegen haar op het station opwachttten toen ze om zes uur 's morgens in Penza, waar een weeshuis staat, aankwam.

'Ik was nog nooit in Rusland geweest, maar die eerste dag was 's avonds mijn foto op de plaatselijke televisie te zien', vertelt ze.

'Wij hopen dat die kinderen gezond opgroeien en beter op het leven worden voorbereid', zegt broeder Bauer. 'misschien herinneren ze zich

de oprechte zorg die ze hebben gekregen en stellen ze vragen over de kerk.'

Shaun D. Stahl

Ontleend aan Church News, 22 december 2001.

De ring Singapore biedt gastvrijheid aan Amerikaanse marine

De leden van de kerk die in dienst zijn van de Amerikaanse marine, en wier schip op kerstochtend in Singapore aanmeerde, hebben de leden van de kerk bedankt die deze dag met hen hebben gevierd met de uitvoering 'Kom naar Betlehem' van het ringkoor.

De gevoelens van de Amerikaanse mariniers kwamen tot uitdrukking in een brief aan ringpresident Leonard Woo. Daarin stond: 'Dank u voor de warme gastvrijheid die u en de leden ons tijdens ons verblijf betoond hebben. (...) Ook zeer dankbaar zijn wij de gezinnen die ons hebben opgenomen en behandeld alsof we erbij hoorden.'

Ontleend aan Church News, 12 januari 2002.

Extra ideeën voor de participatieperiode, mei 2002

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt' op bladzijde 4 en 5 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Maak twee stellen papieren lichaamsdelen – hoofd, romp, armen, benen, handen, voeten, ogen, neus, mond, haren enzovoort. Doe plaatjes uit tijdschriften (of zelfgemaakte tekeningen) van verschillende etenswaren, drankjes en andere artikelen die of goed of slecht voor het lichaam zijn in een doos. Lees Leer en Verbonden 89:18–21 met de kinderen en neem de beloofde zegeningen voor het naleven van het woord van wijsheid door. Deel het jeugdwerk op in twee groepen. Laat de kinderen om de beurt een plaatje uit de doos pakken. Als wat op het plaatje staat goed is voor het lichaam, mogen ze een lichaamsdeel aan hun papieren lichaam toevoegen. Als wat op het plaatje staat slecht is voor het lichaam, laat u ze een lichaamsdeel van hun papieren lichaam afhalen. Ga door met het spel totdat van een van de groepen het papieren lichaam compleet is.

2. In 'Mijn evangeliënnormen' (*De Kinderster*, april 1999, blz. 8–9) staan beginselen waarmee we met ons lichaam als een tempel kunnen omgaan. Breng ze nog eens onder de aandacht door 'spionnenflesjes' te maken. (Wellicht wilt u er eerst een

thuis maken.) Vul kleine, lege, transparante plastic flesjes tot 3–5 centimeter van de opening met vogelzaad (of tarwe, rijst of spliterwtjen). Doe er ook woordstrookjes en plaatjes over een van de normen in (schrijf de woorden of teken het plaatje aan beide zijden van het papier). Doe de dop op het flesje en schud flink. Leg het flesje op zijn kant en draai het in het rond, de woordstrookjes en plaatjes komen dan bovenop te liggen. Geef elke klas het materiaal om een spionnenflesje te maken. Wijs elke klas een norm toe en laat ze plaatjes of woordstrookjes maken die verband houden met de norm. Zo kunnen de kinderen voor de norm 'Op de sabbatdag zal ik mijn tijd zo besteden dat ik dichter tot mijn hemelse Vader kom', strookjes maken met de teksten: NAAR DE KERK GAAN, IN DE SCHRIFTEN LEZEN, ZIEKEN BEZOEKEN, OP BEZOEK GAAN BIJ OMA EN OPA, NAAR ZENDELINGEN SCHRIJVEN. Of ze kunnen plaatjes tekenen van een kerk, avondmaalschalen, het Boek van Mormon enzovoort. Laat elke klas tellen hoeveel woordstrookjes en plaatjes zij in hun flesje doen en schrijf dat aantal op een stukje papier en bevestig dat aan de onderkant van de fles. Geef de kinderen 30 seconden en zie hoeveel woordstrookjes en plaatjes zij in hun flesje bespieden. Zing een lied dat over een van de normen gaat terwijl ze de flesjes onderling ruilen en herhaal het spel. Laat elke klas raden welk evangeliebegin-sel er in hun nieuwe flesje zit.

3. Wij kunnen onze gedachten rein

houden door 'alleen naar muziek te luisteren die mijn Vader in de hemel fijn vindt.' (Zie 'Mijn evangeliënnormen', *De Kindervriend*, april 1999, 8–9.) Maak de kinderen de invloed van muziek in ons leven duidelijk door de pianiste verschillende onbekende liedjes te laten spelen. Vraag de kinderen wat voor gevoel ze van elk deuntje kregen en waarom. Leg uit dat hoewel zij de woorden niet kenden, zij verschillende gevoelens hadden door het tempo, volume en de melodie van het liedje. Bij het ene liedje zullen ze willen zitten en nadenken, en bij het andere zullen ze willen dansen of marcheren. Bepreek wat onze hemelse Vader fijn vindt aan muziek: gepaste woorden, boodschappen die niet tegen de evangeliebeginselen indruisen en geen immoreel gedrag aanmoedigen, liedjes waarvan het tempo, volume en de melodie niet de Geest verdrijven. Speel een muziekspel om de kinderen aan te geven hoe de boodschap van een liedje hun bij blijft. Laat ze tien bekende liedjes raden. Neurie de eerste vijf noten van een liedje, of laat de pianiste de eerste vijf noten spelen. Als de kinderen het niet raden, neurier u of laat u het liedje weer spelen, maar met nog een noot erbij. Ga zo door totdat het liedje geraden is. Schrijf op het bord hoeveel noten er nodig waren voor het liedje geraden werd. Zing daarna het liedje. Herhaal dit met de volgende liedjes. Leg uit dat het belangrijk is om naar goede muziek te luisteren omdat de woorden van de liedjes in onze gedachten

De Kindervriend

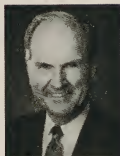
VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ MEI 2002

Als kinderen van onze hemelse Vader willen wij misschien ook wel eens vroegtijdig 'uit de boot stappen', voordat we de bestemming bereiken die Hij voor ons in gedachten heeft.

IN DE BOOT BLIJVEN

Ouderling Russell M. Nelson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toen mijn vrouw en ik nog niet zo lang getrouwd waren en in Minneapolis (Minnesota, VS) woonden, besloten we op een middag met ons tweejarig dochtertje een uitstapje te maken. We reden naar een van de vele prachtige meren in Minnesota en huurden daar een bootje. We roeiden een eind van de oever vandaan en hielden toen stil om van de vredige omgeving te genieten. Opeens stak onze peuter een been uit de boot en maakte aanstalten om eruit te klimmen met de woorden: 'Tijd om uit te stappen, papa!'

Gauw grepen we haar vast en legden uit: 'Nee schatje, het is geen tijd om uit te stappen; we moeten in de boot blijven totdat we weer veilig aan land kunnen gaan.' Het kostte ons veel moeite om haar duidelijk te maken dat het een ramp zou zijn als ze vroegtijdig uitstapte.

Als kinderen van onze hemelse Vader willen wij misschien ook wel eens vroegtijdig 'uit de boot stappen', voordat we de bestemming bereiken die Hij voor ons in gedachten heeft. De Heer leert ons keer op keer dat we moeten volharden (getrouw blijven) tot het einde.

Wat zou er gebeurd zijn als Jezus had gearzeld in

zijn toewijding om de wil van zijn Vader te doen? Dan zou zijn verzoening niet zijn volbracht. De doden zouden niet worden opgewekt. De zegeningen van eeuwig leven zouden niet beschikbaar zijn. Maar Jezus heeft volhard. In zijn laatste uur bad Jezus tot zijn Vader en zei: 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt' (Johannes 17:4).

Al aan het begin van zijn zending hier op aarde, was Jezus bezorgd over de toewijding van zijn volgelingen. Hij had juist de vijfduizend te eten gegeven en hun daarna de leringen van het koninkrijk verkondigd. Maar sommigen klaagden: 'Deze rede is hard, wie kan haar aanhoren?' (Johannes 6:60.) Zelfs toen Hij ze te eten had gegeven, ontbrak het velen aan het geloof om met Hem te volharden.

Hij richtte zich tot de Twaalf en zei: 'Gij wilt toch ook niet heengaan?'

'Simon Petrus antwoordde Hem: Here (...). Gij hebt woorden van eeuwig leven.

'En wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods' (Johannes 6:67-69).

Als wij, net als Petrus, zonder twijfel weten dat Jezus de Christus is, willen we bij Hem blijven. Dan hebben we de kracht om te volharden. □

Uit een toespraak gehouden in de algemene conferentie van april 1997.

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt?'

Vicki Matsumori

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (...) Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16-17.)

Doe je ogen dicht en denk aan een tempel. Welke kleur heeft hij? Hoe groot is hij? Zie je torens? Hoeveel?

Iedere tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is uniek. De tempel in Salt Lake City is van grijs graniet gemaakt en heeft zes torens. De tempel in Cardston (Alberta, Canada) is van natuursteen gemaakt en heeft geen torens. Hoewel de ene tempel er misschien anders uitziet dan de andere, zijn ze allemaal prachtig en zijn ze voor hetzelfde doel gebouwd. In de tempel worden verordeningen verricht die het ons mogelijk maken naar onze hemelse Vader terug te keren. Onze hemelse Vader en Jezus Christus kunnen tempels bezoeken.

Julie zijn net als tempels. Julie zijn allemaal anders en jullie zijn ieder een huis voor de Geest van God (de Heilige Geest). De apostel Paulus heeft gezegd dat ons lichaam een tempel is. (Zie 1 Korintiërs 3:16-17.)

Net zoals je de tempel met respect behandelt, zo moet je je lichaam ook met respect behandelen. Dat kun je doen door het woord van wijsheid na te leven (zie LV 89), je netjes te kleden en door de raad van president Gordon B. Hinckley om rein te zijn op te volgen. (Zie 'Advies van de profeet: zes punten', *De Kinder vriend*, juni 2001, blz. 8-9.) Een manier om rein te zijn is alleen 'wat onze hemelse Vader aangenaam is' te lezen, beluisteren of bekijken. (Zie 'Mijn evangelienormen', *De Kinderster*, april 1999, blz. 8-9.)

Als je rein van lichaam en geest bent, kun je grote zegeningen ontvangen omdat de Heer 'in het hart der rechtvaardigen woont' (Alma 34:36).

Instructies

Zoek de juiste route door de doolhof door het JA-pad te volgen als je een plaatje ziet van iets waardoor je je lichaam en geest als een tempel van God kunt behandelen, en het NEE-pad als het iets is wat niet goed is voor je lichaam en geest.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Nodig leden van de wijk of gemeente uit om deel te nemen aan een panelgesprek met het thema 'Mijn lichaam is een tempel'. Geef de panelleden een week van tevoren de vragen die gesteld zullen worden. Voorbeeldvragen zijn: Hoe lang zou je elke nacht moeten slapen? Maakt het wat uit als je niet genoeg slaapt? Wat is de waarde van goede hygiëne (douchen, tanden poetsen, haren wassen, handen wassen voor het eten)? Waarom is het belangrijk om je netjes te kleden? Wat kun je doen om betere keuzen te maken? Welke raad heeft president Gordon B. Hinckley ons gegeven aangaande de verzorging van ons lichaam? (Zie 'Advies van de profeet: zes punten', *De Kinder vriend*, juni 2001, blz. 8-9.) Laat de kinderen de vragen om de beurt voorlezen. Laat de panelleden naar eigen keuze antwoorden. Getuig van de zegeningen die kinderen nu en later kunnen ontvangen als ze hun lichaam met respect behandelen.*

2. *Maak de kinderen duidelijk hoe groot de invloed van visuele media is door hen te laten ervaren hoe lang een beeld in onze geest opgeslagen blijft, zelfs als we het maar heel kort hebben waargenomen. Toon gedurende slechts vijf seconden een plaat van een landschap of persoon. Laat de kinderen hun ogen sluiten en zich de plaat voor de geest halen. Stel er dan specifieke vragen over zoals: Welke kleur jurk droeg het meisje? of: Hoeveel bomen stonden er op de plaat? Bespreek het belang van goede films, televisieprogramma's en computerspelletjes. Laat ieder kind een tekening maken van zijn of haar lievelingsverhaal uit de Schriften. Laat ieder kind die tekening vijf seconden lang tonen. Vraag de andere kinderen de tekening te beschrijven nadat die weer is neergelegd. Laat de tekenaar het schriftverhaal dan vertellen en de tekening tonen. □*

NEE JA

Nette kleding

NEE JA

Geweld op TV

JA NEE

NEE JA

Brood en graan

NEE JA

NEE JA

Groenten en fruit

START

Alcohol en tabak

NOG EEN KEER

Teresa Weaver

Gebaseerd op een ware gebeurtenis

Het antwoord moet in die kamer te vinden zijn. Misschien heb ik een geheime doorgang over het hoofd gezien, dacht Jackson.

'Hoe spel je kiwi, Jackson?'

'Eh, wat zegt u, juf Grouder?'

'Kiwi. Hoe spel je dat? We praten nu al tien minuten over het dictee. Waar was jij met je gedachten?'

'Bij het redden van de prinses van Mendoza' fluisterde Chester achter Jacksons rug.

Jackson voelde dat hij rood werd. Hij had geen idee hoe je kiwi spelt.

Juf Grouder zuchtte toen ze Jackson zijn dictee teruggaf. Hij had een heleboel fouten.

Op weg naar huis verfrommelde Jackson het dictee en stopte het onderin zijn

schooltas. Chester kwam achter hem aan rennen. 'Kom je zo bij me langs om te voetballen?'

'Nee' antwoordde Jackson. 'Ik denk dat ik weet hoe ik de prinses moet redden. Wil je komen kijken?'

'Daar zitten toekijken hoe jij speelt?' vroeg Chester. 'Nee, dank je lekker! Het lijkt wel of jij tegenwoordig alleen nog maar aan computerspelletjes denkt.' Chester sloeg de hoek naar zijn huis om.

Thuis gekomen deed Jackson de computer aan en startte het spel. *Ik doe één spelletje*, dacht hij, *en dan ga ik aan mijn huiswerk.*

Twee uur later riep zijn moeder: 'Etenstijd, Jackson. We moeten opschieten anders missen we het begin van de film.'

'Ik kom eraan, Mendoz — eh, mam.' *Als ik nog maar even langs deze wachter kom*, dacht hij. Zijn hand bewoog de joystick behendig heen en weer. Te laat. Het mannetje op het beeldscherm viel om. *Wat gemeen! Ik probeer het nog een keer. Ik weet dat ik het kan.*

Opeens leek het erg stil in huis. Jackson greep zijn jas en rende naar de voordeur. De hele familie was weg. Er lag een briefje op tafel: 'We zijn naar de film. Jammer dat jij er niet bij bent. We zijn om acht uur terug. Als je hulp nodig hebt, kun je opa bellen.'

Het komt allemaal door die wachter! dacht Jackson boos en liep stampvoetend naar zijn slaapkamer. Zijn huiswerk lag onafgemaakt op zijn bed. Daarnaast lagen de Schriften. Hij had er de hele week niet in gelezen. En daar lag het boek voor de gezinsavond. Hij moest aanstaande maandag de les geven. Maar hij had daar allemaal geen zin in.

Gelukkig is het vrijdag, dacht Jackson en ging weer naar de computer. *Morgen maak ik al dat andere wel in orde.*

Maar hij maakte het de volgende dag niet in orde — en de daaropvolgende ook niet. En het duurde niet lang of het pianospel verstoorde Jacksons concentratie bij zijn zoveelste poging om de prinses te redden. Zijn zus speelde de openingslofzang voor de gezinsavond.

Gezinsavond! Hij had zich voorgenomen de les op zondag voor te bereiden, maar toen was hij

dichter bij de prinses gekomen dan ooit tevoren. Nu was het te laat om zich nog voor te bereiden.

Jackson pakte zijn Schriften en haastte zich naar de gezinsavond. Hij zou zich er wel uitredden. Tenslotte hadden ze al zo vaak een tekst gelezen en er vervolgens zo lang over gepraat dat ze aan de les niet meer toekwamen. Hij zou ervoor zorgen dat dat nu ook gebeurde.

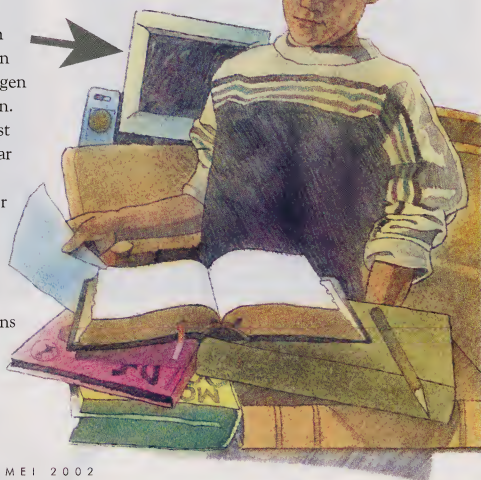
'En dat we de les op onszelf mogen toepassen', zei zijn broertje en beëindigde het openingsgebed.

Jackson deed zijn Schriften open op de plek waar hij het laatst had gelezen. 'Papa, wil je ons een tekst voorlezen?' vroeg hij. 'Ether 12:27.'

Zijn vader las: 'En als de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, op dat zijn nederig mogen zijn; en mijn genade is voldoende voor allen, die zich voor Mij vernederen; want indien zij zich voor Mij vernederen, en geloof in Mij hebben, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen doen worden.'

'Wat betekent dat, papa?' vroeg Jackson.

'Nou,' zei zijn vader

bedachtzaam, 'ik denk dat het betekent dat we zwakheden hebben gekregen zodat we nederig blijven. Als we inzien dat we een zwakheid hebben en onze hemelse Vader vragen ons die te helpen overwinnen, zal het een sterkte voor ons worden.'

Mama stak haar hand op. 'Soaps waren mijn zwakheid. Soms deed ik bijna niets in huis, alleen maar tv kijken. De televisie was als een magneet voor me. Pas toen ik inzag dat ik een probleem had, kon ik een oplossing bedenken.' Vervolgens vertelde ze hoe ze onze hemelse Vader had gebeden haar te helpen niet meer naar die programma's te kijken.

Jackson draaide onbehaaglijk op zijn stoel. Dit liep niet helemaal zoals hij gewild had. Hij begon na te denken over de hoeveelheid tijd die hij met computerspelletjes doorbracht.

'Toen ik bij de snoepwinkel werkte,' begon zijn oudere zus, 'maakte ik mijn loon iedere week bijna helemaal op aan snoep. Ik heb er toen over gebeden en besloten dat ik elke dag een grens zou stellen aan de hoeveelheid snoep die ik mocht eten. Als ik me daaraan hield, beloonde ik mezelf door het geld dat ik anders aan snoep besteed zou hebben in een potje te stoppen voor een nieuwe broek. Soms lukte het me niet, maar langzaam aan at ik toch steeds minder snoep.'

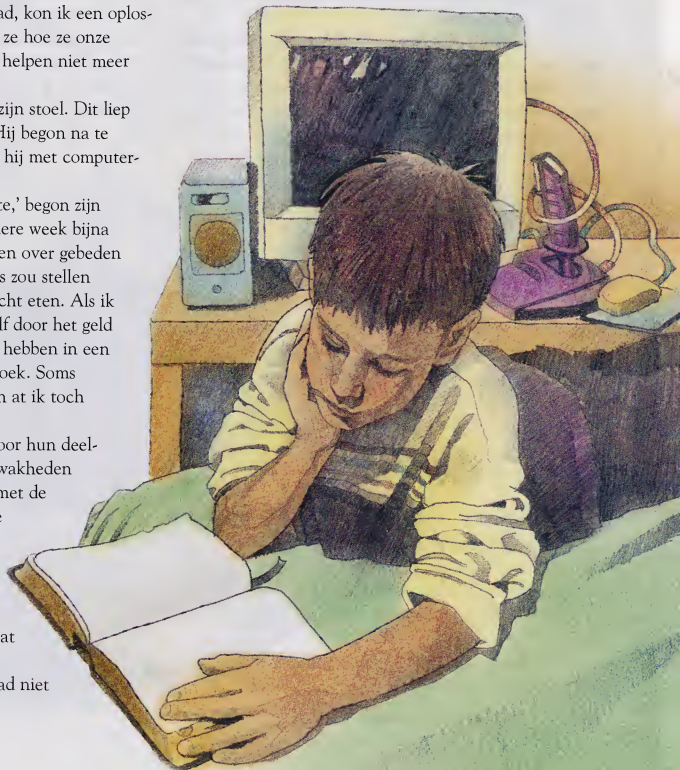
Jackson bedankte hen allemaal voor hun deelname en getuigde dat wij allemaal zwakheden hebben en die kunnen overwinnen met de hulp van onze hemelse Vader. Ja, die zwakheden kunnen zelfs onze kracht worden.

Na het slotgebed ging Jackson de computer aanzetten. Misschien zou hij door een computerspelletje dat onprettige gevoel kwijtraken.

Maar hij kon het gevoel dat hij had niet

negeren. Had hij echt een probleem met computerspelletjes? Hij speelde niet vaak meer met Chester en zijn andere vrienden. Hij had voor het eerst een onvolgende voor een dictee gehad. Hij had de hele week niet in de Schriften gelezen. En hij was niet mee naar de film geweest. Hij wist dat het tijd was om de les van vanavond op zichzelf toe te passen.

Jackson keerde de computer de rug toe en ging naar zijn slaapkamer. Hij liet zich op zijn bed neervallen en deed zijn Schriften open bij het boek Ether. De prinses moest maar even wachten. Hij had nu eerst wat lees-en denkwerk te doen. □

DE BARMHARTIGE SAMARITAAN

ILLUSTRACIE PAUL MANN

Jezus vertelde vaak een verhaal aan de mensen om ze de waarheid duidelijk te maken.

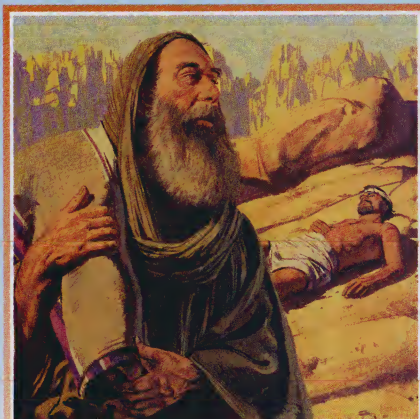
Op zekere dag probeerde een leider van de joden Jezus in de val te lokken. Hij vroeg Jezus hoe je in de hemel kunt komen. De Heiland vroeg hem daarom wat de Schriften daarover te zeggen hadden. De leider zei dat je van God moet houden en ook van je naasten. Jezus zei dat dat klopte. Toen vroeg de leider: "Wie is mijn naaste?"

Lucas 10:25-29

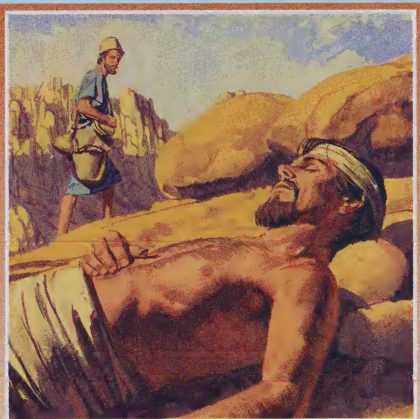
Jezus gaf hem antwoord in de vorm van een verhaal over een Jood die te voet op weg was naar Jericho. Onderweg werd hij door rovers overvallen, van zijn kleren beroofd en geslagen. Ze lieten hem halfdood langs de kant van de weg liggen.

Lucas 10:30

Als gauw kwam er een joods priester aan. Hij zag de man. De priester had hem moeten helpen, maar in plaats daarvan liep hij aan de andere kant van de weg voorbij.

Lucas 10:31

Even later kwam er een Jood aan die in de tempel werkte. Hij had de gewonde man ook moeten helpen. Maar ook hij liep aan de andere kant van de weg voorbij.

Lucas 10:32

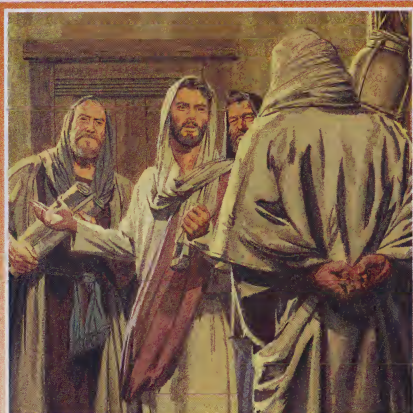
Toen kwam er een Samaritaan aan. De Joden en de Samaritanen hadden een hekel aan elkaar. Maar toen de Samaritaan de man zag, kreeg hij medelijden met hem. Hoewel hij wist dat de man Joods was, verzorgde de Samaritaan zijn wonden en deed hem kleren aan.

Lucas 10:33–34; Johannes 4:9

Vervolgens nam de Samaritaan de Jood mee naar een herberg en verzorgde hem daar tot de volgende dag. Toen hij zelf moest vertrekken, gaf hij de herbergier geld en vroeg hem voor de man te zorgen.

Lucas 10:34-35

Dat verhaal vertelde Jezus aan de leider van de joden. Toen vroeg hij de leider welke van de drie mannen de naaste was van de gewonde man.

Lucas 10:36

De leider zei dat het de Samaritaan was omdat die had geholpen. Jezus zei toen tegen de joodse leider dat hij op de Samaritaan moest lijken.

Lucas 10:37

DE VERHEERLIJKING OP DE BERG

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARETT

Eens nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes mee naar de top van een hoge berg om te bidden.

Matteüs 17:1; Marcus 9:2; Lucas 9:28

Toen Jezus aan het bidden was, kwam de heerlijkheid van God over Hem en straalde zijn gezicht als de zon. Twee personen, Mozes en Elias, verschenen aan Hem. Zij spraken met Hem over zijn naderende kruisiging en verzoening.

Matteüs 17:2-3; Marcus 9:3-4; Lucas 9:29-31

Terwijl Jezus tot zijn Vader bad, vielen de apostelen in slaap.

Lucas 9:32

Toen zij wakker werden, zagen ze de heerlijkheid van Jezus Christus, Mozes en Elias. Ze hoorden de stem van onze hemelse Vader getuigen: 'Deze is mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem.'

Matteüs 17:5; Marcus 9:7; Lucas 9:32, 35

De apostelen waren bang en vielen op de grond. Maar Jezus raakte hen aan en zei dat ze niet bang hoefden te zijn. Toen ze weer opkeken, was Jezus alleen. Hij zei dat ze niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien zolang Hij nog niet was gestorven en opgestaan.

Matteüs 17:6-9; Marcus 9:8-9

Ouderling Robert J. Whetten

van de Zeventig

Uit een interview met Melvin Leavitt

Ik ben opgegroeid in Colonia Juárez (Mexico) en heb heel fijne kinderjaren gehad.

Mijn tweelingbroer Bert (Albert) en ik waren de middelste van tien kinderen. We reden paard en visten en zwommen in de rivier. We werkten ook hard — we voerden de kippen, molken de koeien en verzorgden de boomgaarden van mijn vader.

Onze ouders leerden ons wat het doel van dit leven is, waar we vandaan zijn gekomen, wat er na dit leven gebeurt en wat de gevolgen van onze keuzen zijn. Ik werd zo voortdurend herinnerd aan het heilsplan en de noodzaak van bekering.

Mijn ouders zeiden vaak tegen me: 'Onthoud wie je werkelijk bent.' In het begin begreep ik dat niet, maar ik ontdekte dat ze wilden dat ik bedacht dat ik een kind van God was.

Ik hield van het jeugdwerk. Ik kan me de prachtige jeugdwerkliedjes nog herinneren. Toen ik elf jaar was, viel mijn vriendje Billy van een paard af en overleed aan de verwondingen. Onze jeugdwerkklas zong 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft' (lofzang 92) op zijn begrafenis. Die woorden zijn toen diep in mijn ziel gebrand.

Ik wist dat het goed met Billy ging en ik wist dat wat wij zongen, waar was.

Bert en ik rekenden er altijd op dat we op zending zouden gaan en dat gebeurde ook toen we oud genoeg waren. Mijn zending heeft enorme invloed op mijn leven gehad. Ik ging het evangelie beter begrijpen, ik ontwikkelde discipline en ik leerde anderen dienen. Het is de basis geworden voor een gelukkig, succesvol leven.

Drie maanden na onze zending werd mijn tweelingbroer door een man gedood. Bij deze confrontatie raakten mijn vader en een andere broer van mij zwaar gewond. We wisten wie het had gedaan, maar hij werd nooit gearresteerd. Ik heb ondervonden hoe het is om haat te voelen en naar wraak te verlangen. Ik droomde er zelfs van om de man die zo iets verschrikkelijks had gedaan kwaad te doen. Maar de Heer had me duidelijk gemaakt wat Hij van me verwachtte:

'(...) gij [dient] elkander te vergeven; want hij, die zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Here, want in hem verblijft groter zonde.

'Ik, de Here, zal vergeven, wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven' (LV 64:9-10).

'Bobby, Bert en jij moeten in het voorsterfelijk leven wel goede vrienden zijn geweest dat onze hemelse Vader jullie tegelijkertijd in hetzelfde gezin heeft laten komen. Dus kunnen jullie nu niet wat aardiger voor elkaar zijn?'

Mijn vrouw, Raquel, en ik hebben acht kinderen en twaalf kleinkinderen. Ze zijn onze grootste vreugde in dit leven. Mijn oudste kleinzoon, Mario, woont in Guadalajara (Mexico). Op een goede dag vroeg zijn jeugdwerklerares hem: 'Mario, wie houdt er van jou?'

Zonder aarzelen antwoordde hij: 'Jezus en mijn grootvader houden van me.' Hij had gelijk. De kern van het evangelie van Jezus Christus is liefde. Wij houden van wie we dienen en we dienen hen van wie we houden. Het begint allemaal in het gezin. Jezus zei dat we van onze naasten moesten houden. Wie zijn onze belangrijkste naasten? Onze ouders, onze broers en zussen. Mijn broers en zussen zijn nog steeds mijn beste vrienden. Ik houd ook van mijn verdere familie, met inbegrip van mijn 130 neven en nichten. Zeg tegen je ouders dat je van hen houdt. Zeg tegen je grootouders dat je van hen houdt. Toon hun dan door je daden dat je dat meent.

Mijn ouders hebben tegen me gezegd: 'Denk eraan dat je hemelse Vader wil dat je weer bij Hem terugkomt.' Kinderen, denken jullie daar alsjeblieft ook aan. Het is als wanneer ouders een kind 's ochtends naar school sturen — ze verwachten dat hij of zij 's middags weer thuis komt. Onze hemelse Vader heeft ons hier naar deze aarde gestuurd om veel te leren en Hij wil dat wij weer terug bij Hem komen als onze schooltijd op aarde afgelopen is. Eens wil ik ook zijn waar mijn vader en moeder en Bert zijn. Ik wil terug naar huis. □

Met het verstrijken van de tijd en door gebed heb ik die man leren vergeven inderdaad. Wij deden dat allemaal.

Als kind werd mij verteld: 'Als je getrouwd blijft, kun je later bij de geweldige mensen zijn die je voor zijn gegaan en getrouwd waren.' Die leer wekte in mij een verlangen op om daar heen te gaan waar onze geliefden die zijn overleden, nu zijn. Getrouwd tot het einde zijn, werd mijn doel, zelfs als jonge man al.

Onlangs vroeg mijn zoon Carlos mij: 'Papa, wat is je grootste angst?'

Ik zei: 'Ik denk dat mijn grootste angst is dat ik niet tot het einde getrouwd ben. Dat is het ergst wat me kan overkomen.' Daaraan voegde ik toe: 'Daarna is mijn grootste angst dat mijn kinderen en verdere nakomelingen niet getrouwd zijn.'

Onze hemelse Vader wil dat de gezinsband voor eeuwig standhoudt. Keer je hart naar je ouders. Breng tijd met hen door. Vraag hun naar je grootouders en overgrootouders. Als ik de verhalen van mijn voorouders lees, krijg ik daar inspiratie door en een hernieuwd verlangen om goed te leven.

Kinderen, luister alsjeblieft naar je ouders. Je kunt naar zoveel luisteren — de televisie, muziek, films, internet. Maar zorg dat je luistert naar hen die echt van je houden — je ouders, je bisschop, je jeugdwerklerares, de profeet en bovenal je hemelse Vader en Jezus Christus.

Mijn ouders hebben me het belang van de gezinsband bijgebracht. Ik weet nog dat mijn moeder zei:

1. Op tienjarige leeftijd (links) met zijn tweelingbroer Albert.
2. Bij een doop in 1963.
3. Als zending, negentien jaar.
4. Op zijn trouwdag met zijn vrouw Raquel.
5. Met zijn gezin tijdens de trouwerij van een dochter.

VEEL PLEZIER!

Tekstenblok

Scott Sudbury

Instructies

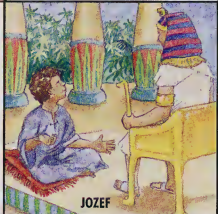
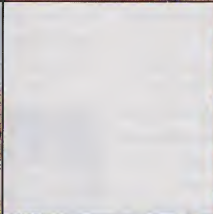
1. Plak het tekstenblok op dun karton, knip langs de stippellijnen en vouw langs de lijnen zodat het een blok wordt. Vouw de plakstroken naar binnen en plak ze vast.

2. Lees tijdens de gezinsavond over de vijf mensen uit het Oude Testament die op het blok staan afgebeeld. Zie Genesis 22 (Abraham); Genesis 22 (Abraham); Genesis 42-45 (Jozef); Exodus 3 (Mozes); Ester 4-5 (Ester); Daniël 6 (Daniël).

3. Laat iedereen om de beurt het blok rollen en iets vertellen over de persoon die dan bovenop is. Vertel iedere keer dat er een plaatje boven ligt, iets nieuws over die persoon. Als de blanco

kant boven ligt, vertel je iets over iemand in het Oude Testament die niet op het blok te zien is.

4. *Variant voor oudere spelers:* Geef een punt voor iedere juiste uitspraak. Iedere speler mag een uitspraak bestrijden, waarna alle spelers proberen in de Schriften bewijzen voor of tegen die uitspraak te vinden. Als de uitspraak correct is, krijgt de speler die de uitspraak heeft gedaan en degene die het schriftuurlijk bewijs gevonden heeft ieder een punt. Als wordt aangevoerd dat de uitspraak onjuist is, krijgen degene die de uitspraak bestreden heeft en degene die het bewijsmateriaal heeft gevonden ieder een punt. □

blijven. Laat de kinderen de laatste zin van het dertiende geloofsartikel 'Als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol

of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' opschrijven op een papieren muzieknoot. Laat ze de noot thuis

laten zien en die daarna ergens op hangen als geheugensteunje van het kiezen van goede muziek. □

BYUTV zorgt voor link

Sarah Jane Weaver

Leden van de gemeente Rønne op het eiland Bornholm in de Oostzee hebben vorig jaar hun eigen satellietshotel gekocht om de algemene conferentie en andere satellietuitzendingen van de kerk te kunnen ontvangen. Ze wonen meer dan 160 kilometer van hun ringgebouw in Kopenhagen (Denemarken) en konden niet altijd zo ver reizen om uitzendingen van de kerk te zien.

Toen konden de leden tot hun verrassing toegang krijgen tot het kanaal BYUTVca van de Brigham Young University waarop devotionals, muziekuitvoeringen en sport-evenementen worden uitgezonden.

Nu komen de leden op Bornholm geregeld samen om te kijken naar de programma's van de kerk die ze nu voor het eerst kunnen ontvangen: lezingen van de BYU Education Week en toespraken van de vrouwenconferentie, haardvuuravonden van de kerkelijke onderwijsinstellingen, *Mu-*

sic and the Spoken Word van het Tabernakelkoor, en andere gebeurtenissen, zoals de herdenkingsdienst van de kerk op 11 september 2001.

'Wij zorgen voor een link', zegt Jim Bell, manager marketing en communicatie van BYUTV, en hij vertelt dat het station, dat twee jaar geleden begon, correspondentie ontvangt van tevreden kijkers over de hele wereld.

Een kijker in Auckland (Nieuw-Zeeland) zegt dat BYUTV haar het gevoel geeft dat ze dichtbij de hoofdzetel van de kerk is, hoewel ze er du-

zenden kilometers vandaan woont. Een lid in Washington, D.C. vertelt dat ze zich nooit verbonden voelde met wat er op BYU en de hoofdzetel van de kerk gebeurde, maar dat ze zich er nu wel mee verbonden voelt. Iemand van een ander geloof in Milwaukee (Wisconsin) vertelt dat hij door BYUTV meer heeft begrepen van de kerk en haar leden.

'BYUTV zendt 24 uur per dag programma's van de kerk en BYU uit', zegt broeder Bell. En naarmate het station groeit, zullen de programma's uitgebreider worden.

Bezoek de website op www.byutv.org voor meer informatie over de programma's of andere aspecten van BYUTV. □

Met toestemming van Church News, 5 januari 2002.

Het verleden conserveren

R. Scott Lloyd

Al sinds het begin van de herstelling heeft de Heer zijn dienstknechten opgedragen een verslag te maken van de geschiedenis en de groei van de kerk. John Whitmer kreeg bijvoorbeeld de taak van geschiedschrijver, en de opdracht om de profeet Joseph Smith te assisteren bij het vastleggen van de zaken die hem werden gegeven. (Zie LV 47.) Later moest broeder Whitmer van de ene plaats naar de andere reizen en 'schrijven, overschrijven, uitzoeken en alles verkrijgen, wat zal zijn voor het welzijn van de kerk, en der jongere geslachten, die in het land Zion zullen opgroeien' (LV 69:8).

Die in de Schriften opgetekende opdrachten om de geschiedenis van de vestiging van Zion op te tekenen vormen de leidraad voor dege-

nen die in deze tijd met die taak belast zijn. Richard E. Turley jr. zegt het heel bondig: 'Wij verwerven, organiseren, conserveren en maken het ma-

teriaal beschikbaar dat verband houdt met de vestiging en de ontwikkeling van de kerk.'

Broeder Turley is directeur van de afdeling familie- en kerkgeschiedenis. In de schriftuurlijke opgetekende opdrachten ziet hij de facetten die hij aangeeft: verwerven, organiseren, bewaren en verbreiding. Die opdracht is wel toegenomen in omvang maar in wezen niet veranderd sinds de beginperiode, en alle vier facetten komen tot hun recht in de drie onderafdelin-

gen: de kerkelijke archieven, de bibliotheek voor kerkgeschiedenis en het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.

Verwerving

'Wij reizen de hele wereld rond voor informatie over de beginperiode van de kerk tot de dag van vandaag', zegt broeder Turley. 'We sturen groepen uit die dat systematisch doen. Dit afgelopen jaar hebben we een aantal mensen naar Azië gestuurd. We hebben gesprekken gehad met tientallen mensen, en foto's verzameld en ander materiaal dat de mensen ons wilden geven.' 'We verzamelen dagboeken van kerkleden', voegt hij eraan toe. 'We verzamelen bijvoorbeeld dagboeken van zendelingen over de hele wereld. Veel mensen denken, omdat ze bescheiden zijn, dat informatie over henzelf voor de kerk als geheel van geen enkele waarde is. Op grond van afdeling 85 van de Leer en Verbonden denk ik dat we het leven, geloof en de

werken van leden van de kerk moeten vastleggen. Als dat niet uitgebreid kan, willen we het toch tenminste zorgvuldig doen en voorbeelden hebben van gewone leden van de kerk over de hele wereld. Dat betekent dat je geen beroemde pionier hoeft te zijn om onze belangstelling te wekken.'

Kerkleden en anderen die materiaal willen afstaan, kunnen schrijven naar: Church Archives, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA.

Organisatie

'We hebben mensen die materiaal dat binnenkomt, catalogiseren', legt broeder Turley uit, 'door het dusdanig te ordenen dat we het kunnen raadplegen als dat nodig is.'

Behalve de kerkelijke archieven is er nog een onderafdeling, namelijk de bibliotheek voor kerkgeschiedenis van de kerk, waar al het gepubliceerde materiaal dat geschreven is door of over de kerk of haar leden is geschre-

MET TOESTEMMING VAN DE ARDELING FAMILIE- EN KERKGESCHIEDENIS

Chris McAfee, conservator, geeft een vroege vertaling van het Boek van Mormon een dompelbad om het te ontdoen van schimmel en zuren. Sommige documenten krijgen vijf dompelbaden in de aanhoudende pogingen om ze te conserveren.

ven, wordt verzameld. In de loop van de jaren heeft de bibliotheek veel zeldzaam en belangrijk materiaal verkregen, zowel in het Engels als in andere talen.

Verbreiding

De taak om het materiaal waar dat gepast is voor het publiek toegankelijk te maken, hangt nauw samen met de opdracht om het te ordenen. In beide archieven en in de bibliotheek voor kerkgeschiedenis van de kerk worden collecties benoemd en beschreven op computers waarvan de bezoekers bij hun onderzoek gebruik kunnen maken.

'Het zal niet meevallen om een vergelijkbare particuliere instelling te vinden die het publiek zoveel informatie over zichzelf verschaft', zegt broeder Turley.

Wie gebruikt die informatie?

'De meeste bezoekers zijn waarschijnlijk wel leden van de kerk die familiehistorisch of plaatselijk historisch onderzoek doen', legt broeder Turley uit. 'Zij willen meer te weten komen over een voorouder die lid was van de kerk. Dan komen ze hier en zoeken naar het dagboek van hun

MET TOESTEMMING VAN DE ARDELING FAMILIE- EN KERKGESCHIEDENIS

Michael Landon van de kerkelijke archieven spreekt met leden in Malawi. Broeder Landon sprak met deze leden om hun verhalen te horen, als onderdeel van de voortdurende zoektocht van de kerk naar historisch materiaal.

overgrootvader. Of ze vinden het dagboek van hun grootmoeder.'

Een aantal geleerden gebruikt de faciliteiten van de afdeling om te schrijven over de geschiedenis van de kerk, het westen van Amerika, of over een ander onderwerp waarbij de kerk een belangrijke factor is. 'Dit is verreweg de grootste en meest omvattende collectie over de geschiedenis van de kerk', verzekert broeder Turley ons.

De afdeling stelt niet alles wat ze heeft ter beschikking, en soms is er kritiek op de beperkingen. Toch zijn de overwegingen met betrekking tot de privacy en de vertrouwelijkheid die het beleid van de afdeling bepalen, in overeenstemming met de normen die beschreven worden in professionele, archivale lectuur, zegt broeder Turley.

Conservering

Historisch materiaal is waardevol, maar ook aan bederf onderhevig.

'Ons personeel dat met de conservering belast is, moet goochelen met prioriteiten', legt broeder Turley uit. 'Zoals overal waar historisch materiaal verzameld wordt, voeren we een eindeloos gevecht op het gebied van conservering. Het materiaal verslechtert sneller dan je het kunt conserveren. Het is meer een kwestie van schifting en eerste hulp.

'Ons personeel is heel goed in het vaststellen van onze behoeften, en ze proberen daaraan te voldoen. We hebben een schitterend erfgood, maar we beseffen hoe broos dat erfgood is en hoe belangrijk de conservering ervan.'

Broeder Turley hoopt dat de mensen beseffen dat ze door origineel ma-

teriaal te schenken, zorgen dat het bewaard blijft.

'Vaak hebben mensen een serie dagboeken van een voorouder, en geven het ene kind een deel, twee delen aan het volgende kind, enzovoort', zegt hij. 'Na een generatie zijn ze overal verspreid en gaan ze op den duur verloren vanwege een goed bedoeld verlangen om alle nakomelingen eerlijk te behandelen. Een van de beste dingen die je kunt doen, is alle delen bij een instelling deponeren waar de nakomelingen ze kunnen raadplegen.' Dat is de opdracht van het historische element van de afdeling familie- en kerkgeschiedenis: het erfgood uit het verleden conserveren zodat de toekomstige generaties er profijt van hebben.

*Ontleend aan Church News,
12 januari 2002.*

BOODSCHAP VAN HET GEBIEDSPRESIDIUM

Onze profetische leiders volgen

De ogen van de wereld zijn dankzij de Olympische Winterspelen, die in februari succesvol zijn afgerond, gericht geweest op Salt Lake City, en de kerk. Duizenden uit alle werelddelen hebben, hetzij in levenden lijve of op de televisie, de schoonheid van de valleien en bergen gezien. Zij hebben de historische schatten van de eerste, pionierende leden van de kerk gezien. Zij hebben de schoonheid van de tempels en andere gebouwen gezien die de spiritualiteit en de vitaliteit van de kerk bevestigen. We hebben bij veel mensen goodwill gekweekt en de kerk is bij het grote publiek bekendgeraakt. Velen zullen nadenken over de indrukken en gevoelens die ze in deze tijd hebben gehad.

De bestemming van De Kerk van

Jesus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is echter niet afhankelijk van welke wereldlijke ontwikkelingen, gebeurtenissen of instituten dan ook. De bestemming van de kerk is 'van de grondlegging der wereld' vastgelegd. Adam en oudtestamentische profeten zoals Jesaja en Jeremia zagen onze tijd, evenals Petrus en Paulus in het midden des tijds. Het was bekend dat in de grote laatste bedeling de volheid van het evangelie op de aarde zou zijn met de volledige bevoegdheid van het priesterschap van God en de verordeningen die leiden tot eeuwig leven met onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Alle eeuwige waarheden, leerstellingen en verordeningen uit alle voorgaande bedelingen zouden bijeen vergaard worden als prelude en voor-

bereiding op de wederkomst van de Heiland. Deze kenmerken worden alle gevonden in de herstelde kerk, die de Heer zijn kerk noemde.

Het gebied Europa-Midden van de kerk is een heerlijk deel van dit grote visioen. Nu is het onze tijd, en ook onze taak, als lid van de kerk, om het evangelie na te leven en de kerk te vestigen, zodat het een duidelijker 'banier' wordt voor lid en niet-lid.

Wij actieve en betrokken leden zijn niet de enigen die alle zegeningen van het eeuwig leven willen, eenmaal door onze hemelse Vader aan zijn kinderen beloofd. Vele fijne mensen verlangen dezelfde zegen maar weten gewoon niet waar ze de waarheid kunnen vinden. We zijn voor hen verantwoordelijk. De Heiland is heel duidelijk jegens hen die in Hem gelo-

ven. Hij vraagt allen die gewaar- schuwd zijn, hun naasten te waar- schuwen. De liefdevolle stem, de zorgzame daad die voor onze naasten de deur van het evangelie opent, is meer een zegen dan een plicht. In dit verband geeft de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan ons de beste en ruimste definitie van wie onze naaste is. Eenvoudig gesteld zijn onze naasten diegenen die ons en de bood- schap van de herstelling van de ware en volledige kerk van Christus nodig hebben. Elke ring, elk district en elk zendingsgebied heeft specifieke doelen gesteld, hopelijk via raden, om de inspanningen van de leden en de voltijd- en ringzendingen op elkaar te laten aansluiten, zodat ons zending- swerk vruchten zal afwerpen. In het jaar 2001 hebben we in het gebied een aanzienlijke toename in het aantal bekeerlingen gezien, de eerste groei sinds een paar jaar. We danken allen die betrokken waren bij die prestatie.

We hebben ook specifieke doelen gesteld ten aanzien van het aantal jongemannen uit het gebied Europa- Midden dat op zending gaat. We danken allen die zorg besteden aan de kinderen in het jeugdwerk en de jongeren in de Aäronisch priesterschap en jongevrouwen die gehoor geven aan deze geweldige oproep. De programma's voor de jongeren zijn

de sleutel tot de verwezenlijking van dit doel. De kerk zal veel baat hebben bij de heractivering van hen die het evangelie eens waren toegegaan, maar die om welke reden dan ook minderactief zijn geworden. Sommigen zijn misschien beledigd. Anderen hadden wellicht moeilijkheden die ze niet meer konden bolwerken. Maar wat ook de reden geweest is, onze Vader in de hemel en zijn Zoon houden van ze. Nogmaals, via de raden op wijk- of gemeenteniveau willen we ze in liefde de hand reiken. Veel vrouwen en kinderen hebben niet de zegeningen van het priesterschap thuis of de zegeningen van tempel- verbonden en verzegelingen. Jonge- ren die in verwarring zijn geraakt door de geluiden in de wereld, herin- neren zich toch de schoonheid van het evangelie en waar het in het leven allemaal om draait. Voor al dezen, onze broeders en zusters, moeten wij weer als de barmhartige Samaritaan zijn en hulp bieden bij het verzorgen van hun wonden, hun genezing en hun terugkeer in het evangelie.

Ten slotte, we moeten allen ons oog gericht hebben op de tempels van de Heer. Dit is bij uitstek de tijd om onze blik op de tempel gericht te houden. De wereld is in de afgelopen maan- den aanmerkelijk veranderd, en naar het zich laat aanzien zal de situatie niet op korte termijn verbeteren. In

die heilige tempels leren we het ware perspectief voor ons leven en onze mogelijkheden. We verwerven een duidelijk begrip van wat onze hemel- se Vader van ons verwacht. We ont- vangen de kracht die we nodig heb- ben om de wet van Christus na te ko- men, opdat wij ons potentieel verwe- zenlijken door de verzoening van Christus. Het is ons grote verlangen dat iedereen die naar de tempel is ge- weest, waardig blijft om daar te zijn. Onze wens is dat zij die onze hulp nodig hebben om de tempel weer te betreden, die hulp in liefde en begrip zullen krijgen. In de laatste dagen heeft de Heer ons de raad gegeven 'in heilige plaatsen' te staan. Dat geldt zowel voor nieuwe leden en hun voorbereiding op hun bezoek aan het huis des Heren als voor hen die er al geweest zijn en daar vaak naar toe horen te gaan.

Wij geloven dat de kerk zal blijven groeien in het gebied Europa-Midden en een 'barrier' voor de volken zal worden. We zijn eigenlijk al een flink stuk op weg in deze taken. We zijn dankbaar voor de leidinggevenden van priesterschap, vrouwen en jonge- ren die een duidelijk beeld hebben en een groot verlangen hebben om de Heer en zijn gekozen dienaren te vol- gen. Wij willen dat de zegeningen van het evangelie beschikbaar zijn voor iedereen die Hem oprecht zoeken. □

Voorbereidingen voor open dagen en inwijding Den Haag-tempel in volle gang

S teeds meer leden van de kerk uit Nederland en België zijn bezig met voorbereidingen voor de open dagen en de inwijding van de Den Haag-tempel, die binnenkort gereed zal komen. Begin dit jaar werd be- kend dat de bouw, wegens kleine wij-

zigingen in de bouwplannen, een aantal weken langer zou gaan duren dan oorspronkelijk gepland. Eind mei of in de loop van juni zou de inrich- ting van de tempel voltooid kunnen zijn. Toen deze regels werden ge- schreven, was er nog geen datum be-

kend voor de open dagen of de inwij- ding. Er was sprake van dat de inwij- ding in juni, augustus of september plaats zou kunnen vinden. Uiteraard zullen de open dagen en de inwijding in alle units in Nederland en België bekend worden gemaakt. Zodra er

een datum bekend is, zal die ook worden gemeld op de in februari vernieuwde website van Kerknieuws (op www.liahona.nl).

Eind januari zijn de woorden 'De Here gewijd' en 'Het huis des Heren', alsmede de naam van de kerk, aangebracht op de gevel van de Den Haag-tempel. De buitenkant van het gebouw was op dat moment nog niet gereed, maar moet dat zeker wel zijn op het moment dat dit nummer van de *Liahona* verschijnt. Aan het interieur wordt nog het langst gewerkt.

Intussen wordt er veel aan gedaan om bekendheid te geven aan de open dagen. Voor miljoenen mensen in Nederland en België zal het misschien de enige kans in hun leven zijn om een tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen van binnen te zien. De leiders van de kerk hopen dat duizenden van deze gelegenheid gebruik zullen maken. Ook voor de vier inwijdingsdiensten worden de nodige voorbereidingen getroffen. Zo moeten degenen die de diensten mee willen maken (en die daarvoor een speciale aanbeveling dienen te hebben), een plaats kunnen vinden in de tempel of in een naburig kerkgebouw waar de

De woorden 'De Here gewijd' en 'Het huis des Heren' geven aan dat de tempel een bijzonder gebouw is.

FOTO: BAK SPRINGER

diensten via een televisieverbinding te zien zullen zijn. Vijf koren bereiden zich erop voor, de muziek te verzorgen tijdens de sluitsteenceremonie en de vier inwijdingsdiensten. De sluitsteenceremonie vindt buiten plaats en

kan door een aantal genodigden worden bijgewoond. Voor hen die de kans krijgen erbij te zijn, zal het een bijzondere ervaring zijn. □

Frans Heijdemann

Elementaire lesboeken

In verschillende publicaties van de kerk staan verwijzingen naar een of meer van de *elementaire lesboeken*.

Dat zijn vijf lesboeken die in het begin van de jaren 80 van de afgelopen eeuw verschenen zijn. Ze zijn in de meeste mediatheken voorhanden.

Het gaat om de volgende artikelen: 31110 120 *Evangeliebeginselen*; 31111 120 *Plichten en zegeningen van het priesterschap A*; 31112 120 *Plichten en zegeningen van het priesterschap B*; 31113

120 *De HLD-vrouw A*; 31114 120 *De HLD-vrouw B*.

Qua inhoud en vertaling zijn ze onlangs gemoderniseerd. Dat was wel nodig, want ze waren al zo'n twintig jaar oud. Tegelijkertijd zijn de titels op grond van recente aanwijzingen uit Salt Lake City gewijzigd. De catalogusnummers zijn dezelfde gebleven: 31110 120 *Evangeliebeginselen*; 31111 120 *Priesterschapsplichten en zegeningen A*; 31112 120 *Priesterschapsplichten en zegeningen B*; 31113 120 *De vrouw*

in de kerk A; 31114 120 *De vrouw in de kerk B*.

In de catalogus 2002 van het distributiecentrum staan ze nog met hun oude titel vermeld. De nieuwe lesboeken zijn beschikbaar, behalve 31113 120, dat pas in het najaar zal verschijnen. Van een paar zijn de oude versies nog in voorraad, dus wie de nieuwe versie wil hebben, moet dat uitdrukkelijk op de bestelling vermelden. □

Poul Stolp

De naam van de kerk

Onze kerk heeft een lange naam, en dat is in de praktijk wel eens lastig. Op formulieren, elektronisch of op papier, past hij meestal niet. Dus zijn er tientallen verschillende verkorte versies ontstaan: met of zonder *De*, delen afgekort, zoals *JC*, *HLD*, *vd-HLD*, *vdHdLD*, enz.

Vorig jaar heeft de kerk een richtlijn uitgegeven die aan deze wildgroei een einde moet maken. De officiële naam van de kerk luidt: *De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*. Let erop dat het lidwoord *De* bij de naam hoort en dus met een hoofdletter geschreven wordt. Als verkorte naam mag men gebruiken: *Kerk van Jezus Christus*. Let erop dat hier geen lidwoord bij hoort. Als er in

Op tempels en kerkgebouwen staat de volledige naam van de kerk.

de lopende zin toch *de* bij moet, dan zonder hoofdletter. Voor intern gebruik, mag men ook simpelweg *de kerk* schrijven om daarmee onze kerk aan te duiden. □

Poul Stolp

KORT NIEUWS

Snowflake-tempel gereed

In januari werden de open dagen van de Snowflake-tempel (Arizona) officieel aangekondigd. De inwijding ervan zou vervolgens plaatsvinden op 3 maart. De Snowflake-tempel is de 108de tempel die thans in gebruik is. Hij wordt gebruikt door ongeveer 35 000 heiligen der laatste dagen in Arizona en New Mexico.

Inwijding Nauvoo-tempel

Ook de herbouwde Nauvoo-tempel is gereed gekomen. De tempel is oorspronkelijk gebouwd door de pioniers ten tijde van de profeten Joseph Smith en Brigham Young, maar werd door brand verwoest nadat de leden de door Joseph Smith gestichte stad Nauvoo hadden verlaten. De herbouw is door talloze leden met grote belangstelling gevolgd. De open dagen zijn van 18 mei t/m 22 juni – uitzonderlijk lang, vanwege de overweldigende belangstelling. Van 27 t/m

De celestiale zaal van de Snowflake-tempel (Arizona).

30 juni vinden de inwijdingsdiensten plaats. Op donderdag 27 juni zal de inwijding via satelliet naar een aantal ringcentra worden uitgezonden.

Nieuwe film over Joseph Smith

De cineast Richard Dutcher, die eerder naam maakte met zijn films *God's Army* (over ervaringen van een

zending) en *Brigham City* (een detectie die zich in Utah afspeelt), is in januari begonnen met een film over Joseph Smith, *The Prophet*. Scènes met sneeuw en ijs zijn deze winter nog opgenomen, maar er moet nog veel gebeuren. Men hoopt dat de film vol-

gend jaar in de Amerikaanse bioscopen gaat draaien.

Zendingen terug in Servië

Bijna drie jaar heeft de republiek Servië het zonder zendingen moeten stellen. In verband met de gespan-

nen situatie waren de zendingen in maart 1999 overgeplaatst naar andere gebieden. In januari 2002 zijn er weer zendingen gekomen, zes ouderlingen die vanuit het zendingsgebied Sofia (Bulgarije) naar Servië zijn overgeplaatst. □

Adressen van kerkgebouwen in Nederland en België

Hieronder vindt u de adressen waar kerkdiensten worden gehouden, wat België betreft alleen voor zover er diensten in het Nederlands plaatsvinden. De diensten van de gemeente Wassenaar zijn in het Engels. De plaatsnamen staan per land in alfabetische volgorde. In sommige plaatsen (zoals Hoorn) worden de diensten in een gehuurde zaal gehouden, soms is er geen brievenbus (zoals in Leeuwarden); het opgegeven adres is dan niet bruikbaar voor correspondentie.

Voor zover ze bekend zijn, staan de tijden van de kerkdiensten op zondag achter het adres. Waar de avondmaalsdienst – voor zover bekend – niet als eerste wordt gehouden, staat de aanvangstijd van de avondmaalsdienst tussen haakjes. Waar twee wijken of gemeentes gebruik maken van één gebouw (zoals Rotterdam 1 en Capelle, Leiden en Wassenaar, Antwerpen 1 en Antwerpen 2) worden de tijden doorgaans na verloop van tijd geruild, en is de hier vermelde tijd misschien niet meer actueel.

België

Aalst: Kapucijnenlaan 39, B-9300 Aalst. 9.30-12.30 (11.20)
Antwerpen 1: Bergen op Zoomlaan 20, B-2170 Merksem. 9.30-12.30
Antwerpen 2: Bergen op Zoomlaan 20, B-2170 Merksem. 13.00-16.00
Brugge: Predikherenstraat 25, B-8000 Brugge. 9.30-12.30 (11.30)
Brussel: StrombeekKinde 110, B-1820 Grimbergen. 14.00-17.00 (15.50)
Genk: Winterslagstraat 71/1, B-3500 Genk. 9.30-12.30
Gent: Kortrijksesteenweg 1060, B-9051 St-Denis-Westrem. 9.30-12.30 (11.20)
Kortrijk: Boverkaai 3, B-8500 Kortrijk. 9.30-12.30
Leuven: Tiensesteenweg 373, B-3010 Kessel-Lo. 9.20-12.20
Mechelen: Leopoldstraat 87, B-2800 Mechelen. 9.00-12.00
Sint-Niklaas: Tuinlaan 102, B-9100 Sint-Niklaas. 9.00-12.00 (11.00)
Turnhout: Kruishuisstraat 6, B-2300 Turnhout. 9.30-12.30 (11.20).

Nederland

Alkmaar: Jan de Heemstraat 10, 1816 KB Alkmaar. 10.00-13.00 (12.50)
Almere: Moweg 5, 1314 MA Almere-Stad. 10.00-13.00 (12.50)
Amersfoort: Laurens Costerplein 14, Amersfoort. 9.30-12.30 (11.20)
Amsterdam: Zaalersweg 17, 1097 SM Amsterdam. 10.00-13.00
Apeldoorn: Boerhaavestraat 62, Apeldoorn. 9.30-12.30 (11.20)
Arnhem: Cannerburglaan 4, 68225 KX Arnhem. 9.30-12.30 (11.20)
Assen: Stationsstraat 13, 9401 KV Assen. 9.30-12.30 (11.20)
Breda: Vgr. De Vetstraat 112, 4817 JP Breda. 10.00-13.00 (12.00)
Capelle: Jacques Perikstraat 16, 3061 JP Rotterdam. 13.00-16.00
Den Bosch: Eindhovenlaan 7, 52224 VG 's-Hertogenbosch. 10.15-13.15 (12.05)
Den Haag: Leersumstraat 11, 2546 TE Den Haag. 10.00-13.00
Den Helder: Texelstroomlaan 4, 1784 EB Den Helder. 10.00-13.00 (11.50)
Dordrecht: Singel 312, 3311 HL Dordrecht. 10.00-13.00
Eindhoven: De Koppels 1a, 5632 LE Eindhoven. 10.00-13.00
Emmen: Jonkershof 4, 7822 GD Emmen. 9.30-12.30
Gouda: Crabethstraat 10, 2801 AN Gouda. 9.30-12.30 (11.20)
Groningen: Paterswoldseweg 631, Groningen. 9.30-12.30 (11.20)
Haarlem: Frieslandlaan 5, 2036 NE Haarlem. 9.30-12.30 (11.20)
Heerenveen: Kerkstraat 1, 8441 EZ Heerenveen. 9.30-12.30 (11.20)
Heerten: Burg. De Hesseplein 26a, 6411 CH Heerten. 9.30-12.30
Hengelo: Deldenerstraat 16, 7551 AE Hengelo (Ov). 9.30-12.30 (11.20)
Hilversum: Wemerlaan 28, 1213 AV Hilversum. 10.00-13.00
Hoorn: De Schoor, Tweeboornlaan 89, 1624 EB Hoorn. 9.30-12.30 (11.20)
Leeuwarden: Sophialaan 3, Leeuwarden. 10.00-13.00 (11.50)
Leiden: Brahmslaan 2, 2324 AM Leiden. 9.30-12.30 (11.20)
Lelystad: Schoener 11-05, 8243 TC Lelystad. 10.00-13.00
Nijmegen: Oranjesingel 74, 6511 NZ Nijmegen. 9.30-12.30 (11.30)
Rotterdam 1: Jacques Perikstraat 16, 3061 JP Rotterdam. 9.30-12.30 (11.20)
Rotterdam 2: Schoonveld 80, 3085 BT Rotterdam. 9.30-12.30 (11.20)
Spijkensisse: Rozenlaan 4, 3202 KD Spijkensisse. 10.00-13.00 (11.50)
Utrecht: Prinses Irene laan 51A, 3554 HE Utrecht. 10.00-13.00
Vlissingen: Bachhuisstraat 161, 4382 AL Vlissingen. 10.00-13.00
Wassenaar: Brahmslaan 2, 2324 AM Leiden. 13.00-16.00
Zeist: Oirschotlaan 23, 3704 HK Zeist. 10.00-13.00
Zoetermeer: Westwaarts 52-56, 2711 AC Zoetermeer. 9.30-12.30 (11.20)
Zwolle: De Dommel, Fijnlaan 39, 8032 JZ Zwolle. 10.15-13.15 (12.05)

In het zendingsveld

■ CANADA

Vincent Noot

Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd, Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Åsbjørn van der Vliet

Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken

Deutschland-Mission Hamburg
Rugenborg 7a,
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest

Willy Muntinga-Decker

Frankfurt-tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Daniël Vels

Benjamin Kempnaers

England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland

Mark van der Donk

England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

Bethuël van Diermen

England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Daniël Hansens

Micha Vermeer

England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5AZ, Engeland

■ FRANKRIJK

Alexander Neophytou

Mission française de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers

Athens Greece Mission
Panayias Elefthertrias 9
145 63 Kifissia
Athene, Griekenland

■ SCHOTLAND

Tirza Reijnders

Frederik Etzinga

Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VENEZUELA

Daniël Westra

Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City,
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Vincent Feith

Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102,
Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Misha van Eeden

Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Lydia de Jong

Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay

Spanish Speaking
Pocatello Idaho Mission
1070 Hilline Road
Suite 320, Pocatello
Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Efraïn Rosema

Bart van Wermskerken

Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Robert Broekman

Ruben Jongejan

West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn,
Trinidad, West Indies

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

**Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland**

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendingen

Als het zendingskantoor verhuist van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

ALS DEUGDZAME VROUW LEVEN

Lees het volgende samen met de zusters die u bezoekt, en bespreek de vragen, de teksten en de leringen van onze kerkleiders. Vertel eigen ervaringen en geef uw getuigenis, en nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Spreuken 31:10 (naar de King Jamesvertaling van de Bijbel): 'Wie kan een deugdzame vrouw vinden? Want haar waarde is veel groter dan robijnen.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: 'Deugdzaamheid heeft veel definities, zoals zedelijke uitnemendheid, goed gedrag, goede gedachten, goedheid van karakter, of kuisheid.' ('Zo dichtbij de engelen', *De Ster*, juli 1998, blz. 106.)

WELKE DEUGDEN MOETEN WIJ VOORAL ONTWIKKELEN?

Filippenzen 4:8: 'Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat.'

President Gordon B. Hinckley: 'Ik wil alle vrouwen aanmoedigen om hun grote potentieel te verwezenlijken. Ik vraag u niet om boven uw macht te presteren. Ik hoop dat u zich niet pijnigt met de gedachte dat u hebt gefaald. (. . .) Ik hoop dat u gewoon doet wat u kunt doen en wel zo goed mogelijk. Als u dat doet, zult u wonderen zien plaatsvinden.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], blz. 696.)

Margaret D. Nadauld, algemeen JV-presidente: 'De wereld heeft genoeg onbuigzame vrouwen. Wij hebben behoefte aan gevoelige vrouwen. (. . .) Er zijn genoeg onbeschaafde vrouwen; wij hebben behoefte aan verfijnde vrouwen. Er zijn genoeg beroemde, rijke vrouwen; wij hebben behoefte aan meer gelovige vrouwen. Er is genoeg hebzucht; wij hebben behoefte aan meer goedheid. Er is genoeg ijdelheid; wij hebben behoefte aan meer deugdzaamheid. Er is genoeg populariteit; wij hebben behoefte aan meer reinheid.' ('De vreugde van het vrouwzijn', *Liahona*, januari 2001, blz. 18.)

HOE KUNNEN WE ZUSTERS DIE DEUGDEN BIJBRENGEN?

LV 46:33: 'Gij moet voortdurend deugd en heiligheid voor Mij beoefenen.'

President Gordon B. Hinckley: 'Wij kunnen niet verwachten dat wij anderen zo beïnvloeden dat zij deugdzaam willen zijn, als we zelf geen deugdzaam leven leiden. Het voorbeeld van onze levenswijze is van veel grotere invloed dan al onze prediking. We kunnen niet verwachten anderen te verheffen als we zelf niet op een hoger niveau staan. (. . .) Het gezin staat aan de wieg van de deugdzaamheid, het is de plek waar het karakter gevormd wordt en gewoonten gevestigd worden.' ('Opposing Evil', *Ensign*, november 1975, blz. 38-39.)

WELKE ZEGENINGEN ZIJN ER BEOLOFD VOOR EEN DEUGDZAAM LEVEN?

LV 121:45: 'Laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden.'

LV 25:2: 'Indien gij getrouwd zijt en in de paden der deugd voor Mij wandelt, zal Ik uw leven bewaren, en zult gij een erfenis in Zion ontvangen.'

President James E. Faust: 'De profeet Joseph (...) heeft gezegd: "Indien u van de u gegunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezellen zijn." . . . Schep rust in je ziel en luister naar de influisteringen van de Heilige Geest. Geef gehoor aan die edele gevoelens die door onze God in het voorsterfelijk bestaan in je ziel zijn geplant.' (*De Ster*, juli 1998, blz. 97.) □

Op weg

Ravenal P. Solomon

In oktober 1980 merkte ik tijdens het fietsen dat mijn rem het niet deed. Ik raakte in paniek omdat ik niet wist wanneer en hoe ik tot stilstand zou kunnen komen. Toen ik mijn fiets eindelijk had laten uitrijden, kwam ik naast Rodico Flores te staan, een goede vriend en klasgenoot van de middelbare school. Ik legde uit wat er was gebeurd, en we maakten een praatje. Tijdens ons gesprek vroeg hij of ik tijd had om mee te gaan naar zijn kerk. Aangezien ik wist dat hij een goed mens was en ik de andere heiligen der laatste dagen die ik kende ook bewonderde, besloot ik de zondag daarop mee te gaan.

Op zondag viel mij op dat de kerk een schoon, mooi gebouw was. Ik voelde me daar anders. Ik werd verwelkomd door iemand die mij de hand schudde en zelfs zijn arm om mij heen sloeg, en zei dat hij blij was om me te zien. Ik voelde me goed, ook al was ik wat verlegen en zenuwachtig. De broeder bracht me naar een klas voor onderzoekers.

Na de les stelden twee jonge vrouwen zich aan me voor als voltijdzending. Ze vroegen of ze me thuis mochten bezoeken. Ik zei snel dat ik het druk had en begon smoesjes te verzinnen. Maar ze bleven vragen wanneer ik tijd had, en ik antwoordde dat ik alleen maandagmorgen vroeg tijd had. Ik zei dat ze alleen maar om vier uur 's ochtends konden komen.

Tot mijn verbazing keken ze elkaar aan en zeiden: 'Broeder Solomon, we zullen er zijn.' Ik hield vol dat het moeilijk was om mijn ouderlijk huis te bereiken, dat het midden in een grote visvijver lag, en dat we veel honden hadden. Maar ze zeiden weer: 'Broeder Solomon, we zullen er zijn.' Toen ik naar huis ging, vergat ik onze afspraak helemaal omdat ik niet geloofde dat ze zouden komen.

Maandagochtend vroeg verbaasde ik me toen ik de

Ik dacht dat ik alleen
maar een kapotte
rem had, maar in
werkelijkheid was dat
het begin van een
reis vol geluk.

honden hoorde blaffen en een stem hoorde roepen: 'Broeder Solomon! Broeder Solomon!' Ik keek uit het raam en wijzigde mijn mening over de zendingen. Ik kreeg bovendien het gevoel dat ze echt dienstmaagden van God waren. Ik liet ze binnen en luisterde naar hun boodschap. Na een tijdje vroeg ik of ze me elke

dag een les wilden geven, wat ze deden. Ze onderwezen me tot ik voorbereid was op de doop.

Kort na mijn doop op 31 oktober 1980 nodigde een vriend me uit naar een wijkfeest. Ik dacht: *Dit is een leuke kerk; ze houden zelfs een feest voor me.* Later beseftte ik dat ik eigenlijk niet de eregast was. Maar tijdens het feest stelde mijn vriend me voor aan een jonge vrouw en zei haar dat ze goed voor me moest zorgen. Annie Ortiz nam die taak serieus. Ze zorgt namelijk nog steeds voor me. We zijn in 1985 getrouwd en hebben ons in de Manila-tempel (Filipijnen) aan elkaar laten verzegelen.

Sinds mijn doop ben ik in het evangelie gegroeid door de kansen die ik heb gekregen om me dienstbaar te maken. In 1983 werd ik op voltijdzending geroepen naar het zendingsgebied Davao (Filipijnen). En vier maanden na mijn huwelijk werd ik als bisschop geroepen. Daarna ben ik werkzaam geweest als ringpresident en als lid van een zendingspresidium. Mijn vrouw en ik zijn gelukkig getrouwd. We hebben twee kinderen: Ezra en Brigham. En we zien uit naar een leven vol dienstbaarheid.

Ik ben dankbaar voor het geluk dat ik in de kerk gevonden heb, voor de toegewijde zendingen die volhardden, en voor de kapotte fiets die me in feite juist op weg hielp. □

Ravenal P. Solomon is lid van de wijk *Dagupan 1* in de ring *Dagupan* (Filipijnen).

Als het leven moeilijk wordt

Het was 1962 en ik was negentien. Ik was op zending geroepen naar Mexico toen ik vernam dat ik kanker had.

Ouderling John B. Dickson

van de Zeventig

Kanker? Ik? Ik dacht dat alleen mensen in de grote stad kanker kregen. Na biopsies en zorgvuldig onderzoek door deskundige specialisten, vernam ik dat het probleem met de zwelling in mijn rechter onderarm botkanker was. Ik had een soort botkanker die destijds bijna altijd dodelijk was, zelfs al werd het bewuste lichaamsdeel geamputeerd.

Dodelijk! Ik was negentien. Ik had nooit gedacht dat ik iets dodelijks kon hebben. Ik was enthousiast om op zending te gaan, in de tempel te trouwen, een leuk gezin te stichten en een fijn leven te hebben. Maar ik had de Heer lief en wist dat Hij mij liefhad. Of Hij me nu wel of niet toestond in dit leven te blijven, het zou wel in orde zijn.

Het onmiddellijke gevolg was dat ik mijn rechterarm kwijtraakte. Het gevolg op lange termijn is een levenslang avontuur gebleken. Nu ik erop terugkijk, kan ik in alle eerlijkheid zeggen dat het verlies van mijn arm niet tragisch is gebleken, maar een van mijn grootste zegeningen. Ik heb er zoveel door geleerd en ben er zo door gegroeid.

De aanpassing was interessant. Ik was werkzaam geweest als houthakker

en wegwerker in de bossen aan de noordwestkust van de Grote Oceaan, dus ik had een sterk lichaam. Maar ik was alleen maar rechts, en die arm, waarop ik volledig vertrouwd had, miste ik erg. Vroeger kon ik een honkbal verder gooien dan wie dan ook in mijn team, maar met mijn linkerarm kon ik een bal nog maar een klein eindje gooien. Schrijven was erg interessant. Mijn handschrift haalde het niet bij dat van een klein kind. Alles was moeilijk: schoenveters strikken, shirts dichtknopen, grote voorwerpen dragen, autorijden, scheren, tekenen, eten, aangestaard worden, fantoempijn verdragen enzovoort.

Ik kwam al gauw tot het besef dat ik aan veel dingen moest wennen, dat ik veel te leren en opnieuw te leren had. Ik besepte ook dat ik er erg weinig aan kon doen dat ik maar één arm had, en dat het helemaal aan mij was om mijn houding daar tegenover — en tegenover het leven in het algemeen — te bepalen. Ik stond op een tweesprong. Het was duidelijk dat ik erom kon huilen als ik dat wilde, maar ik kon ook besluiten om deze en andere tegenslagen met geloof en een positieve houding te verwerken. Mijn geluk en mijn eeuwige welzijn waren afhankelijk van mijn keuze.

De beslissing was makkelijk. Ik besloot positief, creatief en uiterst actief te zijn, en alles in het werk te stellen om mijn potentieel als zoon van God te vervullen, daar ik hierheen gestuurd was om te groeien door mijn ervaring op aarde. Toen ik dat eenmaal besloten had, hield ik mij eraan en kwam er nooit meer op terug.

De profeet Joseph Smith (1805–1844) had veel moeilijkheden en lijden te verduren in de gevangenis te Liberty. Hij maakte zich zorgen om het welzijn van de heiligen en van zijn gezinsleden in de wildernis en smeekte de Heer, terwijl zijn eigen lichamelijke toestand erg slecht was, Hem te vertellen waarom al die dingen gebeurden, terwijl hij meende dat hij het proces van de herstelling en van de vestiging van Zion zo goed begrepen had. De Heer gaf een antwoord waar we gedurende ons sterfelijke leven met zoveel moeilijkheden allemaal baat bij kunnen hebben: 'Weet [...], mijn zoon, dat dit alles u ondervinding zal geven' (LV 122:7).

Toen ik nog van mijn ervaring aan het leren was, stond ik mij enkele dagen na de operatie alleen in mijn slaapkamer voor te bereiden om naar de kerk te gaan. Met een stropdas in mijn hand dacht ik: *Wat doe ik nu met*

deze stomme das? Ik overwoog mijn moeder te vragen mij te helpen, maar verwierp dat idee al snel omdat ik wist dat ze niet mee op zending kon gaan om mijn dassen te strikken en voor mij te zorgen. Ik moest mezelf maar redden. Met geduld strikte ik de das. En hoewel ik daarbij mijn tanden een beetje gebruikte, leerde ik dat ik het kon, en dat ik het goed kon. Die dag ging ik een en ander in een nieuw perspectief zien. Ik zag duidelijk in dat ik met geduld, geloof en vastberadenheid in staat zou zijn om vrijwel elke moeilijkheid te overwinnen.

In de loop van de tijd ben ik gaan beseffen dat ditzelfde geloof, en diezelfde vastberadenheid en positieve houding, iedereen door de verschillende zware moeilijkheden van het leven heen kunnen helpen. Mijn

De Heer heeft tegen de profeet Joseph gezegd: 'Weet, mijn zoon, dat dit alles u ondervinding zal geven.'

eigen verhaal gaat over een lichame-
lijk probleem, maar wij, mensen,
krijgen ook allerlei andere soorten
moeilijkheden. Die kunnen te maken
hebben met geld, gezinsrelaties, oplei-
ding, gevoelens van afwijzing, verlies
van dierbaren, of verkeerd begrepen
worden. Voor jongeren gaat het vaak
om het woord van wijsheid, ongepast
taalgebruik, zedelijke reinheid, onge-
past amusement of het internet.

Hier volgen vier beginselen waar
je misschien wat aan hebt.

1. KEN JE VADER IN DE HEMEL

Zorg ervoor dat je weet wat je
relatie met je Vader in de hemel en
met de Heiland is. Met andere
woorden: zorg ervoor dat je weet wie
je bent. Je getuigenis van het heils-
plan dat je hemelse Vader
voor je heeft opgesteld,
stelt je in staat om je

eeuwige bestemming te begrijpen en
zal je sterken in je voornemen om de
reis door het leven met succes te
volbrengen. De reden dat we geboden
hebben en dat we ons eraan houden,
wordt ons volkomen duidelijk als we
begrijpen wat de Heer wil dat wij
worden. Zorg ervoor dat je het heils-
plan begrijpt en dat je een sterk getui-
genis van het evangelie krijgt.

Een getuigenis van dat soort
belangrijke zaken komt je niet
aanwaaien, maar zal toenemen als je
dagelijks in geloof bidt, in de
Schriften leest en 's zondags welver-
diend deelneemt aan het avondmaal.

2. BESLIS NU

Beslis nu hoe je reageert op verlei-
ding of pressie van leeftijdgenoten.
Toen ik ongeveer twaalf was, besloot
ik om me altijd aan het woord van
wijsheid te houden. In de loop der
jaren zijn er heel wat pogingen
gedaan om mij dat gebod te laten
overtreden, maar het antwoord 'nee'
was altijd vriendelijk, snel en doel-
treffend. Omdat ik van tevoren

besloten had hoe ik zou reageren als
ik daartoe uitgenodigd werd, voelde
ik me nooit bedreigd door de moge-
lijkheid om een verkeerde beslissing
te nemen onder druk van mijn
vrienden.

Een goede beslissing is nooit
weg. Bedenk dat de kans dat je de
verkeerde beslissingen neemt vele
malen groter is als je niet van
tevoren hebt besloten wat je doet
met gevaarlijke uitnodigingen of
verleidingen.

Ik besef maar al te goed dat velen
van jullie niet hebben gedaan wat ik
voorstel en al ernstige vergissingen
hebben gemaakt. Misschien weet
alleen jij, of iemand anders, van die
vergissingen af, maar toch brengen ze
je ziel in verlegenheid. Je wilt wel
doen wat de Heer wil, maar je weet
misschien niet tot wie je je moet
wenden en hoe je het probleem moet
oplossen. Ik stel voor dat je opricht
tot de Heer bidt, de kwestie uitlegt
aan je bisschop of gemeentepresident,
en met je ouders praat. Je verwacht
misschien kritiek of schaamte, maar
ik denk dat je liefde, steun en een
prima gelegenheid om je te verbe-
teren zult vinden.

3. STEL BEKERING NIET UIT

Zorg ervoor dat je je niet laat
verleiden tot de gedachte dat je
lekker kunt leven naar de normen
van de wereld en dat de Heer je zal
redden ongeacht wat je doet —
zodat je je bekering kunt uitstellen.
Trap alsjeblieft niet in de val die
Nephi noemt: 'En er zullen ook
velen zijn, die zeggen: Eet, drinkt, en

Onze hemelse Vader geeft echt om ons, Hij heeft ons lief en wil dat wij bij Hem terugkomen. Verder wil Hij dat wij rein zijn en dat wij leren en vooruitgang maken door onze ervaringen.

weest vrolijk; vreest nochtans God — Hij zal het bedrijven van een weinig zonde wel rechtvaardigen; liegt dus, maakt misbruik van iemands woorden, graaft een kuil voor uw naaste; daar steekt geen kwaad in; doet al deze dingen, want morgen sterven wij. En indien het zo zij, dat wij schuldig zijn, zal God ons met weinige slagen slaan, en ten slotte zullen wij zalig worden in het koninkrijk Gods' (2 Nephi 28:8).

De Heer wil dat wij bij Hem terugkomen, maar we kunnen niet terugkomen als we met de zonden en onreinheid van de wereld bevelkt zijn. Hij wil dat wij ware discipelen zijn die er toegewijd naar streven om te worden zoals Hij. Er is inzet en discipline voor nodig om de zegeningen te krijgen die Hij ons wil geven. Als wij ons bekeren en ons best doen, zal de Heer ons in zijn barmhertigheid helpen om rein te worden.

4. ONDERHOUD DE GEBODEN

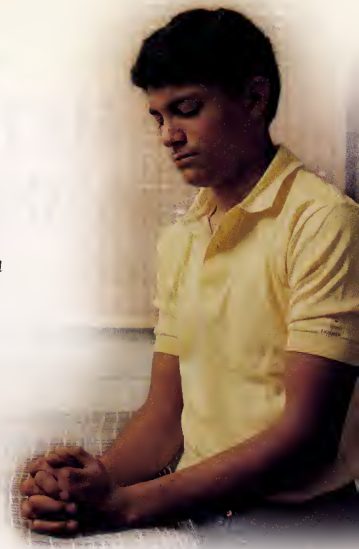
Zorg ervoor dat je in het dagelijks leven altijd de Geest bij je hebt. Luister de volgende keer dat je aan het avondmaal deelneemt naar de woorden van de gebeden, dan hoor je een bijzondere belofte aan hen die de geboden onderhouden. Die belofte houdt in dat zij 'altijd zijn Geest met zich' zullen hebben (Moroni 4:3). Wat een zegen zijn de geboden.

Sommige mensen denken dat de geboden er zijn om ons te beperken. Maar in werkelijkheid zijn ze alleen maar gegeven om ons in staat te stellen meer op onze liefhebbende Vader te gaan lijken, want Hij wil zijn ongelooflijke eeuwige zegeningen aan zijn getrouwe zoons en dochters geven. Hij nodigt ons uit om niet deel te nemen aan alles wat niet past in een levenswijze waar Hij ons maar al te graag in wil laten delen.

Enkele jaren geleden arriveerden mijn vrouw en ik bij het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo om tot de zendelingen te spreken. De president van het centrum vroeg me of ik mijn das wilde strikken voor de zendelingen om ze te laten inzien dat ze de moeilijkheden die met het zendingswerk gepaard gaan aankunnen. Ik dacht na over dat verzoek en paste mijn toespraak vervolgens dusdanig aan dat ik ook gedeeltelijk behandelde wat in dit artikel staat.

Toen ik bijna klaar was, liet ik vier zendelingen naar voren komen voor een wedstrijdje das strikken. Een van hen vroeg of ze alleen maar hun linkerhand mochten gebruiken, maar ik stelde voor dat ze beter allebei hun handen konden gebruiken. Je kunt je vast wel indenken dat de zendelingen erg enthousiast waren toen ik won.

Maar dit artikel heeft in feite

weinig te maken met de vraag wie het snelste een das kan strikken, wie het beste is in sport of wie de meeste hamburgers kan eten. Het heeft gewoon te maken met weten wie wij zijn, dat onze hemelse Vader echt om ons geeft en dat Hij ons liefheeft en wil dat wij terugkomen. Verder wil Hij dat wij rein zijn en dat wij leren en vooruitgang maken door onze ervaringen.

In de loop der jaren heb ik me door veel moeilijkheden heenge-slagen, en dat zullen jullie ook. In de tijd tussen die interessante avonturen was het leven rustig en makkelijk. Maar ik maakte alleen maar echte vooruitgang in de tijden dat ik me door een van die moeilijkheden heen aan het worstelen was. Komen er moeilijkheden, dan moeten we ze beschouwen als stappen in onze ontwikkeling en niet als hindernissen om onze vooruitgang tegen te houden. Ze komen, dus we moeten ze gewoon overwinnen en doorgaan. □

'HET KONINKRIJK VAN GOD IS HIER'

'Wij behoren tot het grootste koninkrijk op aarde', zegt president Gordon B. Hinckley, 'een koninkrijk dat niet geleid wordt door de wijsheid van de mens, maar door de Heer Jezus Christus. Dit koninkrijk is er echt. Zijn bestemming staat vast.' (Zie deze uitgave, blz. 4.) 🍀 In de Boodschap van het Eerste Presidium heeft president Hinckley het deze maand over zeven pilaren van waarheid, eeuwige waarheden

die onveranderd blijven terwijl de overtuigingen en waarden van de wereld veranderen. Een van die pilaren is 'het koninkrijk van God is hier'. Met die eenvoudige, fundamentele waarheid wordt iedereen geconfronteerd die in contact komt met de kerk en oprecht de waarheid ervan wil ontdekken. Zoals uit de volgende verhalen blijkt, is die pilaar van waarheid onveranderlijk. Maar krijgt men er een getuigenis van, dan verandert zijn of haar hart en leven wél.

Een heerlijk geschenk voor mij

Stefania Postiglione

Er is mij al vaak gevraagd waarom ik lid ben geworden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en ik heb dan altijd verteld dat ik thuis bij een dierbare vriendin die zich pas had laten dopen kennis had gemaakt met de zendingen. Maar met het verstrijken van de tijd ben ik gaan inzien dat ik er al lang vóór die kennismaking door van alles en nog wat op ben voorbereid om het evangelie te aanvaarden.

Ik was een actieve, energieke jonge vrouw die haar tijd doorbracht met haar vriendinnen en in de sport-school. Dat was alles wat mij interesseerde. Ik was gek op vechtsporten. Ik leefde voor de sport; het was een manier van leven geworden. In feite was dat mijn godsdienst. Ik was er erg goed in geworden. Ik werd steeds trotser naarmate ik meer lof kreeg van andere mensen, vooral daar ik als vrouw een sport beoefende die door mannen werd gedomineerd.

Maar na verloop van tijd begon ik me na de dagelijkse training niet goed te voelen. Ik was vaak buiten adem en mijn hart sloeg op hol.

Al gauw vernam ik dat de voortdurende druk van zo'n inspannende sport een genetische neiging tot het krijgen van een onregelmatige hartslag had verergerd. De pijn werd erger en soms kon ik niet eens staan. Bijna van de ene dag op de andere kon ik niet meer voor mezelf zorgen. Door een reeks onverstandige medische

Ik was gek op vechtsporten. Maar door de inspannende oefeningen werd een aangeboren neiging tot het krijgen van een onregelmatige hartslag verergerd. Door mijn lijden werd ik ertoe gebracht naar iets beters te zoeken.

beslissingen werd mijn toestand erger en twee keer had ik bijna een hartstilstand.

In een periode van vijf jaar onderging ik twee operaties en moest ik vaak naar de dokter en het ziekenhuis. Uiteindelijk moest ik voortdurend door mijn ouders verzorgd worden.

In het ziekenhuis zag ik veel lijden en pijn. Ik leerde er dat het nodig is om liefde voor anderen te hebben. Ik begon te begrijpen wat werkelijk belangrijk is in het leven.

Mijn ziel was veranderd en ik had het idee dat iemand mij een tweede kans gaf in het leven. Ik begon aan God te denken, die naar ik meende tot dan toe geen rol in mijn leven had gespeeld. Ik begon verschillende godsdiensten te onderzoeken en het viel mij op dat ze het allemaal over liefde hadden. Toen vertelde een vriendin me over de zendingen die haar zoveel geluk hadden gebracht. Ik ging met ze praten en een maand later liet ik me dopen.

Nu ben ik dankbaar dat ik heb geleden, want dat lijd was er de aanzet toe om naar het evangelie te luisteren. God heeft echt ongebruikelijke manieren om zijn kinderen voor te bereiden.

Sinds ik het evangelie aanvaard heb, ben ik in de gelegenheid geweest om andere mensen over de waarheid te vertellen. Ik ben bovendien naar de tempel geweest en ben rijk gezegend. Ik ben God dankbaar dat ik werk voor Hem mag verrichten. Zijn evangelie is echt een heerlijk geschenk voor mij.

Stefania Postiglione is lid van de gemeente Flegreo in het district Napels (Italië).

Ik weigerde te luisteren

Isabel Berrios

Ik heb altijd geloof gehad in onze Vader in de hemel en in Jezus Christus. Maar de kerk was een andere kwestie voor me. Ik geloofde dat die net als alle andere kerken was; het was gewoon een van de vele kerken die mij tot het heil konden brengen.

Waarom was ik dan lid? Ik had naar een kerk gezocht die paste bij mijn godsdienstige beginselen. Toen ik De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vond, wist ik dat ik een 'goede godsdienst' gevonden had, een met leerstellingen die ik na bijbelstudie al geloofde. Die kennis was mij genoeg, besloot ik.

Maar toen ik naar de kerk ging en luisterde naar toespraken en getuigenissen, begon er een verlangen in me te groeien om zelf te weten te komen dat de kerk echt de herstelde kerk van Jezus Christus was — de enige ware kerk op aarde. Ik besloot het Boek van Mormon te lezen, iets wat ik nog nooit had gedaan. Ik besepte door het lezen van kerkijdschriften natuurlijk wel dat ik geen getuigenis zou krijgen als ik het niet zou onderzoeken met geloof en mij niet zou openstellen om een getuigenis van onze hemelse Vader te ontvangen. Dus bestudeerde ik het Boek van Mormon en kreeg een getuigenis dat het waar was.

Toch had ik nog twijfels over de kerk. Ik wilde een duidelijke, definitieve bevestiging van God, iets

bijzonders waardoor ik zekerheid zou krijgen. Ik wist dat ik niet om een teken moest vragen, maar de gedachte liet me niet los en weerhield me er misschien wel van om het getuigenis te krijgen waar ik naar streefde. Hoe meer ik op die manier naar een bevestiging zocht, hoe opstandiger ik me voelde. En toen begon ik de hoop op te geven.

Op een dag ging ik naar de instituutles. De leerkracht lieten een video zien met iemand die veel overeenkomst met mij vertoonde: het was iemand die twijfelde aan zijn getuigenis. Hij vroeg zijn bisschop om raad en die legde uit dat onze hemelse Vader wacht op geschikte momenten om onze gebeden te verhoren, maar dat we goed moeten luisteren en ons moeten openstellen voor de Heilige Geest. De bisschop in de videofilm zei ook dat je tijd en een ootmoedig hart nodig hebt om de stem van de Heilige Geest te herkennen.

Die woorden raakten mij erg. Ik zag in dat ik inzake de kerk nog nooit naar de stem van de Geest geluisterd had omdat ik daartoe niet bereid was geweest. Vanaf het moment dat ik begonnen was te bidden om een getuigenis van de kerk, had ik stilletjes en stukje bij beetje de antwoorden gekregen, maar ik had geweigerd te luisteren.

Tijdens die instituutles voelde ik een verandering van mijn hart die ik niet kon begrijpen, en de zware last van twijfel waar ik negen jaar mee had rondgelopen, viel van me af. Ik aanvaardde waar ik voorheen aan had getwijfeld.

Toen ik naar de video keek, zag ik in dat ik nog nooit inzake de kerk naar de Geest had geluisterd. Ik had stiltejes en stukje bij beetje de antwoorden gekregen, maar ik had geweigerd te luisteren.

Maar zelfs toen was ik nog in de verleiding om de Geest te weerstaan. Ik vertelde mezelf dat het maar een tijdelijk gevoel was wat ik had, een emotionele reactie op de film. Die innerlijke strijd woedde voort toen ik het klaslokaal verliet. Daarom zocht ik een plekje waar ik alleen kon zijn. En daar voelde ik de aanwezigheid van de Heilige Geest nog duidelijker, wat mij eindelijk bevrijdde van mijn twijfels. Ik was vervuld met een ongeëvenaarde vreugde. Er viel een grote last van mijn schouders.

Nu kan ik met volledige overtuiging zeggen dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de enige ware kerk is die in deze laatste dagen hersteld is door Jezus Christus, door middel van de profeet Joseph Smith. Dat getuigenis is mij dierbaar. Met dat getuigenis voel ik mij geestelijk voorbereid om het meerdere licht en de kennis te ontvangen die de Heer en zijn kerk mij te bieden hebben.

Isabel Berrios is lid van de wijk Linde in de ring Cochabamba-Cobija (Bolivia).

Uit één zaadje

Rex Eugene Cooper

Een van de ontmoedigendste tijden van mijn zending was de periode van vier maanden die ik

doorbracht in Tulancingo (Mexico). Het werk verliep moeizaam. Mijn collega en ik gingen dagelijks vele uren langs de deuren, maar niemand was geïnteresseerd.

Eindelijk vonden we twee mannen die naar onze boodschap luisterden. Ik was enthousiast, want ik meende dat die mannen een fijne aanvulling zouden zijn op de kleine gemeente in Tulancingo. Maar toen beiden besloten zich niet te laten dopen, was ik volkomen uit het veld geslagen.

Rond die tijd kwam er een meisje van twaalf aan in Tulancingo. Ze was op bezoek bij een gezin in de gemeente. Ze raakte geïnteresseerd in de kerk en aanvaardde het evangelie zonder meer. Korte tijd later gaf haar vader zijn toestemming voor haar doop.

Maar die doop deed niets af aan mijn teleurstelling over de twee mannen. Ik had gehoopt dat ze de kerk in de omgeving zouden helpen opbouwen. Omdat dit zo'n jong meisje was, en ze het enige lid was in haar hele familie, vroeg ik me af of ze actief zou blijven. Al gauw na haar

doop verliet ze Tulancingo, en ik verloor haar uit het oog. In feite vergat ik haar helemaal.

Er zijn nu meer dan vijfendertig jaar verstreken sinds mijn zending. Maar niet zo lang geleden ontving ik onverwachts deze brief:

Beste broeder Cooper,

Mijn naam is J. Jovita Pérez Acosta. Ik heb mij op 1 december 1965 in Tulancingo laten dopen. Ik wil u al heel lang bedanken dat u mij het evangelie hebt gebracht.

Toen u me in het evangelie onderwees, was ik twaalf jaar oud en bracht ik de zomer door in Tulancingo. Ik herinner me de dag nog heel goed waarop ik het verhaal van Joseph Smith hoorde. Ik had het gevoel dat het waar was. Diezelfde avond knielden we voor het eerst en bad zoals u me had geleerd. Zo leerde ik om met mijn hemelse Vader te praten.

Mijn moeder was boos op mijn vader vanwege mijn doop, en ze stuurde me naar een katholieke kostschool. Er waren in de wijde omtrek geen leden van de kerk. Ik had niet eens een boek-van-mormon. Maar ik bleef bidden. En

het zaadje dat u in mijn hart had gezaaid, begon te ontspruiten.

Toen ik op een dag over mijn godsdienstige situatie nadacht, had ik het idee dat mijn hemelse Vader niet erg tevreden over me was. Ik was in de war. Ik zei Hem dat ik bij zijn kerk wilde horen. Ik vroeg of Hij me wilde helpen om een goede dochter van Hem te zijn. Kort hierna voelde ik een aandrang om de school van de kerk in Mexico-Stad te schrijven met het verzoek mij in te schrijven. Ik werd toegelaten. Vanaf dat moment begon mijn getuigenis te groeien.

Zeven jaar later werden mijn drie jongere zussen lid van de kerk. Zij gingen ook naar de school van de kerk. Mijn moeder liet ons gedurende de zomers naar haar eigen kerk gaan. Maar we lazen wel in de Schriften en begonnen gezinsavond te houden. Tien jaar na mijn doop lieten mijn moeder en mijn jongste broer zich dopen. Een jaar later liet mijn vader zich dopen. Wij waren het eerste gezin in onze woonplaats en omgeving dat uit kerkleden bestond. De dichtstbijzijnde kerk was vier uur reizen bij ons vandaan. Mijn ouders reisden om de week naar de kerk om de bijeenkomsten bij te wonen.

In die periode werd ik ernstig ziek en ik ging enkele maanden bij mijn ouders wonen. We hielden elke week gezinsavond. Mijn moeder nodigde bijna alle omwonenden uit. Er kwamen er ongeveer dertig.

Op een dag belde ik het zendingskantoor in Mexico-Stad om te vragen of er zendingen gestuurd konden worden. En zo ontstond de eerste gemeente in onze hele regio. Mijn vader

was gemeentepresident en mijn moeder ZHV-presidente. Nu zijn er veel gemeenten in de omliggende plaatsen, georganiseerd in twee districten.

Mijn jongste zus bekeerde de man met wie zij nu getrouwd is, en zij volbrachten allebei een zending. Hij is nu bisschop in Ciudad Juárez, en zij hebben vijf kinderen. Twee neven en een nicht van mij hebben ook een zending volbracht. Afgelopen jaar is mijn oudste zoon teruggekeerd van zijn zending. En mijn dochter is momenteel op zending in Washington, D.C. Mijn jongste zoon vertrekt volgende maand voor een zending in Mexico.

Mijn ouders hebben in totaal 26 kleinkinderen die lid van de kerk zijn. Zoals u ziet, is een van de zaadjes die u jaren geleden gezaaid hebt een boom geworden die vrucht draagt en zaadjes voor nieuwe bomen voortbrengt. Is dat niet heerlijk? Toen mijn oudste zoon op zending ging, zei ik hem dat hij alleen maar met liefde hoefde te zaaien in de boomgaard van de Heer. Misschien zou hij de boom niet zien groeien en vrucht dragen, maar de Heer wél.

Het evangelie heeft mij veel gehuk gegeven. Zonder het evangelie weet ik niet hoe mijn leven eruit zou zien. Ik weet dat Jezus Christus mijn Verlosser is en dat Hij zijn werk zal voortzetten tot zegen van de gezinnen op aarde.

Uw zuster in het geloof,

Jovita Pérez

Toen ik die brief las, werd ik vervuld met vreugde. Ik besef nu dat misschien wel het belangrijkste dat ik op zending heb bereikt, iets was dat destijds vrijwel onbelangrijk leek.

Zendingen zijn zich zelden bewust van alle gevolgen van hun werk. Maar als wij zoveel mogelijk goeds doen, zonder ons af te vragen wat de gevolgen zijn, of ons daar druk om te maken, zullen we ware vreugde vinden als we andere mensen vertellen over het evangelie.

Rex Eugene Cooper is lid van de wijk Highland 4 in de ring Highland-Oost (Utah).

Mijn vriend 'Milkshake'

Robert Lee 'Rocky' Crockrell

In februari 1958 ging ik op zeven- of tienjarige leeftijd bij de marine van de Verenigde Staten. Ik werd geplaatst op een vliegdekschip. Daar maakte ik kennis met Raymond Covington uit Provo (Utah).

Ik vond Raymond een beetje vreemd: hij rookte niet, dronk niet, vloekte niet, deed niets. Ik vroeg hem wat hij deed om plezier te hebben. Hij zei dat hij van alles deed, maar dat hij het liefst zijn dag begon en eindigde met het drinken van een of twee grote milkshakes. Zodoende kreeg Raymond de bijnaam 'Milkshake'.

's Avonds vertelde Raymond me over zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik was echt erg geïnteresseerd, totdat hij me vertelde dat ik het priesterschap niet zou kunnen dragen als ik lid werd van zijn kerk. Dat kwam niet erg goed aan bij mij. Toen hij mijn verbijstering zag, zei Raymond dat hij meende dat ik het

priesterschap ooit wel zou kunnen krijgen.

In de loop van de tijd begon ik Raymond door zijn leefwijze te verkiezen boven al mijn andere vrienden. Na een tijdje merkte ik dat ik was opgehouden te leven zoals ik voorheen had gedaan, en dat ik het goede wilde doen. Raymond had me laten inzien dat ik niet behoefde te vloeken of alcohol te drinken. Ik kon een rechtschapen leven kiezen.

Op een dag zaten enkele anderen op het dek te gokken. Een van hen

keek omhoog naar Raymond en zei: 'Milkshake! Als je dit vloekwoord zegt, krijg je al het geld uit de pot.' Ik telde even snel het geld en zag dat er twee maanden soldij in zat. Daar Raymond en ik vrienden waren, meende ik dat hij me er wel de helft van zou geven. Maar tot mijn ontzetting wilde hij niet vloeken. Ik smeekte hem om het te doen, maar hij geloofde niet in dergelijk taalgebruik. Toen wist ik dat het een heilige plicht is als je een waar heilige der laatste dagen bent.

In juni 1961 zwaaide Raymond af. Ik zwaaide later dat jaar af. Ik vroeg

Een van de matrozen keek omhoog naar Raymond en zei:

'Milkshake! Als je dit vloekwoord zegt, krijg je al het geld uit de pot.'

me vaak af wat er met mijn oude vriend was gebeurd.

Vele jaren later, in 1990, keek ik op een dag uit het raam van mijn woning in de staat Washington en zag twee netjes geklede jonge mannen. Het waren zendelingen van de kerk en ik nodigde ze uit om binnen te komen. In de loop van ons gesprek kwam ik erachter dat Raymonds hoop was uitgekomen: president Spencer W. Kimball had in 1978 een openbaring ontvangen waarin stond dat alle mannen die dat waardig waren, het priesterschap konden ontvangen. Ik was opgetogen. Toen ik alle zendelingen had ontvangen, stemde ik erin toe om me te laten dopen.

Rond die tijd vertelde ik een buurman, die ook lid van de kerk was, over mijn vriendschap met Raymond. Ik had geen idee dat die buurman naar Utah zou gaan en Raymond zou vinden. Twee weken later reed mijn oude vriend 'Milkshake' meer dan zestienhonderd kilometer om te spreken tijdens mijn doopdienst. Hij zei dat hij altijd had geweten dat ik lid zou worden van de kerk.

In december 1997 kreeg ik een telefoontje van Raymonds dochter om me te vertellen dat hij was overleden. Hoewel het nieuws mij verdriet deed, moet ik glimlachen als ik denk aan de hereniging die Rocky en zijn vriend Milkshake eens aan de andere kant van de sluier zullen hebben. □

Robert Lee 'Rocky' Crockrell is lid van de wijk Wollochet in de ring Tacoma (Washington).

Voor altijd vrienden

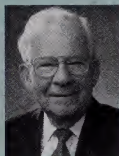
Ouderling Marvin J. Ashton (1915-1994)

Mijn vrouw en ik waren op een dag in onze voortuin toen de krantenjongen op zijn fiets aan kwam rijden. Zijn fiets was afgeladen met kranten. Hij werd op ongeveer twintig tot dertig meter gevolgd door een andere jongen op een fiets. Het was mij niet duidelijk wat hun relatie was, maar ik merkte wel dat ze aardig snel aan kwamen rijden.

Toen de krantenjongen bij ons tuinpad aankwam, ging hij te snel om de bocht naar onze voordeur te nemen. Daardoor ging hij de ene kant op, zijn fiets de andere, en de kranten vlogen alle kanten op. We zagen dat de jongen niet gewond was geraakt door de val, maar omdat we beseften dat hij ongetwijfeld in verlegenheid was gebracht door in het gezichtsveld van zijn vriend te vallen, liepen we op hem af.

Toen zijn metgezel de prachtige driepuntslanding zag, als we het zo mogen noemen, lachte hij uitbundig en hartelijk om de pech van zijn metgezel.

In een poging om de in verlegenheid gebrachte krantenjongen wat op te beuren, en in de wetenschap dat hij geen hulp wilde maar wel zijn eergevoel enigszins hersteld wilde hebben, nam ik nog wat stappen in zijn richting en zei: 'Dat is nogal gemeen dat je vriend lacht als je zoveel pech hebt, vind je ook niet?'

Ouderling Marvin J. Ashton was van 1971 tot en met 1994 lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij hield deze toespraak op de dag dat hij werd gesteund als assistent van de Twaalf, op 3 oktober 1969.

Hij bleef zonder opkijken zijn kranten oprapen. Uiteindelijk had hij al zijn kranten weer op hun plaats, ging op zijn fiets zitten, en zei bij het wegrijden: 'Hij is mijn vriend niet — hij is mijn broer.'

Sindsdien hoor ik zijn woorden nog vaak en bedenk ik hoe belangrijk ze eigenlijk zijn. Ik vind echt dat een van de primaire doelen van de gezinsavond en het huisonderwijs is dat gezinsleden gaan inzien dat een broer een vriend kan zijn, dat een zuster een vriendin kan zijn, en dat een vader en moeder meer kunnen zijn dan ouders — ze kunnen onze vrienden zijn.

Ik hoop en bid dat wij de wijsheid en inspiratie mogen inzien van een gezin opbouwen, zodat de leden van die heilige eenheid naar hun vader kunnen kijken en zeggen: 'Hij is mijn beste vriend', of 'Mijn moeder is meer dan een moeder; ze is mijn vriendin'. Als we beseffen dat ouders en andere huisgenoten meer kunnen zijn dan bloedverwanten en dat ze echt vrienden zijn, dan vangen wij een glimp op van hoe onze hemelse Vader wil dat wij leven: niet alleen als broers en zussen, maar als heel goede vrienden. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktober-conferentie van 1969.

GUA B O U W E N

De evangeliewortels zitten al diep in dit land met een oud-Amerikaans erfgoed. De huidige bloei belooft nog grotere groei in de toekomst.

Don L. Searle

Berta López wijst naar een rij jongevrouwen op een foto op een vergeelde bladzijde van een *Liahona*: 'Dat ben ik.' Ze was toen een tiener, een van een handjevol dat een activiteit voor meisjes van de kerk bijwoonde in Guatemala-Stad op de bewuste dag in 1951. Het waren er nog geen twaalf. Maar dat is voor de kerk in Guatemala al twee generaties geleden.

Nu kan Berta door het raam naar het huis van de burens kijken waar haar dochter, Gina Ramírez, leiding geeft aan een activiteit voor een

Links: een echtpaar uit Guatemala brengt een bezoek aan de Mayaruïnes in Tikal. **Inzet boven:** Udine Falabella, de eerste ringpresident van Guatemala. **Inzet midden:** de kerk in Montúfar (Guatemala-Stad) — het eerste gebouw dat de kerk in Midden-Amerika heeft gebouwd. **Inzet onder:** het gezin van Federico Castro, president van de ring Guatemala-Stad-Atlántico.

TEMMALA

A A N D E T O E K O M S T

heldenklas van het jeugdwerk. Gina is jeugdwerkpresidente in een gemeente in de ring Guatemala-Stad, een van de twintig ringen in de stad. Wat Berta ziet, is een teken van de groei waarvan de leden in Guatemala vijftig jaar geleden alleen maar konden dromen.

In een ander deel van de hoofdstad gaan de jonge Ricardo Ayala en zijn huisgenoten naar hun ringcentrum om te kijken naar de uitzending van een haardvuurvond in Salt Lake City, vertolkt in hun eigen taal.

Ricardo, een lid uit de ring Guatemala-Stad-Palmita, rondt dit jaar het voortgezet onderwijs af en hoopt op zending te gaan als hij negentien is. Hoewel het waarschijnlijk niet makkelijk is om een baan te vinden, is hij van plan te gaan werken en geld te sparen om zijn hele zending zelf te betalen.

Door heiligen der laatste dagen zoals de families López en Ayala is de kijk van de mensen in Guatemala op de kerk veranderd. Verkeerde informatie over de kerk, wat hier eens heel gebruikelijk was, is nu niet erg geloofwaardig. Tegenwoordig weten de inwoners van Guatemala wat heiligen der laatste dagen zijn en waar ze voor staan. Het percentage kerkleden van de inwoners van dit land (ongeveer anderhalf procent) ligt dichtbij dat van de Verenigde Staten (ongeveer 1,8 procent). En

net zoals de tempel een baken is geworden in Guatemala-Stad, zijn de heiligen der laatste dagen een baken aan het worden in hun samenleving.

MOEILIKHEDEN OVERWINNEN

In 1947 kwamen de eerste zendelingen aan in Guatemala nadat John F. O'Donnal, een Noord-Amerikaan die daar woonde, de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City had bezocht en gerapporteerd dat er mensen in dat land waren die klaar waren voor het evangelie. Zijn vrouw, Carmen, was de eerste Guatemalaan die zich liet dopen. Broeder O'Donnal was later werkzaam als zendingspresident, en was tevens de eerste tempelpresident in Guatemala.

In 1952 werd de Midden-Amerikaanse Zending gesticht. Voordat die in 1965 werd gesplitst, besloeg die zes landen: Guatemala, Honduras, El Salvador, Costa Rica, Nicaragua en Panama. Nu zijn er alleen al in Guatemala vier zendingsgebieden en veertig ringen. In 1989 werd ouderling Carlos H. Amado uit Guatemala geroepen als lid van de Zeventig.

Maar de kerk heeft in Guatemala enkele grote moeilijkheden moeten overwinnen. Een van de grootste moeilijkheden voor de leden in Guatemala is afrekenen met tradities, zegt ouderling Lynn G. Robbins

van de Zeventig, voormalig president van het gebied Midden-Amerika. De overheersende godsdienst in Guatemala betreft zijn leden niet bij het verloop van bijeenkomsten, onderwijs of leidinggeven. Daarom vinden sommige nieuwe leden de overgang naar activiteit in de kerk moeilijk. Sommige oudere leden zijn tot inactiviteit vervallen waardoor er veel werk te verzetten is in heractivering.

Op advies van het gebiedspresidium bezoeken de plaatselijke priesterschapsleiders minderactieve leden en gebruiken voor hen hetzelfde systeem om toezeggingen te laten doen dat de zendelingen in hun onderwijs gebruiken. Ze stellen vragen die bijvoorbeeld beginnen met 'Zult u?'. Zult u een afspraak maken met de bisschop of gemeentepresident om de problemen op te lossen die u ervan weerhouden weer volledig actief te worden in de kerk? Zult u met hem praten over het krijgen van een aanbeveling en naar de tempel gaan? De vragen zijn aangepast aan de behoeften van de leden.

Toen Milton Leonel Lima, bisschop van de wijk Minerva in de ring Jalapa, deze benadering probeerde bij veertien leden, namen tien zijn uitnodiging aan en begonnen de nodige veranderingen aan te brengen in hun leven. De bisschop en zijn raadgevers begonnen onmiddellijk vast te stellen

welke andere leden er bezocht moesten worden.

Het gebiedspresidium 'concentreert zich ook sterk op het vergroten van het aantal jonge mannen die op zending gaan', zegt ouderling Robbins. Het percentage jonge mannen die op zending gingen, is in 2000 gestegen met meer dan vijftig procent.

De inwoners van Guatemala hebben ook economische moeilijkheden, gezien het feit dat wel een kwart werkloos is of geen volledige of passende baan heeft. Het kerkelijk arbeidsbureau van het gebied verschaft training, vooral aan teruggekeerde zendelingen, ter voorbereiding op en voor het vinden van werk of starten van een onderneming. De kerk steunt ook hele kleine kredietinstaties die steun verlenen bij de start van kleine ondernemingen. En tijdens schoolvakanties geven sommige ringen cursussen om jongeren beroepsvaardigheden bij te brengen.

CULTUUR IN VERANDERING

Het leven van de inwoners van Guatemala is aanzienlijk gewijzigd in de jaren sinds het evangelie in hun land is.

Met name de inheemse bevolking van Guatemala, waaronder afstammelingen van de Maya's, voegen zich bij de grote stroom kerkleden en leden van de samenleving in Guatemala. In Polochic en andere centra met Mayabevolking worden de kerkbijeenkomsten vaak in de moedertaal van de leden gehouden, maar de meeste leden kunnen nu ook Spaans spreken.

Rechts: Ada en Nery Marroquin uit Retalhuleu met hun dochter, Blanca. Achtergrond: fontein in een binnenhof te Antigua. Inzet: Rubén en Iris Ayala uit de ring Guatemala-Stad-Palmita met drie van hun kinderen — Rubén, José en Ricardo.

Een generatie geleden, halverwege de jaren zestig in de twintigste eeuw, leerden enkele Spaanstalige zendelingen Mayatalen omdat in veel families alleen de mannen Spaans spraken. Nu is dat niet meer nodig.

Het alfabetismepercentage van Guatemala is ook verbeterd, wat inhoudt dat veel leden van Maya-afkomst nu de Schriften kunnen lezen die in hun talen vertaald zijn. Het Boek van Mormon is er in het Kekchí, en selecties eruit zijn er ook in het Quiché, Cakchiquel en Mam, de voornaamste Mayatalen van dit land.

Timoteo en Eva Boj uit Quetzaltenango zijn van Maya-afkomst. Zij zijn halverwege de jaren zeventig lid geworden van de kerk. Tegenwoordig staan leden van de familie Boj erom bekend dat ze succesrijke zakenlieden zijn. Uit deze familie — met acht kinderen, hun huwelijkspartners en achttien kleinkinderen — zijn vier bisschoppen gekomen, vier ZHV-presidentes, zes jeugdwerkpresidentes, vier jongemannenpresidentes, vijf jongevrouwenpresidentes en zeven zendelingen. Ze zijn een hartelijke familie met een goed gevoel voor humor. En ze brengen bezoekers graag een serenade met een lied dat plaatselijk favoriet is: 'Lama de Xelajú' ('Maan

van Xelajú'; Xelajú is de traditionele naam van de stad Quetzaltenango). En door hun voorbeeld en naastenliefde zijn velen in de kerk gekomen.

LEVEND GELOOF

Het geloof bloeit onder de heiligen van Guatemala. Hier volgen slechts enkele voorbeelden:

■ Carlos Santíz, president van de ring Mazatenango, verwijst naar notities die tijdens een bisschoppenvergadering op een bord gemaakt zijn en legt uit hoe zij zich gehouden hebben aan de aanwijzingen van de kerkleiders om zich in

raadsvergaderingen bezig te houden met het voorzien in de behoeften van minderactieve leden. 'Ik ben de Heer dankbaar dat Hij mij in dit ringpresidium heeft geplaatst, want het is een uitdaging — maar wel een uitdaging die ik nodig had — en ik ben erdoor gegroeid', zegt hij.

Hector González, die kanker overleefd heeft, zijn vrouw, María, en hun dochters zijn lid van de ring Villa Nueva.

Achtergrond: lapje grond van een boerderij in de omgeving van Quetzaltenango.

Kort overzicht kerkstatistieken

Bevolking: 11,5 miljoen
Ledental kerk: 179 duizend
Ringen: 40
Zendingsgebieden: 4
Wijken en gemeenten: 453
Gebouwen in eigendom van de kerk: 261
Tempel: Guatemala-Stad, ingewijd in 1984
Opleidingscentrum voor zendingen: Guatemala-Stad

■ Nery Eduardo Marroquín, raadgever in de bisschop van een wijk in de ring Retalhuleu, was lid van een evangelische gemeente tot hij vijf jaar geleden lid van de kerk werd dankzij de invloed van zijn vrouw, Ada. Hij was opgegroeid in een gezin waar hij had geleerd hoe belangrijk gebed, de Bijbel en de aanbidding van Jezus Christus als de Heiland zijn, maar hij had het gevoel dat er meer was. Hij vond dat in de evangelieverordeningen waardoor zijn vrouw en hij in staat zijn om een eeuwig gezin te hebben. 'Christus heeft gezegd dat niemand tot de Vader kan komen "dan door Mij" [Johannes 14:6], legt hij uit. 'En de verordeningen werken door Hem. Daarom is het zo'n zegen om een tempel te hebben in Guatemala.'

■ Hector González van de ring Villa Nueva zegt dat het evangelie hem de kracht heeft gegeven om de kanker onder ogen te zien die hem een been kostten en bijna ook zijn leven. Op een gegeven moment vroeg hij zich af waarom hem dat nou moest overkomen. Zijn vrouw bracht hem in het ziekenhuis zijn patriarchale zegen en hij vond hoop in de belofte van een lang dienstbaar leven die hem daarin gedaan werd. Toen duidelijk werd dat hij zijn rechterbeen zou kwijtraken, kreeg hij van de Geest de overtuiging dat alles in orde zou komen. Over de tijd na de operatie herinnert hij zich: 'Het was ongelooflijk hoeveel steun ik vond door te lezen in het Boek van Mormon. Dat gaf mij de kracht om verder te gaan.' Nu hij weer aan het werk is, zegt hij: 'Ik weet dat de Heer

over mij gewaakt heeft. Ik weet dat Hij tijdens al deze moeilijkheden voor mij heeft gezorgd.'

■ Jorge Popá, een lid uit de ring Quetzaltenango, nodigde de zendingzusters aanvankelijk uit om zijn vrouw te helpen met de Engelstalige handleiding van de broodmachine die hij voor haar had gekocht. De zusters stemden daarin toe — als ze het gezin ook de evangelieboodschap mochten brengen. Na de zendelingenlessen zeiden Jorge en zijn vrouw, Mirna, tegen de zendingen dat ze zich niet wilden laten dopen. Maar die avond kon Jorge noch Mirna in slaap komen. Op hetzelfde moment voelden ze allebei de aandring om uit bed te gaan en te bidden over wat hun geleerd was, en allebei ontvingen ze dezelfde bevestiging van de waarheid. 's Zondags zochten ze de zendingzusters op in de kerk en vroegen of ze zich konden laten dopen. Na hun doop werd de familie Popás geconfronteerd met het probleem van zoveel bekeerlingen: hoe moesten ze hun familie vertellen dat ze afstand hadden gedaan van de traditionele godsdienst. Hun zoonje van vier (die inmiddels diaken is) loste dat probleem op bij een familiebijeenkomst. Toen er iemand thee serveerde, stond hij op en zei: 'Dat drinken wij niet! Wij zijn mormoon.'

BOUWEN AAN DE TOEKOMST

Udine Falabella was president van de eerste ring die in 1967 in Guatemala werd gesticht. In 1965 organiseerde hij als districtsresident in Guatemala-Stad de eerste tempelreis

vanuit zijn gebied. De reis ging per bus via Mexico naar Mesa (Arizona) in de Verenigde Staten. Het was een grote zegen voor de inwoners van Guatemala dat in 1984 in Guatemala-Stad de tempel werd ingewijd, zegt hij. En het was een zegen voor hem om daar later burgerpresident van te zijn. In 2000 werd hij ontheven na meer dan vier jaar in die functie werkzaam te zijn geweest.

Hij herinnert zich dat president Gordon B. Hinckley bij de inwijding van de tempel een zegen van vrede uitsprak over het land. Kort daarna kwam de lange burgeroorlog in het land tot een einde. Maar belangrijker was waarschijnlijk toch wel dat de leden in Guatemala nu van de vrede in de tempel konden genieten zonder zover te hoeven reizen.

Broeder Falabella's kleindochter Evelyn trouwde in december 2000 in die tempel. Ze zegt dat veel jonge mensen uit Guatemala die veel ongelukkige of mislukte huwelijken om zich heen zien het vertrouwen verloren hebben in het huwelijk en dat zij waarschijnlijk denken dat het beter is om tijd te steken in hun carrière en pas later te trouwen, als ze überhaupt trouwen. 'Ik denk dat ik, als ik het evangelie niet had, nu niet had durven trouwen', zegt ze. 'Maar door het evangelie', vervolgt ze, 'zien we moeilijkheden met gemoedsrust onder ogen omdat we weten wat de eeuwige redenen voor het huwelijk zijn en welke eeuwige zegeningen we daardoor kunnen krijgen.'

'En dat,' zegt broeder Falabella, 'is

typerend voor de verandering die de kerk in Guatemala tijdens zijn leven heeft doorgemaakt: duizenden sterke heiligen der laatste dagen hebben nu alle middelen tot hun beschikking om volledige evangelieprogramma's te volgen en de zegeningen ervan te ontvangen.'

José Sazo bevestigt dat de evangeliezegeningen die zijn generatie in zijn land kan krijgen overvloedig zijn — voor hen die ernaar streven om ze te ontvangen. José, die nog niet eens geboren was toen de eerste ring in Guatemala gesticht werd, is nu president van de ring Guatemala-Stad-Florida.

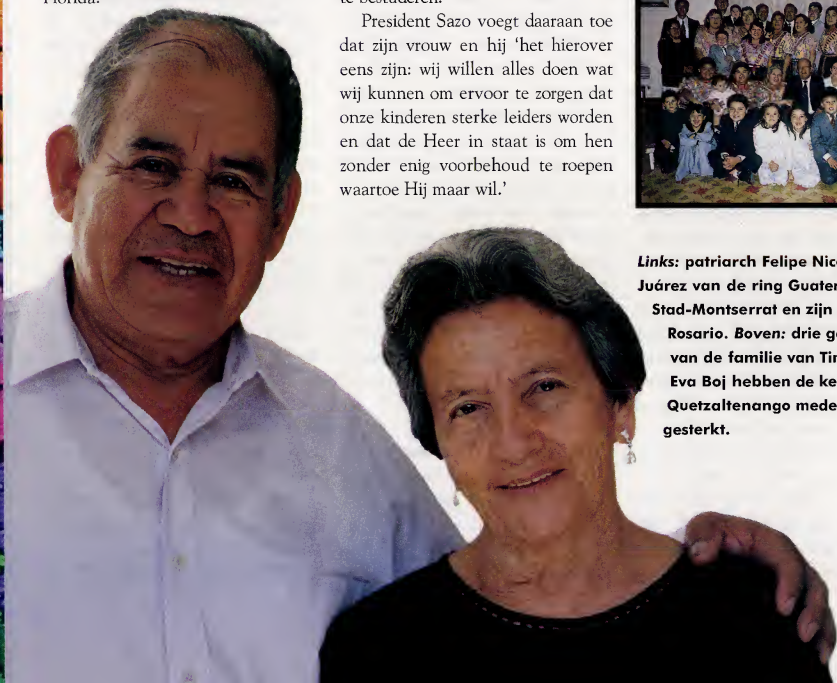
Het gezin en het huwelijk sterk houden, vereist voortdurende, consequente inzet, zegt president Sazo. Zijn vrouw, Claudia, en hij zijn allebei in eigen land op zending geweest, en ze zijn het erover eens dat het geheim van het in stand houden van een sterk huwelijk vooral in twee goede gewoonten schuilt die ze als zendeling geleerd hebben: veelvuldige, liefhebende evaluatiegesprekken (gesprekken over hoe hun huwelijk ervoor staat) en geregelde evangeliestudie. 'Als ik een recept voor geluk moest geven,' zegt president Sazo, 'dan zou het zijn om altijd samen de Schriften te bestuderen.'

President Sazo voegt daaraan toe dat zijn vrouw en hij 'het hierover eens zijn: wij willen alles doen wat wij kunnen om ervoor te zorgen dat onze kinderen sterke leiders worden en dat de Heer in staat is om hen zonder enig voorbehoud te roepen waartoe Hij maar wil.'

En zo was het ook met de sterke leden van de kerk die ruim een halve eeuw geleden in dit land woonden, die bereid waren te volharden in het evangelie, ongeacht de moeilijkheden waarmee zij geconfronteerd werden. En zo gaat het nu ook met de erfgenamen van dit geestelijke erfgoed: de toekomst van de kerk in Guatemala komt in handen van hen die zonder enig voorbehoud bereid zijn om gehoor te geven aan de oproep van de Heer. □

Links: patriarch Felipe Nicolás Juárez van de ring Guatemala-Stad-Montserrat en zijn vrouw, Rosario. Boven: drie generaties van de familie van Timoteo en Eva Boj hebben de kerk in Quetzaltenango mede gesterkt.

WIST JE?

OP JE EREWOORD

Karl G. Maeser werd in 1828 geboren in Saksen (Duitsland) en werd in zijn vaderland lid van de kerk. Toen dr. Maeser in 1860 met zijn gezin naar Utah emigreerde, werd hij privéleraar van Brigham Youngs gezin. Zestien jaar later riep Brigham Young hem als rector van de Brigham Young Academy, de voorloper van de Brigham Young University.

Voordat broeder Maeser vertrok om zijn nieuwe taak te vervullen, zei president Young tegen hem: 'Ik wil dat u onthoudt dat u zonder de Geest Gods zelfs niet in het alfabet of de tafels van vermenigvuldiging mag onderwijzen. Dat is alles. God zegene u. Tot ziens.' In de moeilijke jaren die volgden, was die aansporing broeder Maeser tot gids. (Zie Edwin Butterworth jr., 'Eight Presidents: A Century at BYU', *Ensign*, oktober 1975, blz. 23.)

Karl G. Maeser stond niet alleen bekend om zijn intelligentie en onderwijsvaardigheden, maar ook om zijn ootmoed en integriteit. Hij heeft eens gezegd: 'Zet me gevangen — achter dikke muren, tot diep in de grond —

dan is er een kans dat ik op de een of andere manier ontsnap. Maar zet mij op de grond, teken met krijt een cirkel om mij heen en laat mij m'n erewoord geven dat ik er niet uit kom. Kan ik die cirkel dan uit? Nee, nooit! Ik zou liever sterven!' (Aangehaald door Ernest L. Wilkinson in *The President Speaks*, Brigham Young University Speeches of the Year [5 oktober 1960], blz. 15.)

IN MEI GEBEURD

Hier volgen enkele belangrijke gebeurtenissen uit de kerkgeschiedenis die in de maand mei hebben plaatsgevonden.

15 mei 1829. Joseph Smith en Oliver Cowdery ontvangen op de oever van de Susquehanna het Aäronisch priesterschap van Johannes de Doper.

8 mei 1834. Het Zionskamp vangt zijn mars van Ohio naar Missouri aan om de heiligen in Missouri te helpen.

1 mei 1846. De oorspronkelijke Nauvoo-tempel wordt in het openbaar ingewijd door ouderling Orson Hyde van het Quorum der Twaalf Apostelen.

LEIDERSCHAPSTIP

Jezus Christus heeft nadruk gelegd op de noodzaak van eensgezindheid. (Zie Johannes 17:6–11, 20–23; 3 Nephi 11:28–30.) In een hedendaagse openbaring heeft Hij gezegd: '(. . .) indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27). U, als leidinggevend, kunt eenheid scheppen onder uzelf en onder de leden van uw quorum of klas door:

- de leden van uw quorum of klas te leren kennen en voor ze te bidden;
- de leden van het quorum of de klas te betrekken bij de planning; ze zullen een activiteit eerder bijwonen en eerder het gevoel hebben dat ze op waarde geschat worden als ze weten dat ze belangrijk zijn voor wat er gebeurt;
- uw activiteiten met een concreet doel te plannen; u kunt u afvragen: is er iemand in mijn quorum of klas die moeilijkheden heeft? Hoe kunnen we die persoon met onze volgende activiteit het gevoel geven dat hij of zij erbij hoort? □

De *Liahona* van mei 2002 gebruiken

LESIDEËËN

■ 'Pilaren van waarheid', blz. 2: president Gordon B. Hinckley noemt zeven eeuwige, onveranderlijke waarheden. Welke steun kunt u in deze voortdurend veranderende wereld ontleen aan deze pilaren van waarheid?

■ 'Leren dienen', blz. 10: ouderling L. Tom Perry zegt dat we moeten leren alvorens te kunnen dienen. Welke kennis is het belangrijkste voor ons? Hoe kunnen we anderen beter dienen als we die kennis hebben opgedaan?

■ 'Als het leven moeilijk wordt', blz. 28: ouderling John B. Dickson doet de verbazingwekkende uitspraak dat het verlies van zijn rechterarm toen hij negentien was geen tragische gebeurtenis was; het bleek hem juist erg tot zegen te zijn. Bespreek iets dat u hebt moeten opgeven, waarna u ontdekte dat u door die opoffering sterker of beter bent geworden.

■ 'In de boot blijven', blz. K2: vertel het verhaal van ouderling Russell M. Nelson over zijn dochtertje dat midden op een meer uit de boot wilde stappen. Wat houdt het in om 'in de boot te blijven' tot we de oever bereiken?

FOTO-ILLUSTRATIE: JOHN LUKE

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Bekering.....	20, 26, 32
Deugdzzaamheid.....	25, K4
Dienstbetoon.....	10, K9
Gehoorzaamheid.....	2, 9
Getuigenis.....	9, 32
Gezinsavond.....	48, K6, K16
Gezinsrelaties.....	2, 38, K14
Houding.....	28
Huisbezoek.....	25
Huisonderwijs.....	8
Jeugdwerk.....	K4
Jezus Christus.....	10, K2, K9, K12
Kennis.....	10
Kerkgeschiedenis.....	47
Leiderschap.....	47, 48
Normen.....	20
Onderwijs.....	25, 48
Oude Testament.....	K16
Schriftstudie.....	K16
Tegenspoed.....	28
Tempels en tempelwerk.....	K4
Vasten.....	20
Vergeving.....	K14
Verhalen uit het Nieuwe Testament.....	K9, K12
Volharding.....	28, K2, K14
Voorbeeld.....	20, 25, 32
Vriendschap.....	38
Waarheid.....	2
Wereldwijde kerk.....	20, 40
Woord van wijsheid.....	K4
Zegeningen.....	9
Zelfdiscipline.....	K6
Zendingswerk.....	26, 32, 40

OP JEZUS GAAN LIJKEN

De *Liahona* wil graag stukjes ontvangen van kinderen die schrijven hoe het ze vergaat om op Jezus te gaan lijken. Een ouder kan ze helpen bij het schrijven van het artikel. Sluit minstens één foto in en vermeld alsjeblieft je naam, leeftijd, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district). Stuur je artikel naar: Trying to Be like Jesus, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur je e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

George Soper, *De dochter van de farao vindt Mozes in het riet*

GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDNIS EN KUNST

'Toen kwam de dochter van Farao om in de Nijl te baden (...) zij zag het kistje in het riet en zond haar slavin om het te halen. Toen zij het open deed, zag zij het kind, en zie, het jongetje schreide, zodat zij medelijden met hem kreeg' (Exodus 2:5-6).

**'Hoe dienen wij Hem die
het mogelijk heeft gemaakt
dat wij het eeuwige leven
krijgen? (. .) Koning Benjamin
gaf het antwoord in zijn raad
aan het volk. Hij zei dat
"wanneer gij in de dienst van
uw naasten zijt, gij louter in
de dienst van uw God zijt."
Zie ouderling L. Tom Perry,
'Leren dienen', blz. 10.**

